

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1739, 16 Σεπτέμβρη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ



Για να τσακίσουμε τη φασιστική απειλή

και την κυβέρνηση των δολοφόνων που τη θρέφει



ΣΧΟΛΕΙΑ-ΔΗΜΟΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ

Γυρίστε
στις σελίδες
2, 3, 6, 7



ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
Παρασκευή 18/9
5.30μμ
Μνημείο Παύλου Φύσσα, Κερασίνοι

Ο Παύλος Ζει, τσακίστε τους ναζί

Η εξέγερση στη Σινική να δικαιωθεί!
Κλείστε το στρατόπεδο συγκέντρωσης λαού, χαρτιά, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά
Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου

ΚΕΕΦΑ

Γυρίστε στις σελ. 10, 11, 12, 13

10 Οκτώβρη
ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ
Για την οργάνωση των διαδηλώσεων πανελλαδικά

Κυριακή 20 Σεπτέμβρη, 11πμ
Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων
(δίπλα στη Νομική)

Συνεχίστε τον Πόλεμο ΑΛΛΑΞΙΤΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Γυρίστε στις σελ. 4, 5, 14

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Εμπρός για απεργία και κλιμακώση!

Όλοι/ες στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων

- Δημόσια δωρεάν Παιδεία
- Αυξήσεις στους μισθούς
- Κατάργηση της αξιολόγησης
- Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί

η τάξη μας

Γυρίστε στις σελ. 8, 9

14 & 15 ΟΚΤΩΒΡΗ

εμπρός για 48ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση και την πολιτική της

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ - ΑΥΞΗΣΗ ΜΙΣΘΩΝ ΔΙΟΡΙΣΜΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΠΑΡΧΟΤΩΝ ΚΥΡΙΑΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΡΤΕΣ ΚΑΤ'ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. αθ. Αθηνών

ΣΥΣΚΕΨΗ για την οργάνωση της μάχης Δευτέρα 21 Σεπτέμβρη 6μμ

ΠΟΕ-ΟΤΑ Καρόλου 24 Μετρό Μεταξουργείο

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

Τα στοιχεία της δικογραφίας για τους κατηγορούμενους δυο γιατρούς Ι. Γάκα και τον σύζυγό της Η. Θεοδωρόπουλο που έχουν διαρρεύσει στα ΜΜΕ αλλά και οι δηλώσεις του συνηγόρου της οικογένειάς του Γ. Μαζωνάκη, αναδεικνύουν ξεκάθαρα την ευθύνη τους για τον θάνατό του καθώς και την απόπειρά τους να την καλύψουν.

Ο Μαζωνάκης πέθανε από ανακοπή καρδιάς την ώρα που βρισκόταν συνδεδεμένος με το μηχάνημα πλασμαφαίρεσης που λειτουργούσαν παράνομα στο ιδιωτικό τους ιατρείο στο Κολωνάκι. Όπως ανέφερε ανάμεσα σε άλλα σε ανακοίνωσή της η Α Νεφρολογική Κλινική του ΑΠΘ, με την πλασμαφαίρεση, «το πλάσμα απομακρύνεται και αντικαθίσταται με υγρό αναπλήρωσης, συνήθως φρέσκο κατεψυγμένο πλάσμα (fresh frozen plasma, FFP) ή διάλυμα αλβουμίνης... Η πλασμαφαίρεση είναι εξειδικευμένη θεραπευτική παρέμβαση για σοβαρά νοσήματα ΔΕΝ γίνεται σε εξωτερικά ιατρεία, κέντρα υγείας ή μικρά νοσοκομεία. Στην Ελλάδα, γίνεται αποκλειστικά σε οργανωμένα τριτοβάθμια νοσοκομεία...».

Οι δύο γιατροί καθυστέρησαν δραματικά να ειδοποιήσουν το ΕΚΑΒ, αγνόησαν ή δεν είδαν προειδοποιήσεις του μηχανήματος για πιθανή θρόμβωση, επιδιώξαν ανεπιτυχώς να κάνουν ανάνηψη χωρίς να έχουν στο ιατρείο τα απαραίτητα μέσα (ένας απινιδωτής μάλλον δεν λειτουργούσε) αλλά και με λάθος τρόπο, αναζητώντας στο AI(!) σχετικές πληροφορίες. Είπαν ψέματα για την ώρα άφιξης του Μαζωνάκη στο ιατρείο, ισχυρίστηκαν ότι η πλασμαφαίρεση δεν είχε ξεκινήσει, έσβησαν φωτογραφίες του τραγουδιστή που είχαν βγάλει την ώρα της διαδικασίας από τα κινητά τους, έσβησαν από τον υπολογιστή το ραντεβού και «καθάρισαν» τον χώρο.

Το πολυτελές ιατρείο στην οδό Καρνεάδου στο Κολωνάκι είχε όνομα που «φωνάζει»: The Stem Cell Clinic ενώ λειτουργούσε με άδεια απλού παθολογικού ιατρείου. Σύμφωνα με τις διαρροές, ο **Θεοδωρόπουλος** είχε πρόσφατα ιδρύσει εταιρία εισαγωγής μηχανημάτων πλασμαφαίρεσης, που έδρευε στο Κολωνάκι. Οι κατηγορούμενοι γιατροί υποστηρίζουν ότι είχαν γνωστοποιήσει τα μηχανήματα πλασμαφαίρεσης στον Ιατρικό Σύλλογο και πως για το μεν πρώτο είχε γίνει αυτοψία το 2025 και για το δεύτερο η αυτοψία είχε κανονιστεί για τον Σεπτέμβριο του 2026. Σύμφωνα με τον ΙΣΑ σε προηγούμενους ελέγχους που είχαν γίνει στο ιατρείο δεν είχαν βρεθεί μηχανήματα πλασμαφαίρεσης.

Αλλά η **Γάκα**, ήδη από το 2023, σε συνέδριο με τίτλο Wellness Tourism in Greece που είχε διοργανωθεί από το «Ινστιτούτο Κοινωνικής και Προληπτικής Ιατρικής (ΙΚΠΙ), υπό την αιγίδα των Υπουργείων Υγείας και Τουρισμού σε συνεργασία με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος, παρου-



Α. Γεωργιάδης



Θεοδωρόπουλος και Γάκα



Κυβερνητικό είναι το έγκλημα στο Κολωνάκι

σίασε δημοσίως το μηχάνημα πλασμαφαίρεσης που, όπως δήλωσε, διέθετε ήδη στο ιατρείο της. Στο ίδιο συνέδριο παρεβρίσκονταν ή πήραν και τον λόγο ο τότε υπουργός Υγείας **Πλεύρης**, ο τότε υπουργός Τουρισμού **Κικίλιας** και ο τότε και νυν πρόεδρος του ΙΣΑ **Πατούλης**.

Ο τελευταίος δεν ήξερε τότε αυτό που ξέρει σήμερα, δηλαδή, ότι τέτοιου είδους σοβαρές ιατρικές πράξεις, που συνιστώνται σε συγκεκριμένα νοσήματα, δεν μπορεί να γίνονται εκτός νοσοκομείου;

Ο θάνατος του Μαζωνάκη δεν αφορά μόνο δυο απατεώνες γιατρούς του Κολωνακίου. Αφορά συνολικά την κυβέρνηση του Κολωνακίου, που συνειδητά και με συγκεκριμένες ενέργειες σχεδιάζει σπρώχνει στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της Υγείας -και συγκεκριμένα του αίματος/πλάσματος. Τα ουκ ολίγα «ιατρεία» και «κλινικές» κάθε είδους κομπογιαννίτη δεν ξεφυτρώνουν από μόνα τους.

Στο ίδιο συνέδριο το 2023, όπου ομιλήτρια ήταν η Γάκα, ο Κικίλιας «έκανε ιδιαίτερη αναφορά στο νομοσχέδιο, που προετοιμάζεται από τα υπουργεία Υγείας-Τουρισμού και Ανάπτυξης, σε συνεργασία με την Περιφέρεια Αττικής (σ.σ. περιφερειάρχης μέχρι το 2023 ήταν ο Πατούλης). Όπως είπε, θα προβλέπει τη δυνατότητα να λειτουργούν πιστοποιημένες - από το Υπουργείο Υγείας- κλινικές, που θα παρέχουν εξειδικευμένες υπηρεσίες, όπως η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή και η αιμοκάθαρση, αλλά και υπηρεσίες ευεξίας μέσα σε μεγάλα τουριστικά θέρετρα». Ενώ ο Πλεύρης μίλησε «για την αναγκαιότητα να διερευνήσουμε τις ανάγκες σε ευρωπαϊκό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο και να δημιουργήσουμε τις ανάλογες υπηρεσίες». (ρεπορτάζ: mononews).

Πώς θα γίνονταν όλα αυτά τα «θαυ-

μαστά»; «Για τον Τομέα του Ιατρικού Τουρισμού Υγείας υπάρχουν διαθέσιμα κονδύλια που ξεπερνούν το 1 δισεκατομμύριο ευρώ, που μπορούν να διατεθούν από τον Αναπτυξιακό Νόμο, από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (Σχέδιο Ελλάδα 2.0) και από το ΕΣΠΑ 2021-27» ανέφερε στο συνέδριο, ο τότε γ.γ. Δημοσίων Επενδύσεων και συνεργασιών του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

Προσχέδιο νόμου

Ένα χρόνο αργότερα, τον Μάιο του 2024, όταν υπουργός Υγείας είναι πλέον ο **Γεωργιάδης**, το in.gr (Αννα Παπαδομαρκάκη) έφερε στη δημοσιότητα προσχέδιο νόμου «που επιτρέπει ιδιωτικά κέντρα συλλογής πλάσματος αίματος και δημιουργία Ανεξάρτητης Αρχής Αίματος». Όπως ανέφερε:

«Εμπορική δραστηριότητα με το πλάσμα των δωρητών αίματος και πλάσματος σκοπεύει να επιτρέψει η κυβέρνηση, σύμφωνα με σχέδιο νόμου... Για το λόγο αυτό, προβλέπει οι δωρητές πλάσματος να παίρνουν κι αυτοί «το καπιτί τους»... Μάλιστα, η αποζημίωση αυτή, θα είναι ακατάσχετη και αφορολόγητη... Αφορμή για την επιχειρηματικότητα με το πλάσμα του αίματος, και την επ' αμοιβή δωρεά πλάσματος, παίρνει η κυβέρνηση από τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό που εγκρίθηκε στα τέλη Απριλίου για τις «ουσίες ανθρώπινης προέλευσης»... Αλλά «...το προσχέδιο νόμου ασχολείται μόνο με την ρύθμιση της εμπορικής δραστηριότητας των επιχειρήσεων που θα παράγουν φάρμακα με πρώτη ύλη το πλάσμα που θα συλλέγεται από τους Έλληνες δωρητές. Μάλιστα, για τη διευκόλυνση της νέας δραστηριότητας, προβλέπει και τη δημιουργία Ανεξάρτητης Αρχής Αίματος, αφαιρώντας τις αρμοδιότητες από το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας

(ΕΚΕΑ)... Τώρα δίνεται η δυνατότητα σε ΟΤΑ και Εκκλησία, σε ΝΠΙΔ καθώς και σε ΜΚΟ μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, να ιδρύουν ιδιωτικά κέντρα συλλογής αίματος προς μετάγγιση ή και κλασματοποίηση, καθώς και κέντρα συλλογής πλάσματος προς κλασματοποίηση...».

«Το προσχέδιο του υπουργείου Υγείας για τη συλλογή και επεξεργασία πλάσματος από τον ιδιωτικό τομέα, έρχεται ως συνέχεια των δηλώσεων του κ. Γεωργιάδη στο πρόσφατο Διεθνές Συνέδριο της ΡΤΤΑ (Plasma Protein Therapeutics Association, δηλαδή της Ένωσης των Φαρμακοβιομηχανιών που παρασκευάζουν φάρμακα από το πλάσμα)» έγραφε στην Εποχή η **Χάρης Ματσούκα** στις 2/6/24. «Οι δηλώσεις του υπουργού ήταν οι παρακάτω: «Θέλω να σας στείλω ένα ξεκάθαρο μήνυμα: «η κυβέρνηση μας, μία κυβέρνηση φιλική στην επιχειρηματικότητα, μία μεταρρυθμιστική κυβέρνηση, είναι απόλυτα πρόθυμη να αλλάξει τη νομοθεσία προς μία κατεύθυνση που θα επιτρέψει στο πεδίο συλλογής πλάσματος να αναπτυχθεί όσο πιο γρήγορα γίνεται... Θα χρησιμοποιήσουμε όλων των ειδών τα εργαλεία που άλλες χώρες έχουν χρησιμοποιήσει για να το επιτύχουν...».

Η συλλογή, έλεγχος και επεξεργασία του αίματος και του πλάσματος στη χώρα μας, αλλά και στη μεγάλη πλειονότητα των χωρών της ΕΕ, βρίσκονται υπό τον έλεγχο του δημόσιου τομέα και συγκεκριμένα των Υπηρεσιών Αιμοδοσίας, των Κέντρων Αίματος και της Εθνικής Αρμόδιας Αρχής του Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας (Ε.ΚΕ.Α.). Η νέα νομοθετική ρύθμιση μάς θυρίζει δεκαετίες πίσω στην αλήστου μνήμης εποχή της αμειβόμενης αιμοδοσίας και των ιδιωτικών «τραπέζων» αίματος, που έκλεισαν δια νόμου το 1979» σημείωνε τότε η συντάκτρια.

Η δημοσίευση των σχεδιασμών της κυβέρνησης προκάλεσε τις έντονες αντιδράσεις των συλλόγων των πασχόντων από Μεσογειακή Αναιμία, εργαζομένων στην Υγεία και άλλων. Το νομοσχέδιο δεν κατέβηκε προς ψήφιση αλλά οι σχεδιασμοί παρέμειναν.

«Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η ελληνική συζήτηση για το πλάσμα πυροδοτήθηκε εκ νέου μετά το Διεθνές Συνέδριο Πλάσματος (IPPC 2025) στη Βαρσοβία - μια διοργάνωση της ΡΡΤΑ, δηλαδή του λόμπι των μεγαλύτερων πολυεθνικών που εμπορεύονται φάρμακα από πλάσμα... Εκεί ακούστηκε απολύτως καθαρά: «Χρειαζόμαστε περισσότερη πρώτη ύλη από την Ευρώπη»» έγραφε η **Δήμητρα Βήνη**, Διευθύντρια και επιστημονικά υπεύθυνη της Μονάδας Μεσογειακής Αναιμίας, Γ.Ν. Νίκαιας τον Νοέμβριο του 2025. (πηγή: 902). «Ακολούθησε ο Σύλλογος Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΣΦΕΕ), που στις 7 Νοεμβρίου 2025, πρότεινε: περισσότερη συλλογή πλάσματος, «ενθαρρυντικά μέτρα» για δότες και άνοιγμα στην παρουσία ιδιωτικών κέντρων».

Το 2026 η κυβέρνηση, προχώρησε σε μια ακόμη σχετιζόμενη επίθεση, στο ΕΚΕΑ. Όπως έγραφε στην Εργατική Αλληλεγγύη, η **Κατερίνα Θωίδου**, εργαζόμενη τότε στο ΕΚΕΑ: «Το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας, ο αρμόδιος δημόσιος φορέας που εποπτεύει όλη τη διαδικασία της αιμοδοσίας στην Ελλάδα, κινδυνεύει το επόμενο διάστημα να μην μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά του, καθώς το υπουργείο Υγείας φαίνεται να διακόπτει την ψηφιακή διασύνδεσή του με τα πληροφοριακά συστήματα των Αιμοδοσιών των Νοσοκομείων, για χάρη των συμφερόντων των ιδιωτικών εταιρειών πληροφορικής... Γνωρίζουμε εδώ και καιρό από δημοσιεύματα ότι στο υπουργείο Υγείας υπάρχει έτοιμο νομοσχέδιο που προβλέπει την εμπορευματοποίηση του αίματος/πλάσματος, την επ' αμοιβή συλλογή αίματος και την χρήση του ως πρώτη ύλη από την φαρμακοβιομηχανία, προκειμένου να αυξήσει την κερδοφορία της. Και ο δημόσιος έλεγχος που ασκεί το ΕΚΕΑ στην αλυσίδα της αιμοδοσίας μπαίνει εμπόδιο σε αυτά τα σχέδια...».

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο μπορεί να εξηγήσει κανείς τον θάνατο του Γ. Μαζωνάκη ως το άμεσο αποτέλεσμα μιας πολιτικής ιδιωτικοποιήσεων και εμπορευματοποίησης που βάζει την Υγεία πάνω από τα κέρδη για την οποία την ευθύνη φέρει η κυβέρνηση Μητσοτάκη και τα συμφέροντα που αυτή εξυπηρετεί. Τις ίδιες μέρες, άλλος ένας άνθρωπος, μια γυναίκα, έχασε τη ζωή της σε μια παραλία στην Αίγινα, επειδή λόγω των περικοπών και ελλείψεων προσωπικού το ασθενοφόρο από το υποστελεχωμένο Κέντρο Υγείας έφτασε 55 λεπτά αργότερα.

Γιώργος Πίπτας

• Διαβάστε περισσότερα στη σελ. 6

Ξεκινάμε απεργιακά αντιφασιστικά και αντιπολεμικά



Διαδήλωση στο Ηράκλειο Κρήτης τον Ιούνιο του 2025. Φωτό: Γιάννης Χατζηγιάννης

Βράζει η οργή για τα εγκλήματα του Μητσοτάκη και των υπουργών του καθημερινά. Όσο και να προσπαθεί ο Μητσοτάκης να τα σκεπάσει με υποσχέσεις από τη ΔΕΘ και με ταξίδια «υψηλής πολιτικής» από το Παρίσι ως το Κάιρο, η πραγματικότητα έρχεται να σκάσει προκλητικά και στην οικονομία και στον πόλεμο και στην καθημερινότητα. Αυτή τη βδομάδα που διαδηλώνουμε αντιφασιστικά στα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στο Κερατσίνι, χιλιάδες αποχαιρέτησαν στη Νίκαια τον Γιώργο Μαζωνάκη που έπεσε θύμα της διάλυσης της Υγείας από τις ιδιωτικοποιήσεις των Γεωργιάδων. Σχολεία-δῆμοι-νοσοκομεία ξεδιπλώνουν το απεργιακό κύμα ενάντια στους δολοφόνους και πρέπει όλοι-όλες-όλα να ξεσηκωθούμε μαζί τους.

Το κυβερνητικό «πακέτο της ΔΕΘ» γελοιοποιήθηκε με την τιμή του πετρελαιο να εκτοξεύεται ξανά στα ουράνια. Έρχεται νέο κύμα κερδοσκοπίας και ακρίβειας ξεφτιλίζοντας τις «συμφωνίες κυρίων» ανάμεσα στα σουπερμάρκετ και τους υπουργούς. Όπως μπορείτε να διαβάσετε σε άλλες σελίδες αυτού του φύλλου της Εργατικής Αλληλεγγύης, η «Συμφωνία της Μέκκας» ανάμεσα σε Σαουδική Αραβία, Πακιστάν και Τουρκία (που βαφτίστηκε «ισλαμικό NATO» από τους πατριδοκάπηλους) στάθηκε ανήμπορη να αντιμετωπίσει την προέλαση των Χούθι προς την Ερυθρά Θάλασσα στην Υεμένη και ο Μητσοτάκης τρέχει στο Κάιρο να αναδείξει τη σημασία της συνεργασίας Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου στο πλευρό του Ισραήλ. Νέος γύρος εξοπλισμών για περισσότερες φρεγάτες που φτάνουν ως την Ερυθρά Θάλασσα, αλλά «δεν υπάρχουν λεφτά» για 130-140 μισθό ούτε για την Παιδεία και την Υγεία.

Έφτασαν να κάνουν το αίμα εμπόρευμα

Σε τέτοιες συνθήκες ήρθε το σκάνδαλο με τους «κομπογιαννίτες» και το θάνατο του Μαζωνάκη να υπογραμμίζει το κόστος των ιδιωτικοποιήσεων από τους μηχανισμούς της Νέας Δημοκρατίας και τους υπουργούς της. Δολοφόνοι δεν είναι μόνο οι ιδιοκτήτες του «ιατρείου του Κολωνακίου» που πουλούσαν «κβαντική ιατρική». Μαζί τους συνένοχοι είναι οι υπουργοί που προωθούσαν «ιατρικό τουρισμό» για να ενισχύουν τις ιδιωτικές κλινικές την ώρα που κατακρεουργούν τα δημόσια νοσοκομεία. Έφτασαν να κάνουν το αίμα εμπόρευμα χτυπώντας το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας και τρέχοντας να αναπτύξουν το κερδοφόρο εμπόριο πλάσματος. Δείτε στη διπλανή σελίδα πόσο συστηματική ήταν αυτή η εκστρατεία του Γεωργιάδη και των προκατόχων του στο υπουργείο Υγείας.

Ξεχωριστή θέση κατέχει ο Πλεύρης που πήγε από το υπουργείο Υγείας στο υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου. Από προϊστάμενος ιδιωτικοποιήσεων που προκαλούν θανάτους, πέρασε σε άμεση θανατοπολιτική ως προϊστάμενος στα στρατόπεδα προσφύγων σαν αυτό της Σιντικής. Ο Πλεύρης που έσφιγγε το χέρι του Κασι-

διάρη όταν οι χρυσαυγίτες δολοφονούσαν μετανάστες όπως τον Σαχζάτ Λουκμάν, τώρα εφαρμόζει ναζιστική πολιτική κλείνοντας πρόσφυγες και μετανάστες σε στρατόπεδα απ' όπου δεν μπορούν να βγουν ζωντανοί.

Τα συλλαλητήρια αυτήν την Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη δεν είναι «επετειακά». Τιμούμε τη μνήμη του Παύλου Φύσσα και οργανώνουμε τον αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη που έχει μπροστάρηδες τους Γεωργιάδους και τους Πλεύρηδες και αποφυλακίζει τον Κασιδιάρη. Είναι καθοριστικό το γεγονός ότι τα αντιφασιστικά συλλαλητήρια δεν είναι μόνα.

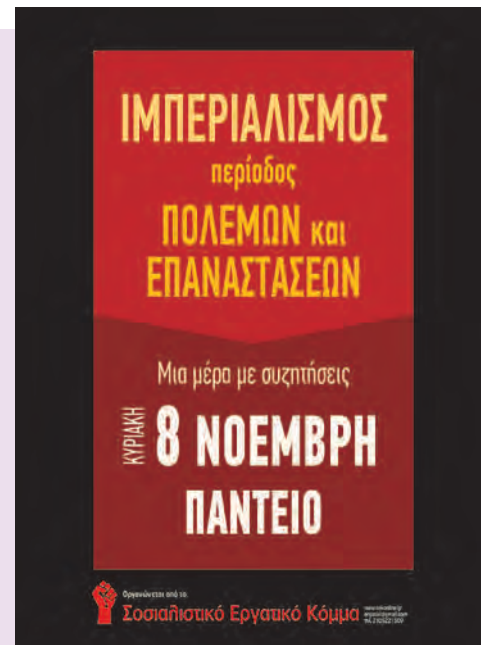
Τα σχολεία άνοιξαν και εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές ετοιμάζουν απεργία στις 30 Σεπτέμβρη για να σώσουμε τη δημόσια Παιδεία από τις επιθέσεις της κυβέρνησης. Μαζί τους κινούνται όλες οι Ομοσπονδίες των εργαζόμενων στο Δημόσιο που κάνουν σύσκεψη αυτήν την Πέμπτη για να προχωρήσουν σε πανδημοσιούπαλληλική 48ωρη απεργία στις 14-15 Οκτώβρη.

Η απεργία είναι το πιο δυνατό όπλο της τάξης μας και γίνεται ακόμα πιο δυνατό μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες. Λίγο πριν από τη 48ωρη απεργία, ξεδιπλώνεται στις 10 Οκτώβρη η Διεθνής Μέρα Δράσης στο πλευρό της Παλαιστίνης ενάντια στον πόλεμο του Τραμπ, του Νετανιάχου και του Μητσοτάκη. Διαδηλώνουμε εκείνη τη μέρα έχοντας στο πλάι μας εκατομμύρια διαδηλωτές από όλο τον κόσμο και φωνάζοντας ότι δεν θέλουμε ισραηλινό «θόλο» στο Αιγαίο, ούτε φρεγάτες στην Ερυθρά Θάλασσα, θέλουμε λεφτά για την Παιδεία και για την Υγεία.

Οι αγώνες μας αλληλοσυνδέονται και αυτό είναι δύναμη για να νικάνε. Για εμάς, το γήπεδο δεν είναι οι δημοσκοπήσεις και η δημιουργία εντυπώσεων. Οι μάχες κρίνονται στους δρόμους και στους χώρους δουλειάς. Ελάτε να δυναμώσουμε μαζί την επαναστατική Αριστερά που βάζει αυτές τις προτεραιότητες και στη θεωρία και στην πράξη.

Διαβάστε περισσότερα

- Για το αντιφασιστικό κίνημα στη σελ. 10, 11, 13
- Συνέντευξη με τον Κώστα Παπαδάκη στη σελ. 12
- Σύσκεψη για το απεργιακό κύμα στη σελ. 6, 7, 8, 9
- Σύσκεψη ενάντια στον πόλεμο στη σελ. 4, 5



Είναι πια κοινός τόπος ότι βρισκόμαστε σε περίοδο πολέμων. Δίπλα στη γενοκτονική μανία του Ισραήλ σε βάρος των Παλαιστίνιων, ο πόλεμος απλώνεται από την Ουκρανία ως το Ιράν και απειλεί να φτάσει στην Ταϊβάν και τον Ειρηνικό. Ωστόσο, δεν υπάρχει κοινός τόπος ούτε για τις αιτίες ούτε για τη διέξοδο από αυτές τις συνθήκες.

Σύμφωνα με την μαρξιστική παράδοση του Λένιν, ο ιμπεριαλισμός ως στάδιο του καπιταλισμού είναι περίοδος πολέμων και επαναστάσεων. Αυτό επιβεβαιώθηκε στα χρόνια των δυο Παγκόσμιων Πολέμων που σημάδεψαν τον προηγούμενο αιώνα, αλλά ξεχάστηκε σε μεγάλο βαθμό στο διάστημα που ακολούθησε. Σήμερα, ο κόσμος του αντιπολεμικού κινήματος που στέκεται μαζικά στο πλευρό της Παλαιστίνης χρειάζεται τη σύνδεση με την επαναστατική παράδοση.

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα οργανώνει στις 8 Νοέμβρη στο Πάντειο μια μέρα με συζητήσεις αφιερωμένες στη θεωρία, στην ιστορία και στην επικαιρότητα της πάλης ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό. Κρατήστε ελεύθερη εκείνη τη μέρα και δηλώστε συμμετοχή για να συζητήσουμε μαζί τις απαντήσεις.

Αντίστοιχες πρωτοβουλίες βρίσκονται σε εξέλιξη στις άλλες πόλεις. Όπως στις 10 Οκτώβρη διαδηλώνουμε πανελλαδικά ενάντια στον πόλεμο και για λευτεριά στην Παλαιστίνη έτσι απλώνουμε παντού και τους δεσμούς με την επαναστατική παράδοση.



Την Δευτέρα 14 Σεπτέμβρη η τιμή του πετρελαίου είχε ξεπεράσει τα 108 δολάρια το βαρέλι, σπάζοντας για πρώτη φορά μετά από μήνες ξανά το «ψυχολογικό όριο» των 100 δολαρίων και γεμίζοντας με ανησυχία τις «αγορές» και τους κεντρικούς τραπεζίτες που ταλαντεύονται προκειμένου να προχωρήσουν σε αύξηση των επιτοκίων προκειμένου να αντιμετωπίσουν τον πληθωρισμό.

Η νέα εκτίναξη της τιμής του πετρελαίου ήρθε ως αποτέλεσμα της νικηφόρας προέλασης των ανταρτών Χούθι ή Ανσάρ Αλλάχ, όπως οι ίδιοι ονομάζονται, εναντίον των δυνάμεων της μαριονέτας της Σαουδικής Αραβίας «διεθνώς αναγνωρισμένης κυβέρνησης». Αυτή η προέλαση, στα τέλη της περασμένης εβδομάδας, είχε σαν αποτέλεσμα να πάρουν υπό τον έλεγχό τους μετά από σκληρές μάχες (υπολογίζονται 500 νεκροί, 2.500 χιλιάδες τραυματίες) περιοχές στις ακτές της Ερυθράς -με πιο σημαντικές το λιμάνι της Μοχά και το νησί Περίμ, ακριβώς στο Στενό Μπαμπ Αλ Μαντέμπ, που ελέγχει την έξοδο της Ερυθράς Θάλασσας προς τον Κόλπο του Άντεν, την Αραβική Θάλασσα και τον Ινδικό Ωκεανό. Οι Χούθι ανακοίνωσαν ότι θαβάλουν εναντίον πλοίων σαουδαραβικών συμφερόντων και φορτίου.

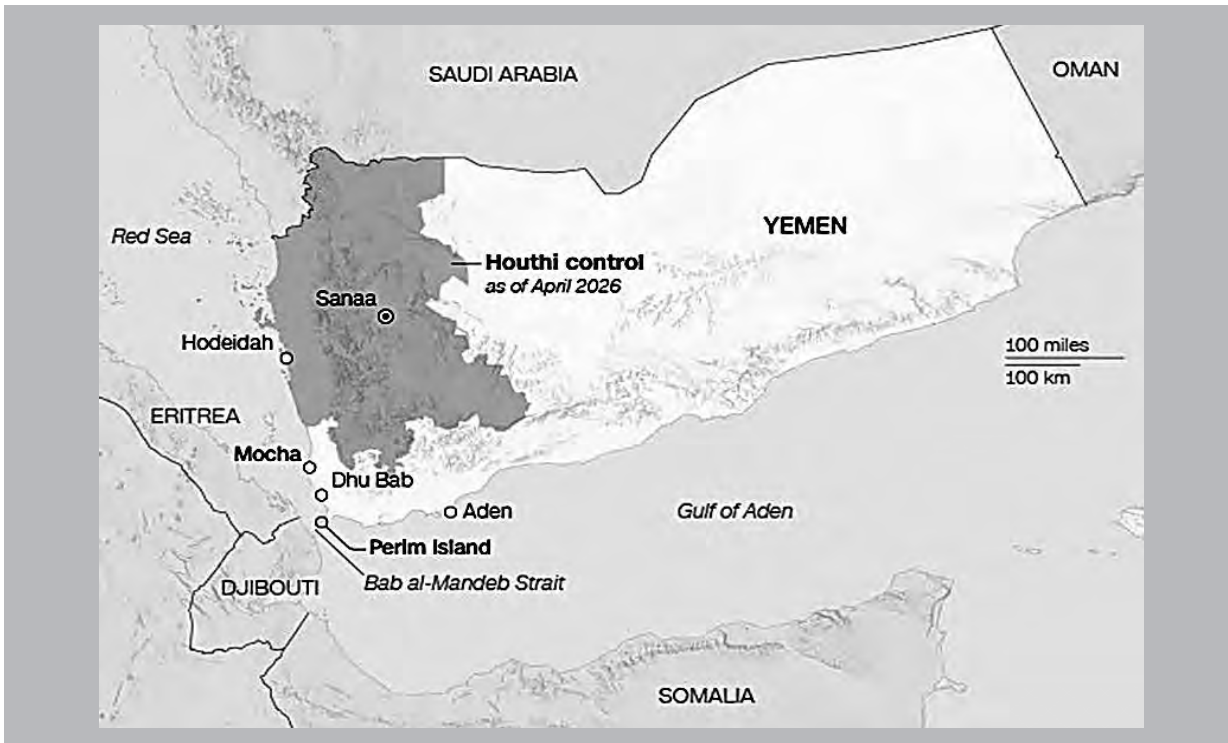
«Η κατάληψη του κομβικού λιμανιού της Μόχα και του νησιού Περίμ από τις δυνάμεις των Χούθι αποτελεί μια νέα σημαντική εξέλιξη» γράφει ο **Νεκτάριος Δαργάκης** (in.gr). «Το στενό Μπαμπ αλ-Μαντέμπ, που αποτελεί ζωτική αρτηρία για την παγκόσμια οικονομία, βρίσκεται σε κίνδυνο. Οι Χούθι, οι οποίοι νωρίτερα φέτος κήρυξαν αποκλεισμό των πλοίων υπό σαουδαραβική σημαία στην Ερυθρά Θάλασσα, ασκούν πλέον πολύ πιο σφιχτό έλεγχο στη θαλάσσια οδό Μπαμπ αλ-Μαντέμπ, στην οποία το Ριάντ βασίζεται όλο και περισσότερο για τις εξαγωγές πετρελαίου, μετά τον αποκλεισμό των Στενών του Ορμούζ στην είσοδο του Κόλπου...

Περίπου το 12% του παγκόσμιου εμπορίου διέρχεται καθημερινά από εκεί. Ακόμη περισσότερα πλοία το έχουν χρησιμοποιήσει από τότε που το Ιράν έκλεισε τα Στενά του Ορμούζ και το Ριάντ επιδιώκει να αξιοποιήσει περισσότερο τον αγωγό αργού πετρελαίου Ανατολής-Δύσης, ο οποίος εκτείνεται από το πετρελαϊκό κοίτασμα Αμπκάικ, διασχίζοντας την απέραντη Αραβική Χερσόνησο, μέχρι το δυτικό λιμάνι Γιανμπού στη Ερυθρά Θάλασσα. Ως αποτέλεσμα, μέσω του Μπαμπ αλ-Μαντέμπ μεταφέρεται κατά 21% περισσότερο σαουδαραβικό πετρέλαιο σε σύγκριση με την περίοδο πριν από την έναρξη του αμερικανοϊσραηλινού πολέμου...»

Ταυτόχρονα με την επίθεση των Χούθι στην Ερυθρά Θάλασσα, πλήγματα από drone δέχθηκε και ο ίδιος ο αγωγός Ανατολής-Δύσης στο έδαφος της Σαουδικής Αραβίας, με το Ριάντ

ΠΡΟΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΧΟΥΘΙ

Μετά τα Στενά του Ορμούζ κλείνει και η Ερυθρά Θάλασσα



όσο και τη Βαγδάτη να υποστηρίζουν ότι αυτή η επίθεση έγινε από σιιτικές πολιτοφυλακές στο ιρακινό έδαφος. Μετά την επίθεση, η Σαουδική Αραβία ανακοίνωσε ότι κλείνει προσωρινά τον αγωγό προληπτικά για λόγους ασφαλείας.

Αφερέγγυα

Τις μέρες που ακολούθησαν η Σαουδική Αραβία εξαπέλυσε σφοδρούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς στην Υεμένη προκειμένου να κάμψει την προέλαση των Χούθι και να υποστηρίξει στο έδαφος τα στρατεύματα της υποστηριζόμενης από αυτήν κυβέρνησης, που θεωρούνται το λιγότερο αφερέγγυα. Το 2024 ένα μέρος τους είχε περάσει στο πλευρό των Ανσάρ Αλλάχ, όταν αυτοί είχαν ξεκινήσει επιθέσεις στο πλευρό της Παλαιστίνης.

Σύμφωνα με το Αχίος, ο πρίγκιπας **Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν** τηλεφώνησε δύο φορές στον Τραμπ ζητώντας αμερικανικές αεροπορικές επιδρομές εναντίον των Χούθι. Το 2025 οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους είχαν συμφωνήσει να τερματίσουν τις επιθέσεις εναντίον των Χούθι με αντάλλαγμα τον τερματισμό των επιθέσεων κατά εμπορικών πλοίων στην Ερυθρά Θάλασσα.

Αλλά ο Τραμπ, προς το παρόν, αρνείται να ξαναρχίσει τους βομβαρδισμούς. Μάλιστα, την πρώτη βραδιά του συνεδρίου των Ρεπουμπλικανών εν όψει των ενδιάμεσων εκλογών των ΗΠΑ τον Νοέμβριο ανέφερε ότι γιορτάζει «τα πιο επιτυχημένα δύο χρόνια, οικονομικά και από κάθε άλλη άποψη, στην ιστορία της προεδρίας».

Πρόκειται για ανέκδοτο. Και με τη βούλα, καθώς ο Τραμπ υποσχέθηκε δημόσια, 5.000 δολάρια σε κάθε ενήλικα πολίτη των ΗΠΑ, εφόσον το ρεπουμπλικανικό κόμμα διατηρήσει τον έλεγχο και των δύο σωμάτων του Κογκρέσου! Η ανοιχτή εξαγορά ψήφων όπως και τα μαγειρέματα στους εκλογικούς καταλόγους προκειμένου να ελέγξει τις κρίσιμες πολιτείες είναι δείγματα του πανικού του.

Δίπλα στα συντριπτικά ποσοστά (μόνιμα πάνω από 60%) στις δημοσκοπήσεις ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν σε ανάλογα ποσοστά 6 στους 10 πολίτες των ΗΠΑ θεωρούν μεγαλύτερο πρόβλημα το κόστος διαβίωσης με την τιμή της βενζίνης να ανεβαίνει ασταμάτητα, την τιμή του χυμού πορτοκαλιού να έχει αυξηθεί κατά 20%, το κόστος του βοδινού κατά 18% και τους μισθούς να μη φτάνουν να πληρώσουν ούτε το νοίκι.

Ο «οικονομικός πόλεμος» που εξαπέλυσε εναντίον του Ιράν και όσων συνεργάζονται μαζί του, μετά τη (συνεχιζόμενη) αδυναμία του να νικήσει στρατιωτικά το Ιράν και να ελέγξει το Στενό του Ορμούζ, αφού συνάντησε την άρνηση της Ρωσίας και της Κίνας να συμμορφωθούν (με την τελευταία να απειλεί με οικονομικά αντίποινα), δέχτηκε ακόμη ένα πλήγμα: Ότι τώρα δεν μπορεί να ελέγξει ούτε την έξοδο της Ερυθράς καθώς δεν θέλει να κλιμακώσει πολεμικά, τουλάχιστον μέχρι την επομένη των ενδιάμεσων εκλογών, ούτε στο Ιράν ούτε στην Υεμένη.

Επιπλέον, ίσα που πρόλαβε να αποφύγει ένα ακόμη διπλωματικό στρα-

πάτσο καθώς τελικά αναβλήθηκε η διάσκεψη που οργάνωνε την περασμένη Δευτέρα, το Ομάν (σύμμαχος των ΗΠΑ) με καλεσμένους το Ιράν και τις Χώρες του Κόλπου, προκειμένου να τις βολοδοσκοπήσει σχετικά με την πρόταση που συζητάει με το Ιράν για έναν από κοινού έλεγχο του Στενού του Ορμούζ.

Αδιέξοδο

Είτε η αμερικανική διπλωματία έβαλε το χεράκι της (ο ίδιος ο Τραμπ δήλωσε «δεν δίνω δεκάρα, δικό τους θέμα»!) είτε αυτό είχε να κάνει με τις πιέσεις της Σαουδικής Αραβίας στις χώρες του Κόλπου και την επίθεση των Χούθι στην Υεμένη, το οικονομικό-πολιτικό-στρατιωτικό αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται βαθαίνει -κάνοντας ακόμη πιο απρόβλεπτες τις όποιες αντιδράσεις του. Το Ιράν από την πλευρά του αρνείται ότι έχει εμπλοκή στην προέλαση των Χούθι στην Υεμένη, λέγοντας ίσως τη μισή αλήθεια.

Οι Χούθι (που ξεκινώντας από βορειοδυτικά της χώρας ελέγχουν πλέον το μεγαλύτερο κομμάτι της Υεμένης) πολεμάνε την υποστηριζόμενη από την Σαουδική Αραβία κυβέρνηση-μαριονέτα που βρίσκεται στο νότο (σε σύγκρουση επίσης με το Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο που έχει τη στήριξη των ΗΑΕ) εδώ και σχεδόν δυο δεκαετίες. Όπως γράφει ο **Νίκος Λούντος** (εργατική αλληλεγγύη Γενάρης 2024):

«Τα διεθνή ΜΜΕ παρουσιάζουν τους αντάρτες “Χούθι” (όπως τους αποκαλούν) σαν τρομοκρατική, φανατική, ισλαμιστική οργάνωση. Δεν πα-

ραλείουν ποτέ να επισημάνουν ότι “στηρίζονται από το Ιράν”. Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική.

Οι Χουθίτες έχουν όλο το δικό με το μέρος τους. Έφτασαν να ελέγξουν τα σημαντικότερα κέντρα της Υεμένης επειδή νίκησαν στο βάρβαρο πόλεμο που εξαπέλυσε η Σαουδική Αραβία το 2015. Οργάνωσαν την αντίσταση στην σαουδική εισβολή και κατάφεραν να εξευτελίσουν τον στρατιωτικό και οικονομικό γίγαντα, μαζί και τον πρίγκιπα Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν.

Όσοι τώρα δηλώνουν την ανησυχία τους για όσα συμβαίνουν στην Υεμένη, μάλλον κοιτάζαν αλλού όταν εξελισσόταν μια από τις μεγαλύτερες σφαγές και ανθρώπινες τραγωδίες από το 2015. ΗΠΑ, Βρετανία, Γερμανία και άλλες δυνάμεις έδωσαν όλη τους τη στήριξη στη Σαουδική εισβολή, πούλησαν και διέθεσαν μαζικά εξοπλισμούς. Μια εκτίμηση λέει πως η Σαουδική Αραβία ξόδεψε 200 εκατομμύρια δολάρια κάθε μέρα.

Ταυτόχρονα επέβαλαν έναν ασφυκτικό αποκλεισμό. Σύμφωνα με τη UNICEF, το αποτέλεσμα ήταν ο μεγαλύτερος λιμός στον πλανήτη αυτά τα χρόνια. Πάνω από 20 εκατομμύρια άνθρωποι έμειναν χωρίς αρκετά τρόφιμα. Το 70% του πληθυσμού έφτασε να μην έχει καθημερινή πρόσβαση σε καθαρό νερό. Την ώρα που οι σαουδαραβες πιλότοι έκαναν βομβαρδισμούς σε αψύλακτα χωριά μόνο για να κάνουν εκπαίδευση στα καινούργια τους αεροπλάνα, στην Υεμένη εξελίχθηκε το μεγαλύτερο σύγχρονο κύμα χολέρας, με πάνω από ένα εκατομμύριο κρούσματα. Πάνω από 150 χιλιάδες σκοτώθηκαν βίαια. Πάνω από 200 χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από έμμεσες επιπτώσεις του πολέμου, όπως η πείνα.

Όμως η αντίσταση νίκησε. Αν γυρίσει κανείς πίσω στο Σεπτέμβρη του 2019 θα δει ότι η Υεμένη είχε ξαναέρθει στα πρωτοσέλιδα όταν οι Χουθίτες κατάφεραν μια επίθεση με ντρον κατά των εγκαταστάσεων της πετρελαϊκής Aramco, στο εσωτερικό της Σαουδικής Αραβίας. Και τότε, η προσοχή δεν έπεσε στα εκατομμύρια ανθρώπους που υπέφεραν, αλλά στον κίνδυνο για την οικονομία από την άνοδο του πετρελαίου. Το μήνυμα ωστόσο ήταν πως τέσσερα χρόνια σφυροκοπήματος της Υεμένης, δεν είχαν κάνει τη Σαουδική Αραβία περισσότερο αλλά λιγότερο ασφαλή.

Από το 2019, οι σύμμαχοι της Σαουδικής Αραβίας άρχισαν ένας ένας να αποχωρούν. Τελικά και η Σαουδική Αραβία αναγκάστηκε να παραδεχθεί την ήττα της και να αναδιπλωθεί...»

Με αυτούς τους εγκληματίες πρόκειται να συναντηθεί τις επόμενες μέρες στην επίσκεψή του στο Ριάντ ο Μητσοτάκης προκειμένου να παζαρέψει ανταλλάγματα προκειμένου να καταλήξει αν η ελληνική συστοιχία Πάτριος και οι στρατιώτες της θα επιστρέψουν ή θα παραμείνουν για να παρέχουν εκεί τις υπηρεσίες τους.

Γ.Π.

ΝΑΞΟΣ

Φασίστες υπέρ του Ισραήλ και κατά της Παλαιστίνης

Θρασύδειλες φασιστικές κινήσεις σε βάρος αγωνιστών/ριών που αγωνίζονται σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό καταγγέλει η τοπική επιτροπή Νάξου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με αφορμή τον βανδαλισμό του βιβλιοπωλείου Καπετάνιος στ' Απεράθου όπου γράφτηκαν βρισιές εναντίον της Παλαιστίνης πλαισιωμένες από μαιάνδρους και σβάστικες. Όπως αναφέρει ανάλογα συνθήματα έχουν γραφτεί και σε άλλα σημεία του νησιού, ενώ οι φασιστοσιωνιστές έφτασαν να μπουν μέχρι και στο σπίτι αγωνίστριας προκειμένου να κατεβάσουν την Παλαισινική σημαία.

«Δεν γνωρίζουμε αν πίσω από όλα αυτά βρίσκονται τα ίδια πρόσωπα. Ξέρουμε όμως καλά τι συνδέει αυτές τις ενέργειες: το μίσος απέναντι στην αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό, ο φασισμός, η προσπάθεια προσωπικού εκφοβισμού και η επιδίωξη να επιβληθεί η σιωπή. Πρόκειται για μια επικίνδυνη κλιμάκωση που δεν πρέπει ούτε να υποτιμηθεί ούτε να αντιμετωπιστεί ως γραφικότητα κάποιων περιθωριακών» υπογραμμίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Νάξου. «Ο φασίστες και οι ναζί δεν αποθρασύνονται τυχαία σήμερα. Δρουν σε ένα περιβάλλον όπου η κυβέρνηση της ΝΔ έχει μετατρέψει τη στρατηγική συμμαχία με το κράτος του Ισραήλ σε κεντρική πολιτική, οικονομική και στρατιωτική επιλογή... Στα νησιά μας αυτή η πολιτική συναντιέται και με την προσπάθεια να μετατραπούν οι Κυκλάδες σε τόπο όπου όλα υποτάσσονται στον τουρισμό, στις επενδύσεις και στα επιχειρηματικά συμφέροντα. Όπου η αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό θεωρείται ενοχλητική επειδή μπορεί να διαταράξει την τουριστική "κανονικότητα". Όπου μας ζητούν να μη μιλάμε, να μη διαμαρτυρόμαστε, να μη χαλάμε την εικόνα... Τα νησιά μας δεν είναι τουριστικές βιτρίνες ούτε πεδία ανεξέλεγκτης κερδοφορίας. Είναι οι τόποι όπου ζούμε και αγωνιζόμαστε. Και δεν πρόκειται να παραδώσουμε ούτε τα χωριά μας ούτε τους δρόμους τους στον φασισμό, τον ρατσισμό και τον εκφοβισμό».

ΤΥΝΗΣΙΑ

Λευτεριά στους «Sumud 4»

Σε διεθνή καμπάνια για την απελευθέρωση των τεσσάρων ακτιβιστών – οργανωτών του , του Global Sumud Flotilla γνωστοί ως «Sumud 4» από τις φυλακές της Τυνησίας, καλεί η διεθνής κίνηση αλληλεγγύης προς τον Παλαιστινιακό λαό.

Έχοντας ήδη περάσει πάνω από μισό χρόνο στη φυλακή χωρίς να έχει οριστεί ημερομηνία δίκης, οι Wael Naouar, Ghassan Henchiri, Nabil Channoufi και Ghassan Boughdiri αντιμετωπίζουν πλέον έως και δεκατέσσερις μήνες προδικαστικής κράτησης, οι αρχές της Τυνησίας παρέτειναν την προδικαστική κράτησή τους για τέσσερις ακόμα μήνες παρότι δεν έχει προκύψει κανένα αξιόποιο στοιχείο σε βάρος τους. Οι τέσσερις ακτιβιστές βρίσκονται σε απεργία πείνας με τη ζωή του Wael Naouar να κινδυνεύει άμεσα και τον Ghassan Henchiri να χρειάζεται επείγουσα χειρουργική επέμβαση.

Το Global Sumud Flotilla επισημαίνει ότι οι φυλακισμένοι αγωνιστές του «έχουν σταθεί σταθερά στην πρώτη γραμμή της υποστήριξης του παλαιστινιακού αγώνα» η απόπειρα να τους φιμώσουν αποτελεί σκόπιμη προσπάθεια να καταπνίγει η φωνή της αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη σε μια κρίσιμη στιγμή. Η φυλάκιση των «Sumud 4» γίνεται στο πλαίσιο μιας ευρύτερης διακρατικής επίθεσης κατά του κινήματος αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη, η οποία τροφοδοτείται από τη συνεχή πολιτική πίεση των ΗΠΑ και από μια ολοένα και πιο επιθετική σιωνιστική εκστρατεία με στόχο την ποινικοποίηση, τον εκφοβισμό και την αποσιώπηση όσων κινητοποιούνται ενάντια στη γενοκτονία και την ατιμωρησία του Ισραήλ».

Να οργανώσουμε την Παγκόσμια 10/10

Σε ανοιχτή σύσκεψη καλεί η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, αυτή την Κυριακή 20 Σεπτέμβρη, στις 11πμ στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθήνας, για την οργάνωση των πανελλαδικών διαδηλώσεων στην Παγκόσμια Αντιπολεμική Μέρα Δράσης στις 10 Οκτώβρη. Η 10η Οκτώβρη έχει οριστεί ως ημέρα διεθνούς ξεσηκωμού στην Διεθνή Αντιπολεμική Συνδιάσκεψη που οργανώθηκε τον Ιούνιο στο Λονδίνο «για να μπει τέλος στα τρία χρόνια γενοκτονίας και στις δεκαετίες κατχής και απαρτχάιντ» και το κάλεσμα απλώνεται ήδη σε μια σειρά χώρες σε όλες τις ηπείρους.

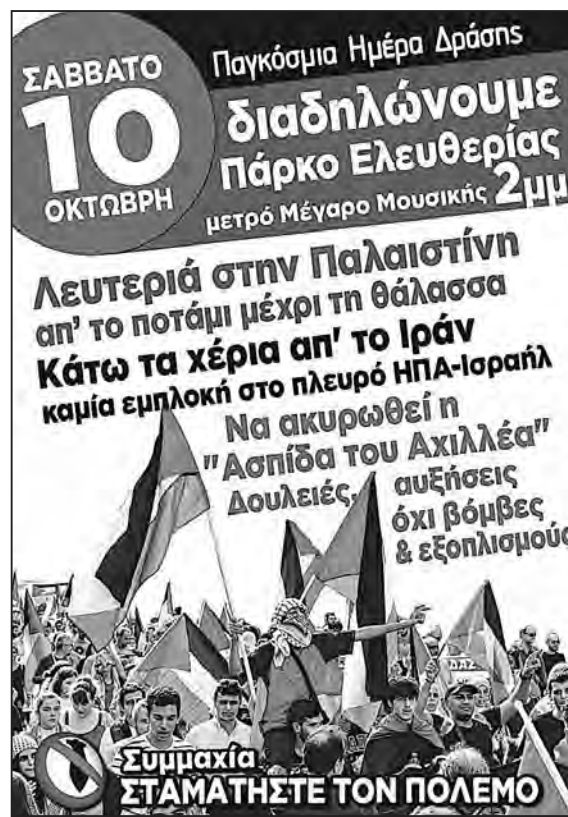
Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο αναφέρει στο κάλεσμά της:

«Το Σάββατο 10 Οκτώβρη βγαίνουμε μαζικά στους δρόμους στην Παγκόσμια Αντιπολεμική Ημέρα Δράσης. Συντονιζόμαστε με εκατομμύρια σε όλον τον πλανήτη για να βάλουμε τέλος στην γενοκτονία του Ισραήλ στην Παλαιστίνη, στον πόλεμο του Τραμπ στη Δυτική Ασία, στην εμπλοκή των κυβερνήσεων - με πρώτη και καλύτερη της Νέας Δημοκρατίας - σε αυτά τα εγκλήματα. Το κάλεσμα που ξεκίνησε από το αντιπολεμικό κίνημα της Βρετανίας, με το Λονδίνο να ετοιμάζεται για ένα τεράστιο πανεθνικό συλλαλητήριο, απλώνεται σε δεκάδες χώρες σε όλες τις ηπείρους:

Στις ΗΠΑ, που η αντίθεση στον πόλεμο στο Ιράν ξεπερνάει το 60%, που δίπλα στον Μαμνάνι κερδίζουν Δημοκρατικοί Σοσιαλιστές απέναντι σε υποψήφιους του Δημοκρατικού Κόμματος που έχουν τη στήριξη από το ισραηλινό λόμπι, που η οργή των ναυτών φτάνει στα όρια της ανταρσίας και οι διαδηλώσεις στρατιωτών, βετεράνων και των οικογενειών τους θυμίζουν αυτές του πολέμου στο Βιετνάμ.

Στην Ευρώπη, από την Ιρλανδία που χιλιάδες «υποδέχτηκαν» τον Τραμπ και τη Γερμανία που η νεολαία ξεσηκώνεται ενάντια στην υποχρεωτική στράτευση και το Rearm Europe, μέχρι την Γαλλία που ένα 68% έχει αρνητική άποψη για το Ισραήλ και την Ιταλία που οι λιμενεργάτες μπαίνουν ξανά μπροστά για να σταματήσουν οι μεταφορές όπλων προς το Ισραήλ.

Η δύναμη αυτού του κινήματος, που έριξε κυβερνήσεις όπως τον Στάρμερ στη Βρετανία, ανάγκασε 12 χώρες να ανακωινώσουν εμπορικές κυρώσεις και περιορισμούς σε προϊόντα που παράγονται στους παράνομους οικισμούς της Δυτικής Όχθης, ένα μικρό βήμα που αντανακλά όμως την ανησυχία των ηγετών



τους. Από το Σάο Πάολο μέχρι το Σίδνεϋ, από το Τόκυο και το Καράτσι μέχρι το Κάιρο και την Ταγγέρη, το αντιπολεμικό κίνημα δυναμώνει παίρνοντας έμπνευση από την αλύγιστη Αντίσταση στη Γάζα και την Δυτική Όχθη όπου ο κόσμος υπερασπίζεται τη γη του. Και μπορεί να τσακίσει Τραμπ και Νετανιάχου και όποια προσπάθεια κάνουν να ξεπεράσουν την κρίση τους κλιμακώνοντας τις επιθέσεις μετά τις κρίσιμες εκλογές που έχουν μπροστά τους.

Η πολεμική εξόρμηση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού είχε ήδη βαλτώσει στα Στενά του Ορμουζ, οικονομικά, στρατιωτικά και πολιτικά. Τώρα, η επίθεση στον βασικό αγωγό πετρελαίου της Σαουδικής Αραβίας, η κατάληψη από τους αντάρτες Ανσαράλλάχ της Υεμένης της ακτογραμμής της Ερυθράς Θάλασσας και ο μεγαλύτερος έλεγχός τους στο στενό Μπαμπ αλ-Μαντέμπ οξύνει ακόμα περισσότερο την αστάθεια. Η απομόνωση της σιωνιστικής οντότητας είναι μεγαλύτερη από ποτέ, τελευταίο δείγμα η τεράστια αποδοχή του ντοκιμαντέρ "NA-ZA", για την εξόντωση αμάχων στη Γάζα, στο Φεστιβάλ της Βενετίας.

Κι όμως ο Μητσοτάκης σφίχταγκαλιάζεται ακόμα περισσότερο με αυτούς τους δολοφόνους. Υπέγραψε την συμφωνία για την "Ασπίδα του Αχιλλέα", που μπορεί να εξασφαλίζει επιθέσεις σε στόχους από τα Βαλκάνια μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο. Τρέχει να αναβαθμίσει το ορμητήριο της Σούδας και τον άξονα Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ σαν «αντίβαρο» στη "Συμφωνία της Μέκκας", εντείνοντας

τον αντιδραστικό ανταγωνισμό με την Τουρκία. Διεκδικεί να τραβήξει σε μεγαλύτερη συνεργασία και την Αίγυπτο του χασάπη Σίσι και τη Σαουδική Αραβία που έχει ανάγκη τα ελληνικά Πάτριот απέναντι στις επιθέσεις των Ανσαράλλάχ και του Ιράν. Στέλνει ελικόπτερα στα Εμιράτα δίπλα στις φρεγάτες στην Ερυθρά, στηρίζει την «επίσημη κυβέρνηση» του Λιβάνου κόντρα στην Χεζμπολάχ, ετοιμάζεται να σπαταλήσει άλλα 28 δις ευρώ για εξοπλισμούς μέχρι το 2036, εκτός από τα 3,1 δις για τον «θόλο» με το Ισραήλ.

Παλεύουμε για να ηττηθούν παντού ΗΠΑ-Ισραήλ και για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα, που θα ζουν μαζί Άραβες και Εβραίοι χωρίς νόμους απαρτχάιντ, πολυπολιτισμική και πολυθρησκευτική, με δικαίωμα επιστροφής σε όλους τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες από το 1948 μέχρι σήμερα. Για ν' ακυρωθεί η "Ασπίδα", να κλείσουν οι βάσεις και το ΝΑ-

ΤΟ. Όχι στην πατριδοκαπηλία, η εργατική τάξη και η νεολαία δεν έχουμε να κερδίσουμε τίποτα από τον ανταγωνισμό με την Τουρκία για τις ΑΟΖ, τα «εθνικά δίκαια» και τα «κυριαρχικά δικαιώματα». Όχι στην ισλαμοφοβία, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και ν' ανοίξουν τα σύνορα. Θέλουμε δουλειές - όχι βόμβες, λεφτά για Υγεία, Παιδεία και τις ανάγκες μας και όχι για εξοπλισμούς.

Στις 10 Οκτώβρη διαδηλώνουμε όλες, όλοι, όλα μαζί, επιμένοντας στο "Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει Ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη". Παίρνουμε τη σκυτάλη από τις μαζικές και οργισμένες διαδηλώσεις στις 9 Αυγούστου στο πλευρό της Παλαιστίνης και στις 5 Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ. Κλιμακώνουμε με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση του πολέμου, της φτώχειας και του ρατσισμού».



Η ιδιωτικοποίηση σκοτώνει

Η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ 14-15 ΟΚΤΩΒΡΗ

Με αφορμή τον θάνατο του Γιώργου Μαζωνάκη βγαίνει στην επιφάνεια δημόσια, κραυγαλέα και ξεκάθαρα το έγκλημα της ιδιωτικοποίησης της υγείας. Για τον θάνατο του τραγουδιστή πολιτικά υπεύθυνος είναι ο Άδωνις Γεωργιάδης και η κυβέρνηση. Όχι η «κακιά η ώρα». Και από δίπλα, μοιράζονται την ευθύνη, ο Πατούλης και η Παγώνη που είναι ηγεσία του ΠΙΣ και του ΙΣΑ. Γιατί επί της προεδρίας του Πατούλη στον ΙΣΑ χορηγήθηκε άδεια στο ιατρείο στο Κολωνάκι όπως αναφέρουν τα ρεπορτάζ. Και είναι απαράδεκτο να επιχειρηματολογούν στα κανάλια ότι ο κάθε ασθενής θα πρέπει να ρωτάει τον ιατρικό σύλλογο για τον εκάστοτε ιδιώτη γιατρό που επιλέγει. Αλήθεια είναι ατομική ευθύνη του ασθενή να ελέγχει τον γιατρό του;

Η πλήρης "απελευθέρωση" καταγγέλθηκε ξανά και ξανά από τις ομοσπονδίες της υγείας με ένα απλό επιχείρημα. Χωρίς κανένα έλεγχο, χωρίς δικλείδες ασφαλείας, η «είσοδος», δηλαδή η εισβολή των ιδιωτών γιατρών στο ΕΣΥ, αλλά και η «έξοδος» των γιατρών του ΕΣΥ στον ιδιωτικό τομέα, όχι μόνο θα κοιτάζει στα πορτοφύλια των ασθενών αλλά θα είναι και επικίνδυνη για τους ασθενείς.

Δεν έχουν περάσει πάρα μονάχα τέσσερα χρόνια από την πανδημία, όταν θησαύρισαν οι ιδιωτικές κλινικές και οι κλινικές μικροί και μεγάλοι από τις ενισχύσεις της ΝΔ, αντί να κρατικοποιηθεί όλος ο ιδιωτικός τομέας της Υγείας όπως απαιτούσε όλος ο κόσμος. Αυτήν την πολιτική, που συρρικνώνει και διαλύει το ΕΣΥ στηρίζοντας και ενισχύοντας τους ιδιώτες, ο Άδωνις Γεωργιάδης την έχει εκτοξεύσει στα χρόνια της θητείας του σαν υπουργός Υγείας.

Δεν είναι τυχαίο ότι η αυστηρότητα της κυβέρνησης της ΝΔ και του Υπ. Υγείας, εξαντλείται στις διώξεις των συνδικαλιστών του ΕΣΥ που καταγγέλλουν το πόσο επικίνδυνη είναι η πολιτική τους για την υγεία των ασθενών. Όπως κάνουν με την πρόεδρο του Αγίου Σάββα που δικάζεται στις 23 Σεπτέμβρη, επειδή απεργιακά υπερασπίστηκε το δικαίωμα στην εργασία των εργαζόμενων και ανέδειξε τους κινδύνους για την υγεία των ασθενών του νοσοκομείου από την εγκληματική πολιτική του υπ. Υγείας.

Τα δημόσια νοσοκομεία ρημάζουν καθημερινά εξαιτίας της τεράστιας έλλειψης προσωπικού. Καμία φιέστα ή ανακαίνιση ντουβαριών δεν αλλάζει αυτήν την εικόνα και αυτό το ξέρουν όλοι οι εργαζόμενοι του ΕΣΥ και οι ασθενείς μας, γι' αυτό βρίσκονται στο πλευρό των υγειονομικών κάθε φορά που ο Άδωνις προσπαθεί να στήσει κάποια φιέστα σε νοσοκομείο. Γιατί

όλοι ξέρουμε και καταλαβαίνουμε ότι η ιδιωτικοποίηση της Υγείας και οι περικοπές στα δημόσια αγαθά σκοτώνουν. Όπως ακριβώς στο έγκλημα στα Τέμπη, στην Βιολάντα, στα εργοτάξια του Ελληνικού κλπ.

Απέναντι σε αυτήν την δολοφονική πολιτική, οι Υγειονομικοί είμαστε σε τροχιά σύγκρουσης. Γι' αυτό βάζουμε στόχο να προχωρήσουμε σε 48ωρη απεργία στις 14 και 15 Οκτώβρη μαζί με όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο. Πριν λίγες ημέρες στην Θεσσαλονίκη στην ΔΕΘ, μια πλημμυρίδα χιλιάδων εργαζόμενοι έδωσαν το μήνυμα της κλιμάκωσης της σύγκρουσης. Οι Εκπαιδευτικοί προχωράνε με Γενικές Συνελεύσεις σε πανεκπαιδευτική απεργία στις 30 Σεπτέμβρη με προοπτική κλιμάκωσης. Η ΑΔΕΔΥ προχωράει στις 17 Σεπτέμβρη σε σύσκεψη με τις Ομοσπονδίες για να βάλει μπροστά την απεργία στις 14 και 15 Οκτώβρη σε όλο το Δημόσιο.

Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις, σε κάθε νοσοκομείο και χώρο δουλειάς, για να οργανώσουμε την 48ωρη απεργία στις 14 και 15 Οκτώβρη. Συμμετέχουμε μαζικά στη σύσκεψη οργάνωσης της μάχης αυτής, την Δευτέρα 21 Σεπτέμβρη, στις 6μμ στην ΠΟΕΟΤΑ. Για να υπερασπίσουμε το ΕΣΥ, τις δικές μας ζωές και δικαιώματα σαν εργαζόμενοι, για τις ζωές των ασθενών μας. Για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την δολοφονική της πολιτική.

Συντονιστικό Νοσοκομείων

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Έξω ο Γεωργιάδης

Κινητοποίηση ενάντια στη φιέστα του υπουργού διάλυσης της δημόσιας Υγείας, Άδωνι Γεωργιάδη, οργανώνουν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου «Ελενα Βενιζέλου» την Τετάρτη 16 Σεπτέμβρη στις 11 το πρωί στο προαύλιο του νοσοκομείου και καλούν τα σωματεία και τους κατοίκους της περιοχής να στηρίξουν την κινητοποίηση.

«Από την Τρίτη 15 Σεπτέμβρη αντιληφθήκαμε ότι προετοιμάζουν εγκαίνια με την παρουσία της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Υγείας, πιθανώς του Άδωνι Γεωργιάδη ή του υφυπουργού Μάριου Θεμιστοκλέους», δήλωσε στην ΕΑ ο **Κώστας Καταραχιάς**, γραμματέας του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου. «Τα εγκαίνια θα γίνουν στον δεύτερο όροφο του παλαιού κτηρίου με χορηγία από τα ΜακΝτόναλτς. Εμείς θα βρεθούμε εκεί για να τους υποδεχτούμε, να αναδείξουμε τις ελλείψεις σε διοικητικό, παραϊατρικό προσωπικό, βοηθούς θαλάμου στο μεγαλύτερο γυναικολογικό νοσοκομείο της χώρας. Δεν είναι φιλέτο για ιδιωτικοποίηση, είναι το νοσοκομείο των φτωχών γυναικών και ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρών της εργατικής τάξης και θα το σώσουμε από τα χέρια τους».

Σ.Γ.

Καπιταλιστές και Υγεία – Κυριολεκτικά βρυκόλακες

«Το κεφάλαιο είναι νεκρή εργασία, που σαν βρυκόλακας, ζει μόνο ρουφώντας ζωντανή εργασία, και ζει τόσο περισσότερο, όσο περισσότερη ζωντανή εργασία ρουφάει... Το βαμπίρ δεν θα σταματήσει όσο υπάρχει ένας μύς, ένα νεύρο, μια σταγόνα αίμα που μπορεί να εκμεταλλευτεί»*.

Αυτά έγραφε ο Καρλ Μαρξ στο Κεφάλαιο. Όπως αποδεικνύεται ενάμιση αιώνα μετά, η μεταφορά δεν αφορά μόνο την εργασία αλλά κυριολεκτικά το ίδιο το αίμα των εργαζομένων, που ο σύγχρονος καπιταλισμός μετατρέπει σε εμπόρευμα.

Δεν χρειάζεται να παραθέσουμε εδώ τους λόγους για τους οποίους το αίμα σώζει ζωές. Το ίδιο κάνει και το πλάσμα αίματος και άλλες σχετιζόμενα παράγωγα. Όπως σημειώνει η Ελληνική Αιματολογική Εταιρεία:

«Η πλασμαφαίρεση γίνεται με ειδικά μηχανήματα σε νοσοκομειακό περιβάλλον, από εξειδικευμένο προσωπικό για να αντιμετωπιστούν αυτοάνοσα νοσήματα... Δυστυχώς, στην Ιατρική παραφιλολογία που έχει διογκωθεί στις μέρες μας, η πλασμαφαίρεση διαφημίζεται γενικά σαν μηχανισμός "αποτοξίνωσης", "ευεξίας" και "μακροζωίας". Καμία από αυτές τις αξιώσεις δεν είναι τεκμηριωμένη με κλινικές μελέτες...».

Παγκόσμια βιομηχανία

Η «ιατρική παραφιλολογία» έχει από πίσω της μια ολόκληρη παγκόσμια βιομηχανία που αφορά το πλάσμα και κερδοσκοπεί από αυτό. Το 2023, μόνο οι ΗΠΑ εξήγαγαν συνολικά παράγωγα αίματος αξίας 37 δις δολαρίων, περίπου το 2% των συνολικών εξαγωγών εκείνης της χρονιάς. Στα σύνορα με το Μεξικό, φτωχοί μεξικανοί κάνουν μονοήμερες επισκέψεις στις ΗΠΑ προκειμένου να πάρουν τα 120 δολάρια που κοστολογείται η κάθε δόση πλάσματος.

Η παγκόσμια αξία μόνο της αγοράς πλάσματος το 2024 υπολογίστηκε περίπου στα 35,8 δις δολάρια και προβλέπεται να φτάσει τα 80 δις το 2034. Οι ΗΠΑ, η Γερμανία, η Ουγγαρία, η Αυστρία και η Τσεχία είναι οι χώρες που παρέχουν παγκόσμια το 80% του πλάσματος. Είναι επίσης εκείνες οι χώρες που έχουν νομιμοποιήσει την πληρωμή των δωτών πλάσματος το οποίο πληρώνουν και εκμεταλλεύονται εμπορικά εγχώριες αλλά και ξένες εταιρίες. Στις ΗΠΑ, οι δότες μπορούν να δίνουν πλάσμα δύο φορές την εβδομάδα με σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία τους.

Όπως γράφει η **Δήμητρα Βήνη**: «Οι πολυεθνικές χρειάζονται περισσότερο πλάσμα για να παράγουν περισσότερο προϊόν. Και για να εξασφαλίσουν σταθερή τροφοδοσία, προωθούν διεθνώς ένα μοντέλο όπου η συλλογή γίνεται από ιδιωτικά κέντρα με συστηματικούς, συχνά αμειβόμενους, δότες...

Στις ΗΠΑ: το 70% του παγκόσμιου πλάσματος προέρχεται από πληρωμένους δότες... Οι κοινωνιολόγοι το περιγράφουν ως bioeconomy of the poor - μια "βιο-οικονομία της φτώχειας"...

Η ιδέα των ιδιωτικών κέντρων δεν είναι απλώς ένα "νέο μοντέλο". Είναι ένα νέο οικοσύστημα, με λογική αγοράς, όχι υγείας... Σε αυτό το σημείο έχει φτάσει ο καπιταλισμός, το αίμα να πουλιέται και να αγοράζεται για να βγει κέρδος!

Η πραγματική ερώτηση είναι: Θα παραμείνει η αιμοδοσία στην Ελλάδα δημόσια, ηθική και εθελοντική; Ή θα μετατραπεί το σώμα σε πρώτη ύλη μιας ιδιωτικής αγοράς;»

Γ.Π.

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Όχι στις διώξεις

Ο θάνατος του τραγουδιστή Γιώργου Μαζωνάκη ξεσκέπασε για άλλη μία φορά τις προτεραιότητες της κυβέρνησης για ιδιωτικοποίηση της Υγείας. Η ίδια κυβέρνηση δώκει τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και τους συνδικαλιστές που παλεύουν ενάντια στη διάλυσή τους. Αυτή είναι η περίπτωση της πρόσφατης αιφνιδιαστικής και αναίτιας μετακίνησης της Μαρίας Μοναχού, αντιπροέδρου του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου Παμμακάριστος στο νοσοκομείο του Αγίου Σάββα. Καθώς και της δίωξης της Κατερίνας Πατρικίου, προέδρου του Συλλόγου Εργαζομένων του Νοσοκομείου Άγιος Σάββας.

Σχετικά με τη μετακίνηση της **Μοναχού Μαρίας**, γράφει ο Σύλλογος Εργαζομένων του νοσοκομείου του Αγίου Σάββα: «Η συναδέλφισσα ουδέποτε αιτήθηκε την μετακίνησή της η οποία αποφασίστηκε από την διοίκηση της 1ης ΥΠΕ και σίγουρα απο-

τελεί συνδικαλιστική δίωξη και προσπάθεια αποδυνάμωσης της δράσης του συλλόγου της **Παμμακάριστου!** Δεν μας προκαλεί έκπληξη η κίνηση της ΥΠΕάρχη, έχει μακρά παράδοση στις συνδικαλιστικές διώξεις. Άλλωστε σε λίγες μέρες, 23 Σεπτέμβρη δικάζεται η πρόεδρος του σωματείου μας, **Κατερίνα Πατρικίου**, από μήνυση της στην θητεία της στην διοίκηση του **Αγίου Σάββα**.

Στεκόμαστε αταλάντευτα στο πλευρό της συναδέλφισσας Μ. Μοναχού και στο πλευρό του Συλλόγου Εργαζομένων της Παμμακάριστου. Να σταματήσει τώρα κάθε μετακίνηση και συνδικαλιστική δίωξη.

Άλλωστε σε εμάς, τους εργαζόμενους του Αγίου Σάββα, είναι φανερό πως τα τεράστια κενά και οι ελλείψεις προσωπικού που υπάρχουν και στη Νοσηλευτική Υπηρεσία, όπως παντού, δεν καλύπτονται με 1 άτομο και μάλιστα με μετακίνηση! Για να μπορέσει να λειτουργήσει με ασφάλεια το νοσοκομείο, η ΜΕΘ, τα νοσηλευτικά τμήματα, οι χημειοθεραπείες, να αναπτυχθεί η λειτουργία των χειρουργικών αιθουσών, χρειάζονται δεκάδες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για να μπορέσει ο Άγιος Σάββας να ανταποκριθεί στις ανάγκες των ασθενών!».

ΑΔΕΔΥ Εμπρός για απεργία 14-15/10



13/5, Απεργία ΑΔΕΔΥ, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Την Πέμπτη 17 Σεπτέμβρη στις 10πμ στο ΤΕΕ (Νίκης 4) η ΑΔΕΔΥ καλεί σε σύσκεψη ομοσπονδιών για την οργάνωση των απεργιακών βημάτων του Σεπτέμβρη- Οκτώβρη. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων δίνουν τη μάχη για να παρθεί η απόφαση για απεργία σε όλο το Δημόσιο στις 14 και 15 Οκτώβρη.

Πρώτος σταθμός για την υλοποίηση του απεργιακού προγράμματος του Σεπτέμβρη είναι η στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 16 Σεπτέμβρη από τις 12 μέχρι τη λήξη της βάρδιας την ημέρα της δεύτερης ψηφοφορίας για τη συνταγματική αναθεώρηση στη Βουλή. Η συγκέντρωση θα γίνει στο Σύνταγμα στη 1μμ. Η κυβέρνηση επιτίθεται στα δημόσια πανεπιστήμια, στη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, στις δαπάνες για την Υγεία και την Παιδεία που προσπαθεί να βαφτίσει «αντισυνταγματικές», χαρίζοντας τα όλα σε πολεμικούς εξοπλισμούς. Το καλοκαίρι έγινε η πρώτη ψηφοφορία με δεκάδες συνδικάτα του δημοσίου τομέα να δίνουν μαζική απάντηση στην απεργιακή κινητοποίηση της ΑΔΕΔΥ. Στο πλευρό τους βρέθηκαν οι φοιτήτριες και οι φοιτητές ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Οι αγώνες από την απεργία του Ιούλη ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση δε σταμάτησαν. Η διαδήλωση στη φετινή Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης την ώρα που ο Μητσotάκης χάριζε ψίχουλα ήταν ένα ποτάμι συνδικάτων «από τη φαρμακοβιομηχανία, την Ενέργεια, το Νερό, τα Πετρέλαια, τους δήμους -με μια ιδιαίτερα μαζική και δυναμική παρουσία της ΠΟΕ ΟΤΑ- τις Συγκοινωνίες, τους δασκάλους/ες και τους καθηγητές/ριες των σχολείων, τους εργαζόμενους του ΟΑΕΔ, τους μηχανικούς του δημοσίου, τους εργαζόμενους των υπουργείων και πολλούς ακόμα κλάδους», έγραφε το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Στη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ στις 31 Αυγούστου, η ηγεσία της ΠΟΕ-ΟΤΑ έβαλε πρόταση για απεργιακή κλιμάκωση. Όπως είχε πει ο πρόεδρος της:

«Προτείνουμε:

1. Άμεση κινητοποίηση – Παρασκευή 4 Σεπτεμβρίου.

Στάση εργασίας και συντονισμός με τους εργαζόμενους στο δημόσιο, με τους αγρότες, τους μικρομεσαίους και άλλες κοινωνικές ομάδες.

2. ΔΕΘ – Μαζική παρουσία των εργαζομένων του Δημοσίου.

Να επιδιώξουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στη ΔΕΘ.

3. Αμέσως μετά τη ΔΕΘ – Πανελλαδικός συντονισμός.

Να συγκληθεί άμεσα σύσκεψη όλων των Ομοσπονδιών και να αποφασιστεί συγκεκριμένο πρόγραμμα πανελλαδικών κινητοποιήσεων.

Οι διεκδικήσεις μας είναι συγκεκριμένες.

4. Αρχές Οκτωβρίου – 48ωρη πανελλαδική απεργία.

Να αποφασιστεί 48ωρη πανελλαδική απεργιακή κινητοποίηση στις αρχές Οκτωβρίου.

Η 48ωρη απεργία πρέπει να αποτελέσει τον πρώτο μεγάλο σταθμό μιας κλιμακούμενης απεργιακής σύγκρουσης.

5. Από τη 48ωρη στο κλείσιμο του Δημοσίου Δεν μπορεί να υπάρξει αγώνας χωρίς προ-

οπτική κλιμάκωσης.

Δεν μιλάμε για μια απεργία «τουφεκιά».

Μιλάμε για σχέδιο αγώνα που θα κλιμακώνεται διαρκώς».

Αυτή τη δέσμευση διεκδικούμε να εκφραστεί και στη σύσκεψη των Ομοσπονδιών και στην πράξη.

Το ίδιο ισχύει για την ΠΟΕΔΗΝ. Στο Γενικό Συμβούλιο που έκανε στη Θεσσαλονίκη στις 4 Σεπτέμβρη επιβεβαίωσε την κατεύθυνση που μπήκε και από την ΑΔΕΔΥ για 48ωρη απεργία μέσα στον Οκτώβρη και αποφάσισε απεργιακή κινητοποίηση της ΠΟΕΔΗΝ μέσα στο Νοέμβρη.

Η 48ωρη απεργία είναι η φυσική συνέχεια και γενίκευση της οργής που εκφράστηκε στη ΔΕΘ. Είναι απάντηση στην ωμή παραδοχή της κυβέρνησης ότι θα συνεχίσει την πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων.

«Τις επόμενες μέρες οι Δάσκαλοι ξεκινούν συνελεύσεις για να οργανώσουν απεργία στα σχολεία με πρώτο βήμα 24ωρη στις 30 Σεπτέμβρη και κλιμάκωση στη συνέχεια με απεργία μέχρι τη νίκη, όπως έκαναν και πριν από είκοσι χρόνια»,

Σε ανοιχτή σύσκεψη καλεί ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης τη Δευτέρα 21 Σεπτέμβρη, στην ΠΟΕ-ΟΤΑ (Καρόλου 24, ΜΕΤΡΟ Μεταξουργείο) στις 6μμ για την οργάνωση της 48ωρης απεργίας σε όλο το δημόσιο στις 14 και 15 Οκτώβρη.

«Μετά τις χιλιάδες κόσμου που συμμετείχαν στις διαδηλώσεις στη ΔΕΘ, υπάρχει το αίτημα από όλους τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα από τους εργαζόμενους και στο δημόσιο για απεργιακή σύγκρουση με την κυβέρνηση», δήλωσε στην ΕΑ η Μαρία Χαρχαριδίου, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Γεννηματάς. «Υπάρχει η σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ με τις Ομοσπονδίες που εκεί θα τεθεί αυτό το αίτημα επί τάπητος και θα μπει η πίεση στις συνδικαλιστικές ηγεσίες για να προχωρήσουν σε 48ωρη απεργία.

Όποια κι αν είναι η τελική απόφαση από την ΑΔΕΔΥ και τις ομοσπονδίες, εμείς σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων προετοιμαζόμαστε για αυτή τη μάχη όποια μορφή κι αν πάρει. Καλούμε συνδικαλιστές, απλούς εργαζόμενους

Σύσκεψη Συντονισμού

από όσους περισσότερους χώρους μπορούμε να συμμετάσχουν ώστε να πάμε σε μια απεργία που θα είναι η χαριστική βολή στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και θα γκρεμίσει το αφήγημα των παροχών από το Μητσotάκη στη ΔΕΘ».

«Το τελευταίο διάστημα κάναμε βήματα στους δήμους με τους αγώνες μας και κερδίσαμε χιλιάδες μονιμοποιήσεις», μας λέει ο Μήτσotας Αργυροκαστρίτης, εργαζόμενος στον Δήμο Κερατσινίου. «Πρέπει να κερδίσουμε κι άλλες μονιμοποιήσεις, να ξαναπάρουμε τον 13ο και 14ο μισθό πίσω, να κερδίσουμε αυξήσεις στους μηνιαίκο. Προωθούμε αυτήν την πρωτοβουλία στους χώρους μας, με εξορμήσεις και κείμενα υπογραφών αλλά κυρίως οργανώνουμε τους χώρους δουλειάς στην αντίληψη ότι με την απεργιακή σύγκρουση μπορούμε να ρίχνουμε κυβερνήσεις. Θέλουμε τις ζωές και τα δικαιώματα των εργατών σε πρώτο πλά-

νο και όχι με βάση αυτά που κανονίζει η κυβέρνηση για την πολεμική της οικονομία, τα χαριστικά τους δάνεια σε βιομηχάνους και τις φοροαπαλλαγές σε εφοπλιστές».

«Η σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης έχει πολύ σημαντικό ρόλο», δήλωσε στην ΕΑ ο Νίκος Τουρνάς, εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ. «Είμαστε μια εβδομάδα μετά τη ΔΕΘ, όπου ο κόσμος εξέλαβε κενές υποσχέσεις από την κυβέρνηση. Υπάρχει συσσωρευμένη οργή, ειδικά στους εργαζόμενους του Δημοσίου για τον εμπαιγμό τους, με το ζήτημα των αυξήσεων και του 13ου και του 14ου μισθού. Η οργή είναι τόσο ορατή, που έχει ήδη φανεί στην ηγεσία της ΑΔΕΔΥ η οποία για πρώτη φορά μετά από χρόνια έχει ανοίξει τη συζήτηση για την πραγματοποίηση 48ωρης απεργίας. Στο κτήριο μου στη ΓΔΗ-ΛΕΔ ήδη έχουμε κινηθεί για τη συμμετοχή μας στη στάση της Τετάρτης και

στην αντιφασιστική διαδήλωση της Παρασκευής στο Κερατσίνι. Οργανώνουμε συνάντηση της επιτροπής αγώνα για να οργανώσουμε τα ραντεβού αυτής της εβδομάδας».

«Η κυβέρνηση κάνει την επιλογή αντί να επενδύει στα νοσοκομεία τις κοινωνικές υπηρεσίες, την εκπαίδευση και τον πολιτισμό, να δίνει δισεκατομύρια για εξοπλισμούς, χρηματοδοτώντας τη γενοκτονία των Παλαιστινίων», τόνισε ο Αντώνης Φώσκολος, εργαζόμενος στο ΥΠΠΟ. «Η εικόνα στον πολιτισμό είναι μία συνεχής ιδιωτικοποίηση. Η αρχή είχε γίνει με τους καθαριστές και καθαρίστριες που αντικατέστησαν με συνεργεία, συνέχισαν με τους φύλακες που πλέον προσλαμβάνουν μόνο έκτακτο προσωπικό. Ξεπουλάνε αρχαιολογικούς χώρους σε ιδιωτικές εταιρείες. Η μόνη επιδίωξη για τη Μενδώνη είναι τα εγκαίνια για να κάνει προεκλογικές φιέστες στην τηλεόραση. Η απάντηση μας είναι ένας εργατικός ξεσηκωμός και πρώτα από όλα ένα εργατικός συντονισμός, όπου όλα τα κομμάτια θα ανταλλά-

ξουν εικόνες και θα κινηθούν βάσει του σχεδίου που θα εκπονήσουν. Αυτό θα προσπαθήσουμε να κάνουμε στη σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης για να απαλλαχτούμε από αυτήν την κυβέρνηση και τα εγκλήματα της».

Σ.Γ.



Εμπρός για απεργία στις 30 Σεπτέμβρη

Το άνοιγμα των σχολείων σηματοδεύτηκε από κινητοποιήσεις από τα Άνω Λιόσια που θα επiskeπτόταν τον αγιασμό ο Μητσοτάκης, μέχρι τον Βόλο απέναντι στη συγχώνευση τμημάτων στα δημοτικά. Αυτή η κίνηση δίνει την τόνο για τη συνέχεια. Στις 30 Σεπτέμβρη υπάρχει η πρόταση για απεργία από την πλευρά της ΔΟΕ. Οι γενικές συνελεύσεις στους ΣΕΠΕ έχουν ήδη ξεκινήσει. Στις 26 Σεπτέμβρη στην ολομέλεια των προέδρων των ΣΕΠΕ η Ομοσπονδία θα αποφασίσει την απεργία. Το Δίκτυο εκπαιδευτικών «η Τάξη μας» δίνει όλες του τις δυνάμεις για την οργάνωση, την υλοποίηση της απεργίας και για τη γενίκευση της στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Σημαντικό για την οργάνωση των απεργιακών βημάτων ήταν η σύσκεψη των εκπαιδευτικών του Δικτύου «η Τάξη μας» την Τρίτη 8 Σεπτέμβρη. Εκπαιδευτικοί από όλη την Ελλάδα παρακολούθησαν και συμμετείχαν στη σύσκεψη, δια ζώσης και διαδικτυακά. Η **Μαργαρίτα Παπαμηνά**, εκ μέρους των ΣΕΠΕ Χανίων μίλησε για την απόφαση του ΣΕΠΕ Χανίων για απεργία στις 30 Σεπτέμβρη με επέκταση σε 48ωρη με προοπτική κλιμάκωσης. Η **Χριστίνα Λαδά**, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ Μεσσηνίας ενημέρωσε για την κινητοποίηση στις 10/9 απέναντι στα κενά. Η **Αθανασία Κατσούλη**, μέλος της Α' ΕΛΜΕ εστίασε στις ελλείψεις στα σχολεία, στο γεγονός ότι εδώ και δύο χρόνια δεν ιδρύονται τμήματα με τάξεις υποδοχής για τα προσφυγόπουλα, όπως και στις ελλείψεις στα τμήματα ένταξης. Η **Δώρα Κιντή**, μέλος της Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, τόνισε πώς έχει ξεκινήσει η προσπάθεια για γενικές συνελεύσεις στις ΕΛΜΕ, γεγονός που μπορεί να πιέσει την ΟΛΜΕ να γενικεύσει το κάλεσμα. Τοποθετήσεις έγιναν από εκπαιδευτικούς από τον Κορυδαλλό, το Ίλιον και τη Θεσσαλονίκη. Η πρόταση για το στήσιμο απεργιακών επιτροπών σε κάθε σχολείο βρήκε σύμφωνες όλες και όλους που βρέθηκαν στη σύσκεψη.

Συντονισμός

Μαζική ήταν η ανταπόκριση στον διαδικτυακό συντονισμό των ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ που έγινε το Σάββατο 12 Σεπτέμβρη. Ο **Στέλιος Γιαννούλης**, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ Γλυφάδας- Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης δίνει την εικόνα από τη σύσκεψη: «Η συζήτηση εστίασε αρκετά στις τρέχουσες επιθέσεις. Στους 5.000 διορισμούς μπροστά σε τόσα κενά, την οργάνωση των διευθύνσεων εκπαίδευσης, τη νέα εγκύκλιο για τις εκδρομές και την ευθύ-



νη που ρίχνει στους εκπαιδευτικούς με πρωτοφανή αγριότητα. Την επίθεση με την εγκύκλιο για τα νηπιαγωγεία που αναγκάζει τις προϊστάμενες να παίρνουν τμήματα με το έτσι θέλω.

Η συζήτηση κινήθηκε γύρω από αυτά με τον κίνδυνο να αφήσει εντελώς απ' έξω το ζήτημα του ότι υπάρχει απόφαση συνεδρίου για απεργιακή κινητοποίηση στα τέλη Σεπτέμβρη και μία συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας που αποφάσισε να εισηγηθεί την πρόταση για 24ωρη απεργία. Από την πλευρά μας εστίασαμε στο γεγονός ότι η απόφαση του συνεδρίου της ΔΟΕ για κλαδική κινητοποίηση μέχρι τα τέλη του Σεπτέμβρη είναι πρωτοφανής εξέλιξη για τουλάχιστον την τελευταία δεκαπενταετία. Η απόφαση πάρθηκε ανατρέποντας του σχεδιασμούς βασικών πολιτικών δυνάμεων που ξέρουμε ότι δεν είναι με τις κινητοποιήσεις και αναγκάστηκαν να την ψηφίσουν.

Προφανώς συζητήθηκε το ζήτημα των νικών με τις αθώσεις που είχαμε στα πλαίσια των πειθαρχικών διώξεων σε μια σειρά σημεία στην Ελλάδα μέσα στο καλοκαίρι. Τόνισαμε ότι αυτές οι αθώσεις υπήρξαν ακριβώς επειδή η αντιμετώπισή μας ήταν η πολιτική και κινηματική σύγκρουση με τα πειθαρχικά. Δεν περιμέναμε ποια θα εί-

ναι η δικαστική εξέλιξη της όλης της υπόθεσης.

Αυτό συμπληρώνει την εικόνα ότι υπάρχει μεγάλη οργή και διάθεση του κόσμου από τα κάτω να δώσει τη μάχη. Από αυτή την άποψη δεν μπορούμε να συζητάμε τίποτα διαφορετικό πέρα από το πως θα προχωρήσουμε και θα οργανώσουμε την κλαδική απεργία η οποία έχει προταθεί. Δεν λέμε ότι όλα τα άλλα δεν είναι σημαντικά. Αλλά όλα θα πατήσουν πάνω σε μια στέρεη βάση που λέει απεργιακή σύγκρουση. Χωρίς αυτήν όλα τα υπόλοιπα αποδυναμώνονται.

Προσπαθήσαμε λοιπόν να γυρίσουμε το κλίμα της συζήτησης που άφηνε είτε τελείως απέξω είτε υποτιμούσε την κλαδική 24ωρη ή 48ωρη απεργία. Η ίδια αυτή η συνεδρίαση των συλλόγων το έχει ξανακάνει τον Μάρτιο του 2024 και ανέτρεψε μια εξέλιξη που θα ήταν καταστροφική. Μπορούμε να το ξανακάνουμε και τώρα. Αυτό σημαίνει άμεσα εδώ και τώρα επισκέψεις στα σχολεία, απεργιακές επιτροπές. Σημαίνει ότι με αυτόν τον τρόπο πάμε στις συνελεύσεις για να κερδίσουμε ότι θα είναι μαζικές και ότι θα πάμε στην συνέλευση στην Ολομέλεια των Προέδρων με πολλές αποφάσεις για απεργία στις 30 Σεπτέμβρη και κλιμάκωση».

Σοφία Γαρμπή

Ξεσηκωμός στα Σχολεία

Το πρώτο κουδούνι χτύπησε την Παρασκευή 11 Σεπτέμβρη και στις πύλες δεκάδων σχολείων βρέθηκαν συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης, μαζί με εκπαιδευτικούς από το δίκτυο εκπαιδευτικών «η Τάξη μας». Οι εξορμήσεις συνεχίζονται αυτήν την εβδομάδα.

«Πήγαμε στο Καλλιτεχνικό σχολείο στο Κερατσίνι, ένα σχολείο που το προηγούμενο διάστημα είχε παρουσία στα λιπάσματα, στις αντιρατσιστικές- αντιφασιστικές κινητοποιήσεις για τον Παύλο Φύσσα», δήλωσε η **Ανυσία Τζονιού**. «Ήταν μία πολύ σημαντική εξόρμηση, ιδιαίτερα τώρα που ο Κασιδιάρης αποφυλακίζεται. Μοιράζαμε προκηρύξεις φωνάζοντας "Ποτέ ξανά φασισμός" και υπήρχε μεγάλη ανταπόκριση. Μία μαθήτρια ήξερε για το ναυάγιο της Πύλου, συμφωνούσε με την καμπάνια για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι. Μιλήσαμε με γονιό που ήταν πυροσβέστης, οι οποίοι είχαν κατέβει σε κινητοποίηση την προηγούμενη εβδομάδα. Μας έλεγε ότι χρειάζεται κινηματική απάντηση απέναντι στον φασισμό. Συζητήσαμε και με εκπαιδευτικό για τη σημασία της υλοποίησης της απεργίας στις 30 Σεπτέμβρη. Συμφωνήσαμε στο τέλος της εξόρμησης να πηγαίνουμε τακτικά στο σχολείο για να δυναμώσει η επαναστατική Αριστερά στον χώρο της εκπαίδευσης και να καλέσουμε τους μαθητές στην αντιπολεμική μέρα δράσης για την Παλαιστίνη στις 10 Οκτώβρη».

«Στο 15ο δημοτικό σχολείο στην Καλλιθέα οι προκηρύξεις για την απεργία μας τελείωσαν», δήλωσε ο **Κώστας Καραγιάννης**, εκπαιδευτικός μέλος του ΣΕΠΕ Καλλιθέας. «Είναι το σχολείο στο οποίο είχα διοριστεί πέρυσι.

Φέτος δεν υπάρχει κανένας από τους περσινούς αναπληρωτές και Προφανώς αυτό δυσκολεύει τα παιδιά τα οποία χρειάζεται να αλλάζουν δάσκαλο συνεχώς. Υπήρχε κλίμα συμπαράστασης για τους εκπαιδευτικούς από γονείς. Καλούσαμε τους εκπαιδευτικούς στη συνέλευση του ΣΕΠΕ Καλλιθέας αυτήν την εβδομάδα».

«Συνεργείο από τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ στο Γκύζη πήγαμε στο 21ο νηπιαγωγείο και το 41ο Δημοτικό σχολείο που συστεγάζονται. Μιλήσαμε με δασκάλες και δασκάλους που ενδιαφέρονταν για την εφημερίδα και έπαιρναν την προκήρυξη για την απεργία. Καλούσαμε στην αντιφασιστική εκδήλωση στον Άγιο Παντελεήμονα η οποία οργανώθηκε αμέσως μετά την φασιστική επίθεση σε δύο Πακιστανούς μετανάστες», δήλωσε στην ΕΑ η **Κλεοπάτρα Καλλιωνάτη**.

«Στο 1ο ΕΠΑΛ της Ηλιούπολης συναντήσαμε παιδιά που αντιμετωπίζουν σε πολύ μεγάλο βαθμό το τι σημαίνει η κρίση στο σήμερα, παιδιά που χάνουν χρονιές γιατί παράλληλα πρέπει να δουλεύουν για να τα βγάλουν πέρα», δήλωσε στην ΕΑ ο **Μάνος Νικολάου**. «Παρ' ότι αφορμή ήταν το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Κερατσίνι, η συζήτηση απλώθηκε στον πόλεμο, στην οικονομική κρίση, στο γιατί χρειάζεται να είμαστε με τον αντιρατσισμό. Παρόλο που στην αρχή η συζήτηση μπορεί να ήταν δύσκολη, με λίγα επιχειρήματα μπορούσαμε να ανατρέπουμε αντιδραστικές ιδέες και μπερδέματα. Στο τέλος δίναμε τα χέρια ότι χρειάζεται μια κοινωνία χωρίς πόλεμο, ρατσισμό και φασίστες, που να μας χωρά όλους και όλες και να ζούμε με αξιοπρέπεια».



Εξόρμηση στα σχολεία της Νίκαιας. Φωτό: ΣΕΚ Νίκαιας-Κορυδαλλού

Ξεκινούν οι
ΣυνελεύσειςΓΕΝΙΚΕΣ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ
ΣΕΠΕΣΕΠΕ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
17/92ο Δημοτικό Σχολείο
Καλλιθέας, 7μμΣΕΠΕ ΠΡΟΟΔΟΣ
21/99ο -11ο Δημοτικά
Σχολεία Πειραιά, 7μμΣΕΠΕ Α ΑΘΗΝΩΝ
22/98ο-10ο Δημοτικά
Σχολεία Αθηνών, 6:30μμΣΕΠΕ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
22/939-141 Δημοτικά
Σχολεία, 6μμΣΕΠΕ ΘΟΥΚΙΔΙΔΗΣ
22/96ο Δημοτικό Σχολείο
Αργυρούπολης, 6.30μμΣΕΠΕ ΞΑΝΘΗΣ
22/93ο Δημοτικό Σχολείο,
6.30μμΣΕΠΕ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ
23/976ο Δημοτικό Σχολείο,
6.30μμΣΕΠΕ ΑΘΗΝΑ
23/93ο-4ο Δημοτικά Σχολεία
Γαλασίου, 6.30μμΣΕΠΕ ΧΑΝΙΩΝ
23/97ο Δημοτικό Σχολείο,
6.30μμΣΕΠΕ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
23/98ο Δημοτικό Σχολείο,
6.30μμΣΕΠΕ ΒΑΡΗΣ-ΒΟΥΛΑΣ-
ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

24/9

3ο Δημοτικό Σχολείο
Γλυφάδας, 7μμΟι φοιτητές/ριες μαζί με τους απεργούς
για Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία

Οι σχολές έχουν ανοίξει και βρίσκονται σε “πυρετό” προετοιμασίας για τα αντιφασιστικά συλλαλητήρια στις 18 Σεπτέμβρη, στην επέτειο της δολοφονίας του αντιφασίστα ράπερ Παύλου Φύσσα. Οι καινούργιοι φοιτητές και φοιτήτριες που μπαίνουν στα πανεπιστήμια, αντιμετωπίζουν την πίεση των εξετάσεων, τον κόψτη της ΕΒΕ αλλά και τη διάλυση και την υποβάθμιση των σχολείων και των ζώων τους. Δεν ξεχνάμε την άνοξη, την αυτοκτονία δύο μαθητριών στην Ηλιούπολη, ένα συστημικό και κυβερνητικό έγκλημα που μας γέμισε οργή. Η καλύτερη απάντηση με το άνοιγμα των σχολών είναι η σύνδεση του φοιτητικού κινήματος με τους δασκάλους που ξεσηκώνονται και διεκδικούν από την Ομοσπονδία τους να προχωρήσει σε απεργία στις 30 Σεπτέμβρη.

Οι τελευταίες εξελίξεις του φιάσκου της ίδρυσης των ιδιωτικών “πανεπιστημίων”, με το ΣτΕ να κρίνει παράνομες τις άδειες που δόθηκαν σε τρία από αυτά, αποτελούν επιβεβαίωση όσων έλεγε το φοιτητικό κίνημα με τους αγώνες του για 2μηνη μήνες κατάληψης το 2024. Είναι επιβεβαίωση ότι ο δρόμος της κινητοποίησης και της κατάληψης ακυρώνει τα σχέδια κυβερνήσεων για πανεπιστήμια-επιχειρήσεις.

«Τώρα είναι η ώρα το φοιτητικό κίνημα να βγει μπροστά μαζί με την εργατική τάξη που ξεσηκώνεται ενάντια στα εγκλήματα της κυβέρνησης», έγραφε η ανακοίνωση του ΣΕΚ στις Σχολές. «Η ενότητα και η κοινή δράση των φοιτητών/ριών και του εργατικού κινήματος είναι η δύναμη που μπορεί να ξηλώσει και τις ιδιωτικοποιήσεις και την κυβέρνηση.



Δεν περιμένουμε πότε θα στηθούν οι κάλπες. Ούτε έχουμε αυταπάτες ότι θα μας απαλλάξουν από τα εγκλήματα του Μητσοτάκη οι ομιλίες των πολιτικών αρχηγών της αντιπολίτευσης στη Θεσσαλονίκη.

‘Όχι σχολεία-στρατώνες

Η νέα σχολική χρονιά ξεκίνησε για εκπαιδευτικούς και ειδικό εκπαιδευτικό/βοηθητικό προσωπικό (ΕΕΠ-ΕΒΠ) με τα γνωστά προβλήματα αλλά και με τον κόσμο της δουλειάς έτοιμο για αγώνες.

Φέτος, βρίσκόμαστε αντιμέτωποι για άλλη μια φορά με τα τεράστια κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό, τις λιγοστές μονιμοποιήσεις σε κρίσιμες ειδικότητες, την άρνηση του υπουργείου να ιδρύσει τις αναγκαίες οργανικές θέσεις για ΕΕΠ-ΕΒΠ, την ελαχιστοποίηση της παράλληλης στήριξης που μοιράζεται σε 3 και 4 μαθητές και την κάλυψη 5 σχολείων ανά ψυχολόγο και κοινωνικό/ή λειτούργο. Αντίστοιχα, ουσιαστική αδυναμία υφίσταται για υποστήριξη στα τμήματα ένταξης, καθώς οι εκπαιδευτικοί της ειδικής αγωγής αδυνατούν να παρέχουν εξατομικευμένο έργο στους/στις μαθητές/ριες με γνωμάτευση επειδή αξιοποιούνται στην κάλυψη των κενών της παράλληλης στήριξης. Οι μισθοί την ίδια στιγμή δε φτάνουν ούτε για το νοίκι και οι αναπληρωτές αναπληρώνουν τον εαυτό τους σε μια ατέρμονη επανάληψη για χρόνια.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, η σύμβουλος των κοινωνικών λειτουργών στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη έκρινε ότι η στήριξη που χρειάζονται οι συνάδελφοι είναι να εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους πάνω στο... πειθαρχικό δίκαιο και στη δημοσιοϋπαλληλική συμπεριφορά, σε μια ολοφάνερη προσπάθεια τρομοκράτησης. Σε σχετική επιμόρφωση που οργάνωσε με εισηγητή πανεπιστημιακό επί δύο ώρες οι συνάδελφοι/ισσες άκουσαν ούτε λίγο ούτε πολύ ότι απαγορεύεται η οποιαδήποτε άσκηση κριτικής προς την υπηρεσία, καταπατώντας και τα πιο στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης.

Φυσικά δεν έλειψε η τρομοκρατία για την αποχή από την αξιολόγηση όσο κι αν αυτή καλύπτεται από τη νόμιμη απεργία της ΑΔΕΔΥ, κηρυγμένη από 11/9/24 και χωρίς καμία αναφορά στις αθωωτικές αποφάσεις των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων για όσους/ες συναδέλφους/ισσες καταχρηστικά διώχθηκαν τα προηγούμενα χρόνια για το θέμα. Στη συνάντηση υπήρξε ενημέρωση και

Δεν ανταποκρίνονται ούτε στα αιτήματα των αγώνων ούτε στην απαίτηση για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση της φτώχειας, του πολέμου και του ρατσισμού».

Διεκδικούμε να κλείσουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση και τους νόμους της, να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16, να ανακληθούν οι διαγραφές των 220.000 φοιτητών και να μην τολμήσουν να εφαρμόσουν νέες. Παλεύουμε για την ενίσχυση των δημόσιων πανεπιστημίων για τις ανάγκες της κοινωνίας. Λεφτά για την Παιδεία - όχι για εξοπλισμούς και για συμμετοχή στους πολέμους. Δωρεάν σίτιση και στέγαση για όλες/ους/α, χωρίς ενοίκια και εργολάβους. Απέναντι σε αυτούς, όπως η ΕΛΑΣ του Τσίπρα, που μας λένε «είμαστε ενάντια στα ιδιωτικά αλλά τόσοι φοιτητές έχουν γραφτεί, δεν μπορούμε να ζητάμε να καταργηθούν», η απάντηση του κινήματος χρειάζεται να είναι ξεκάθαρη. Άμεσο κλείσιμο των υποτιθέμενων ιδιωτικών πανεπιστημίων, αποζημίωση των οικογενειών που έχουν καταβάλλει δίδακτρα και άμεση εγγραφή τους στα δημόσια πανεπιστήμια.

Για αυτό, οργανώνουμε σε κάθε σχολή την μαζική συμμετοχή στις 18 Σεπτέμβρη αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά στο Κερατσίνι και στις 30 Σεπτέμβρη στην απεργία των δασκάλων, μετατρέποντάς την σε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Πλάι στους αγώνες μας, παλεύουμε να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά που επιμένει ότι το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι η επανάσταση και ο Σοσιαλισμός.

Σ.Γ.

για την πιθανότητα άσκησης ΕΔΕ απέναντί μας στην περίπτωση που αρνηθούμε να εκτελέσουμε ακόμα και καταφανώς λανθασμένες ή αντιδεοντολογικές εντολές ανωτέρων μας απλώς και μόνο επειδή προέρχονται... από ανωτέρους.

Είναι σαφές η αντιγραφή του στρατιωτικού μοντέλου και η προσπάθεια μεταφοράς του στην εκπαίδευση, όπου πρώτα εκτελείς και μετά βγαίνεις... παραπονούμενος. Η επιμόρφωση δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στην προσωπική μας ζωή, καθώς και στη δυνατότητα της υπηρεσίας να παρεμβαίνει και να έχει άποψη αλλά και να μας διώκει για τον τρόπο που διαχειριστήκαμε ιδιωτικές μας υποθέσεις ή για αναρτήσεις που κάναμε στα κοινωνικά μέσα διατυπώνοντας ακόμα και την πιο θεμιτή κριτική.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το υπουργείο δέχτηκε τα προηγούμενα χρόνια γερό χαστούκι από τη στάση των εκπαιδευτικών στο θέμα της αξιολόγησης, με βάση άλλωστε τα ίδια τα λόγια της υπουργού παιδείας αλλά και του πρωθυπουργού, όταν μόλις πέρυσι αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι “δε βρίσκόμαστε εκεί που θα θέλαμε στο θέμα της αξιολόγησης” και πανικόβλητοι έσπευσαν να ψηφίσουν τον νέο πειθαρχικό νόμο-έκτρωμα που έχει μείνει στα χαρτιά. Ίδια δυναμική στάση οι εκπαιδευτικοί κράτησαν στα θέματα των σχεδίων δράσης, των μεντόρων και των συντονιστών με τα πειθαρχικά να καταπίπτουν επίσης.

Ας κρατήσουν καλά στο μυαλό τους ιθύνοντες του υπουργείου και οι υλοποιητές της πολιτικής τους μέσα στα σχολεία ότι καμία επίκληση νόμου και μάλιστα τόσο τυφλή απέναντι στα στοιχειώδη και κατοχυρωμένα μας δικαιώματα δε μας φοβίζει. Δεν θα σιωπήσουμε, δε θα σταματήσουμε την κριτική και δεν θα βάλουμε φρένο στις διεκδικήσεις μας για ένα ελεύθερο δημοκρατικό σχολείο που θα λειτουργεί για τις ανάγκες των παιδιών, για δουλειά με αξιοπρέπεια. Ο κόσμος της εκπαίδευσης οργανώνεται το επόμενο διάστημα σε απεργία για τις 30 Σεπτέμβρη. Ήρθε η ώρα να βγούμε μπροστά και να βροντοφωνάξουμε στην κυβέρνηση που δίνει δις σε αντιαεροπορικούς “θόλους” του Αχιλλέα, που κάνει μπίζνες με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, που συντηρεί δυνάμεις καταστολής στον Έβρο και στο Αιγαίο για να πνίγουν μετανάστες/ριες ότι τα λεφτά θα δοθούν επιτέλους για τις δικές μας ανάγκες, για τη δημόσια Υγεία και Παιδεία.

Ν.Κ.

— εκίνησαν τη Δευτέρα 14/9 οι εκδηλώσεις — του αντιφασιστικού Σεπτέμβρη για τα 13 — χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τη ναζιστική εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής. Οι εκδηλώσεις θα κορυφωθούν με το μεγάλο συλλαλητήριο την Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη στο Κερατσίνι, στις 5.30μμ, στο μνημείο του αντιφασίστα μουσικού. Η πορεία θα βαδίσει στο Μπλόκο της Κοκκινιάς, ενώ διαδηλώσεις θα γίνουν την ίδια μέρα σε πολλές ακόμα πόλεις της χώρας.

Οι συζητήσεις, προβολές, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και δράμμενα, που γίνονται στον Πολυχώρο Λιπασμάτων Κερατσινίου-Δραπετσώνας, πλαισιώνουν και φέτος το μεγάλο ραντεβού του αντιφασιστικού κινήματος (ολόκληρο το πρόγραμμα στα σόσιαλ μίντια του **Συλλόγου Πολιτισμού «Παύλος Killah Ρ Φύσσας»**). Όλες οι εκδηλώσεις συνδέουν την επέτειο της δολοφονίας με την πάλη ενάντια στους φασίστες σήμερα και όσους τους στρώνουν ξανά το δρόμο.

Η μαζικότητα των κινητοποιήσεων είναι η καλύτερη απάντηση στην αποφυλάκιση Κασidiάρη και σε όσα συστηματικά ΜΜΕ έτρεξαν για ακόμα μια φορά να τον δώσουν δημοσιότητα. Το αντιφασιστικό κίνημα δεν περιμένει τους θεσμούς να αποφασίσουν αν μπορεί ή όχι να συμμετέχει στις εκλογές. Βροντοφωνάζει ότι η θέση του “φυρερίσκου” και όλων των ομοίων του εί-

Πολύ δυνατή ήταν η εκδήλωση που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ το απόγευμα της Κυριακής 13/9 στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις στην περιοχή. Κόντρα στα ορφανά της Χρυσής Αυγής που προσπαθούν να σηκώσουν ξανά κεφάλι με τις πλάτες της κυβέρνησης των Πλεύρη-δων, ντόπιοι και μετανάστες εργάτες και νεολαίοι έσπελαν ενωτικά και αποφασιστικά το μήνυμα ότι θα τους φράξουν το δρόμο.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την θεατρική παράσταση δρόμο **«Η ευθανασία της φάλαινας»** του **Θανάση Τριαρίδη** για το ρατσιστικό έγκλημα της κυβέρνησης και του λιμενικού στην Πύλο. Στο ακροατήριο βρίσκονταν και επιζώντες του ναυαγίου που δίνουν τη μάχη για την καταδίκη των δολοφόνων στο Ναυτοδικείο. Η Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών και Ακτιβιστών “Δικαιοσύνη για την Πύλο” κέρδισε δυνατό χειροκρότημα και έκλεισε με το σύνθημα «Στείλτε τους φονιάδες στο Ναυτοδικείο, το έγκλημα της Πύλου δεν μπαίνει στο αρχείο».

«Ζω και εργαζομαι στην Ελλάδα οκτώ χρόνια μαζί με Έλληνες και άλλες εθνικότητες», είπε ανοίγοντας τη συζήτηση που ακολούθησε ο Οσμάν Μ, μετανάστης εργάτης από το Πακιστάν και θύμα της πρόσφατης ρατσιστικής επίθεσης στα Πατήσια. «Πριν δυο βδομάδες περπατούσα μαζί με τον αδερφό μου στο δρόμο προς το σπίτι ενός φίλου και ξαφνικά ήρθε κάποιος και μας χτύπησε. Πήγαμε στο νοσοκομείο και μετά στην αστυνομία για να καταγγείλουμε την επίθεση. Ακόμα περιμένουμε να συλληφθεί ο δράστης. Ήρθα σήμερα στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ για να πω όχι στους ρατσιστές, όχι στους φασίστες».

«Αύριο ξεκινούν οι εκδηλώσεις που αντιφασιστικού Σεπτέμβρη και είμαστε πάλι εδώ, 13 χρόνια μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, να μιλήσουμε ξανά για τον φασιστικό κίνδυνο», ξεκίνησε ο **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, διευθυντής



Μαζική απάντηση στη φασιστική απειλή

του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες. «Συζητάμε για ένα φαινόμενο που βάζει σε κίνδυνο την Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο. Τα ακροδεξιά κόμματα με τις ναζιστικές εμπνεύσεις πλέον είναι προ των πυλών πολλών χωρών και αυτό είναι πάρα πολύ ανησυχητικό. Να σας δώσω μερικά στοιχεία για να εξηγήσουμε αυτό που βλέπουμε στις εκλογές.

«Ο φόβος φεύγει»

Στη Σαξωνία-Άνχαλτ οι άνθρωποι που είναι μετανάστες χωρίς να είναι Ευρωπαίοι είναι το 3% των κατοίκων. Οι μουσουλμάνοι είναι 2,2%. Ξέρουμε από άλλες εκλογές ότι τα ακροδεξιά αντι-μεταναστευτικά κόμματα παίρνουν καλά ποσοστά εκεί που δεν υπάρχουν μετανάστες. Γιατί είναι σαφές ότι όταν οι άνθρωποι έρχονται μεταξύ τους σε επικοινωνία, ο φόβος φεύγει. Και αυτοί βασίζονται στο φόβο. Στα υπόλοιπα κρατίδια της Ανατολικής Γερμανίας τα ποσοστά είναι αντίστοιχα, 3%, 2,5%, 4%.

Ξέρουμε από έρευνες πόσο οι μετανάστες βοήθανε στην οικονομία, πόσο χρήσιμοι είναι. Τα αμφισβητούμε, δεν τα χρησιμοποιούμε, ενώ είναι πολλά τα στοιχεία που πρέπει να βάλουμε στη συζήτηση. Ένα ενδιαφέρον κομμάτι από τη δουλειά που κάνουμε εμείς σε αυτόν τον τομέα: την την τελευταία απόφαση της ΕΕ, οι Ουκρανοί άντρες σε στρατεύσιμη ηλικία που έρχονται εδώ να ζητήσουν προστασία, δεν θα τους την δίνουν και θα τους στέλνουμε πίσω στον πόλεμο. Είναι μια τρομακτική αλλαγή για μια Ένωση που επιτρέπεται ότι ο ρόλος της είναι ο υπερασπιστής των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

«Σήμερα είμαστε εδώ γιατί τα αδιέξοδα μας συναντιούνται, τέμνονται», είπε η **Τασούλα Πάζιου**, πηληγείσα κάτοικος της Κυψέλης από τα έργα

του Μετρό. «Εισπράττουμε όλοι την ίδια αδιαφορία, αφού πηγάζει από την ίδια συστημική παθολγέनिया. Οι ζωές μας έγιναν εμπορεύσιμες. Η πολιτεία είναι έτοιμη ανά πάσα στιγμή να μας κατασπαράξει. Πριν πέντε μήνες είχα σπίτι. Ένωθα αυτό που λέμε προστατευμένη. Μετά τη διέλευση του μετροπόντικα, το σπίτι μου πλέον δεν μου παρέχει καμία ασφάλεια.

Με την παραίτηση του προέδρου της Ελληνικό Μετρό αρχίζει πλέον να φαίνεται το πρώτο φως στο σκοτεινό τούνελ της εκσκαφής. Ώρα να αναλάβει και η κυβέρνηση τις ευθύνες της. Όπως πολύ καθαρά μας το έδειξε η θεατρική παράσταση, κάτι μαγειρεύεται. Μέχρι τώρα δεν έχουμε καμία τοποθέτηση. Μου είναι δύσκολο να μεταπρέψω σε λέξεις τα συναισθήματά μου. Κάποιοι από εσάς, μετανάστες, πρόσφυγες, το ξέρετε πολύ καλύτερα. Πώς να περιγράψει καν-νείς το φόβο και τις βιωματικές εμπειρίες του; Θα σας διαβάσω λίγες λέξεις που γράφτηκαν μια νύχτα αγρύπιας όπως είναι κάθε νύχτα τελικά για μας περιμένοντας να ξημερώσει», είπε, διαβάζοντας ένα κείμενο που έγραψε για το σπίτι της.

«Την τελευταία περίοδο σημειώνεται άνοδος της ακροδεξιάς σε παγκόσμια κλίμακα και αναβίωση φασιστικών αντιλήψεων και πρακτικών», τόνισε με τη σειρά της η **Άννα Καρλαύτη**, πρόεδρος του ΣΕΠΕ «Η Αθηνά». «Εμείς οι εκπαιδευτικοί, ζωντανό κύτταρο της κοινωνίας, που είμαστε μάχιμοι και ένα πάρα πολύ μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης, οφείλουμε από νωρίς να μπλοκάρουμε τη διάχυση της φασιστικής απειλής. Η μαζικοποίηση του αντιπολεμικού και αντιφασιστικού κινήματος στην εκπαίδευση είναι όσο ποτέ αναγκαία.

Το σχολείο της συμπεριληψης, της αλληλεγ-



γύης, της διαπολιτισμικότητας, της διαφορετικότητας είναι η απάντηση σε κάθε επιδοξο φασίστα. Την προηγούμενη δεκαετία η μαχόμενη εκπαίδευση έδωσε μάχες για να μπουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Ήταν ο Κολωνός, τα Πατήσια, η Κυψέλη, το Γκίζη και ένα σωρό περιοχές που οι εκπαιδευτικοί επέβαλαν και κέρδισαν να μπουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη αλλά και όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων, ακολουθώντας πιστά το νεοφιλελεύθερο μοντέλο των περικοπών και του εξορθολογισμού, συρρικνώνουν και υποβαθμίζουν την εκπαίδευση με απώτερο στόχο την ιδιωτικοποίηση. Με όχημα την αξιολό-

ναι πίσω από τα κάγκελα.

Οι εξελίξεις στη Γερμανία αναβαθμίζουν τα συλλαλητήρια. Η αντιρατσιστική μάχη, κόντρα στις κυβερνήσεις που στοχοποιούν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες και ρημάζουν τις ζωές των εργατών και της νεολαίας, αναδεικνύεται κεντρική για να μπει φρένο στην άνοδο της ακροδεξιάς και των φασιστών.

Ακολουθεί η τελευταία ανακοίνωση της **ΚΕΕΡΦΑ** που εξηγεί τους λόγους επιτυχία στη Γερμανία και προβάλει τη δύναμη που μπορεί τους τσακίσει παντού:

Τα εκλογικά αποτελέσματα στη Σαξωνία- Άνχαλτ, με την ακροδεξιά της Εναλλακτικής για τη Γερμανία (AfD) να συγκεντρώνει το 43,8% των ψήφων είναι μια επικίνδυνη εξέλιξη. Τρέχει ο Τραμπ και ο Μασκ να πανηγυρίσουν ότι κερδίζει έδαφος η ακροδεξιά τους ατζέντα. Λίγες μέρες πριν την επέτειο των 13 χρόνων από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα «έγκυροι αναλυτές» στα ΜΜΕ προεξοφλούν ορμητική άνοδο της ακροδεξιάς μετά την αποφυλάκιση Κασidiάρη.

Έχουμε τη δύναμη να τους διαψεύσουμε ξανά! Στις ίδιες τις ΗΠΑ, η ακροδεξιά έχει δεχτεί πλήηγματα με την εξέγερση στη Μινεάπολη όταν ο Τραμπ έστειλε τους κεφαλοκνηγούς μεταναστών της ICE και δολοφόνησαν τον νοσηλευτή Άλεξ Πρέτι και την ποιήτρια Ρενέ Γκουντ, ενώ ο Όρμπαν στην Ουγγαρία είναι παρελθόν.

Τι έφταιξε στη Γερμανία;
Η δυσaráσκεια κατά της κυβέρνησης Μερτς, των ομογάλακτων του Μητσοτάκη, με την εμπλοκή στους πολέμους και τις άγριες περικοπές σε δημόσια Παιδεία και Υγεία ώστε να στηριχτεί η κούρσα των εξοπλισμών, με το φόρτωμα της κρίσης στις πλάτες του κόσμου με την ακρίβεια και τις απολύσεις, στράφηκε στην ακροδεξιά, που δημαγωγούσε ασύστολα παριστάνοντας την αντισυστημική δύναμη. Η κυβέρνηση του Μερτς τροφοδότησε την άνοδο της ακροδεξιάς με τον ρατσισμό, τις πιο άγριες επιθέσεις κατά των μεταναστών. Η AfD πάτησε πάνω στην ανοιχτά ρατσιστική ατζέντα της κυβέρνησης για να κανονικοποιήσει ακόμα

και την παρουσία νοσταλγών του Χίτλερ στο κόμμα της .

Αυτή η εξέλιξη δεν ήταν αναπόφευκτη. Στην Ελλάδα δώσαμε τη μάχη και τσακίσαμε την Χρυσή Αυγή. Πως; Με την μαζική ενωτική δράση των συνδικάτων και της νεολαίας στα πανεπιστήμια και τα σχολεία χέρι-χέρι με τον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό. Με μαζικές απεργίες δώσαμε τη μάχη ενάντια στη λιτότητα αλλά και με το ίδιο όπλο φτάσαμε στην καταδίκη των ναζί της ΧΑ.

Η αντιπολίτευση στη Γερμανία δεν έδωσε τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό και την ακροδεξιά και γι’ αυτό δυνάμωσε. Όμως, το εργατικό κίνημα στη Γερμανία έδινε και δίνει μάχες ενάντια στις απολύσεις, η νεολαία ενάντια στην υποχρεωτική επιστράτευση για τον πόλεμο και το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στάθηκε απέναντι στην κατασκοφάντησή του ως “αντισημικό”. Αυτές τις μέρες χιλιάδες διαδήλωσαν ξανά και ξανά ενάντια στην ακροδεξιά σε δεκάδες πόλεις της Γερμανίας. Η απογοήτευση και όχι η συντηρητικοποίηση του κόσμου οδήγησε στο εκλογι-

κό φούσκωμα της ακροδεξιάς.

Στα 13 χρόνια από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, έχουμε να δώσουμε τη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ και τον Πλεύρη που ανοίγουν τον δρόμο στους φασίστες, με των δολοφονίες των μεταναστών στην Πύλο, την εξόντωση στα στρατόπεδα θανάτου, όπως στη Σιντική και τη χυδαία εκκορταρεία ισλαμοφοβίας.

Στη μεγάλη πανελλαδική διαδήλωση στη ΔΕΘ, στις 5/9, δείξαμε ότι αυτή η κυβέρνηση είναι μειοψηφία και μπορεί να ανατραπεί. Βάδισαν χέρι-χέρι χιλιάδες εργαζόμενοι, φοιτητές μαζί με μετανάστες. Έχουμε τη δύναμη να τσακίσουμε κάθε απόπειρα ανασύνταξης των ορφανών της Χρυσής Αυγής και των Κασιδιάρηδων. Να μην αφήσουμε την οργή για την κυβέρνηση των δολοφόνων των Τειμπών, της Πύλου και της Παλαιστήνης να τροφοδοτήσει τον Βελόπουλο και τη Λατινοπούλου.

Γι’ αυτό χρειάζεται σε κάθε εργασιακό χώρο, σε κάθε σχολή, σχολείο και γειτονιά να δώσουμε τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό. Να ενώσουμε τους αγώνες μας για αυξήσεις,

χεια. «Ζούμε ένα κίνδυνο. Ο φασισμός είναι εργαλείο στα χέρια των πλουσίων. Από την άλλη πλευρά είμαστε όλοι εμείς», είπε ο Νίκος Μανιός από τον ΣΦΕΑ 1967-74, γυρίζοντας στις μάχες που έδωσε το κίνημα και η Αριστερά από τη δεκαετία του ‘60 μέχρι σήμερα και προτείνοντας περισσότερη συζήτηση και κοινή δράση για την αντιμετώπιση της φασιστικής απειλής.

Στην ιστορική καταδίκη της Χρυσής Αυγής στάθηκε ο **Τάκης Ζώτος**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης, τονίζοντας πόσο κρίσιμα ήταν η σύνδεση του αντιρατσιστικού και του αντιφασιστικού αγώνα, η ενότητα όλων των δυνάμεων του κινήματος και τα αιχμηρά αιτήματα όπως το «σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά».

Στο κλείσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής στη γειτονιά του στους Αμπελόκηπους, αναφέρθηκε ο **Αντώνης Φώσκολος**, εργαζόμενος στην

Ακρόπολη, τονίζοντας τη δύναμη ντόπιων και μεταναστών να πετύχουν το ίδιο και με τα γραφεία του Εθνικού Μετώπου που παραθεί να πατήσει πόδι στην περιοχή.

Την δραματική κατάσταση των σχολείων του κέντρου, έφερε ο **Σεραφείμ Ρίζος**, δάσκαλος από το ΣΕΠΕ «Η Αθηνά», καταγγέλοντας το αφήγημα της κυβέρνησης που ρίχνει το φταίξιμο στους πρόσφυγες και τους μετανάστες και κάλεσε σε απεργιακή κλιμάκωση για την ανατροπή της με αρχή την απεργία στην εκπαίδευση στις 30 Σεπτέμβρη.

Την ισλαμοφοβική προπαγάνδα της κυβέρνησης σπλήτνεσε ο **Δημήτριος Τωάλης**, προγραμματιστής, τονίζοντας πόσο κρίσιμο είναι η συζήτηση με τον κόσμο που βομβαρδίζεται καθημερινά από τα κυβερνητικά ψέματα.

«Έχουμε πολλές ρατσιστικές επιθέσεις, ειδικά αυτή τη βδομάδα», είπε ο **Ακίφ Σαϊντ**, μετανάστης εργάτης, περιγράφοντας περιστατικό σε εργοστάσιο στη Θήβα με εργοδότη που αρνήθηκε να αναλάβει τις ευθύνες του μετά από εργατικό ατύχημα και η αστυνομία προσπάθησε να συλλάβει το θύμα και τους συμπαραστάτες του. «Χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε και τον εργοδοτικό ρατσισμό και θέλω να ζητήσω από την ΚΕΕΡΦΑ, που εκτιμώ και σέβομαι για τον αγώνα που δίνει, να οργανώσουμε και αυτή τη μάχη», κατέληξε.

Την μεγάλη εμπειρία του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος θύμισε ο **Στέλιος Μιχαήλδης**, μέλος της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ, βάζοντας τα επόμενα βήματα του αγώνα: το συλλαλητήριο στις 18/9 για τα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, την αντιπολεμική διαδήλωση στις 10 Οκτωβρίου για λευτεριά στην Παλαιστίνη ενάντια στην εμπλοκή και την πολεμοκαπηλεία της ελληνικής κυβέρνησης, τις απεργίες σε όλους τους χώρους για το γκρέμισμα του Μητσοτάκη και του δολοφονικού συστήματος που υπηρετεί.

Λένα Βερόε



Σε ποια συγκυρία γίνεται και πόσο σημαντικός είναι ο φεινός αναφασιστικός Σεπτέμβρης;

Η φασιστική απειλή δεν λείπει, αντίθετα ενισχύεται κύρια από τον ρατσισμό, την κλιμάκωση της αστυνομικής βίας και τον εθνικισμό. Ιδιαίτερα η κυβερνητική πολιτική απέναντι στους μετανάστες, που δίκαια εξώθησε τους κατηγορουμένους της Χ.Α. στην τελευταία δίκη να αναρωτούνται «Μα τι διαφορετικό είπαμε εμείς από τον Θ. Πλεύρη και μας χαρακτηρίζετε φασίστες ;» παράγει κολαστήρια μεταναστών όπως η Σιντική, τραμπουκισμούς σε βάρος μεταναστών όπως στα Πατήσια, αστυνομικές δολοφονίες όπως στο Αργος. Και ενισχύεται και από τον σεξισμό, που παράγει συνεχώς γυναικοκτονίες, την αμφισβήτηση των δικαιωμάτων των ΛΟΑΤΚΙ και του αυτοπροσδιορισμού των φύλων. Αυτά δίνουν μια ιδιαίτερη σημασία όχι μόνο στις εκδηλώσεις για τον Παύλο Φύσσα, αλλά και στην κινητοποίηση για τη μνήμη του Ζακ Κωστόπουλου σε λίγες μέρες. Και η ελπίδα απέναντι σε αυτά είναι μια εργατική τάξη και ένα κίνημα που παλεύει κάθε μέρα στο δρόμο ενάντια σε κάθε πτυχή της κυβερνητικής πολιτικής. Όλα τα μέτωπα είναι ανοιχτά.

Τι σηματοδοτεί η πρόσφατη εκλογική επιτυχία του ναζιστικού AfD στη Γερμανία;

Η Γερμανία προειδοποιεί έντονα. Βέβαια τα ποσοστά στη Σαξωνία (45%) υπολείπονται του μέσου όρου της εκλογικής της δύναμης σε όλη τη Γερμανία, που υπολογίζεται σε 28-29%, αλλά η ανοδική δυναμική δεν αμφισβητείται. Η εκτίναξη της AfD στη Σαξωνία σε ποσοστά που αγγίζουν την απόλυτη πλειοψηφία οφείλεται σε σειρά αιτιών όπως η σοβαρή και παρατεταμένη οικονομική κρίση στη Γερμανία σε συνδυασμό με την υποβάθμιση του ιμπεριαλιστικού της ρόλου ιδίως μετά την πόλεμο της Ουκρανίας, η κρίση πολιτικής εκπροσώπησης ιδίως μετά την αποχώρηση της Μέρκελ και η φθορά των συστημικών πολιτικών δυνάμεων, στις οποίες δυστυχώς εγγράφονται προ πολλού η εκεί Αριστερά και οι Οικολόγοι. Ένα σημαντικό μέρος της εργατικής τάξης θεωρεί ότι η ακροδεξιά μάχεται και εκπροσωπεί τα συμφέροντά της.

Αυτό που σηματοδοτεί συνεπώς είναι η επάνοδος της προοπτικής να κυβερνηθεί η Γερμανία από μία φασιστική δύναμη, που νομιμοποιείται δυστυχώς από την εικαζόμενη ως αντισυστημική λαϊκή ψήφο. Λόγω της γερμανικής ιστορίας η εξέλιξη αυτή έχει ιδιαίτερη δυναμική και εκπέμπει σοβαρά μηνύματα προς όλες τις κατευθύνσεις.

Η καταδίκη της Χρυσής Αυγής ως ναζιστική εγκληματική οργάνωση έγινε μέσα στη χρονιά τελεσίδικη, ωστόσο υπάρχουν ακόμα εκκρεμότητες στην εφαρμογή της απόφασης ;

Κατ αρχήν έχει εξαγγελθεί από πολλούς κατηγορούμενους η άσκηση αναίρεσης μετά την κα-

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης



ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

“Όλα τα μέτωπα είναι ανοιχτά”

θαρογραφία της απόφασης, συνεπώς η απόφαση θα κριθεί και στον Αρειο Πάγο. Αλλά δεν είναι μόνο το ποινικό σκέλος, είναι και η ουσιαστική υλοποίηση της δικαστικής απόφασης: Η κυβέρνηση διώκει αμείλικτα αντί να προστατεύει τον Τζαβέντ Ασλάμ, έναν από τους βασικούς μάρτυρες – πρωτεργάτες της καταδίκης της. Και η Χ.Α. εξακολουθούσε παρότι «εγκληματική οργάνωση» να διατηρεί γραφεία σε διάφορες πόλεις όπου η ίδια τα έκλεισε γιατί δεν είχε λεφτά, αλλά και ιστοσελίδα, ενώ έχει λάβει και άδειες από την αστυνομία για πραγματοποίηση συγκεντρώσεων (π.χ. για Ίμια). Καμία αποζημίωση δεν έχει δοθεί σε οποιαδήποτε θύμα της Χ.Α. για την ψυχική οδύνη, την ηθική βλάβη και τα τεράστια έξοδα για τη στοιχειώδη πληρωμή των δικηγόρων, που για 10 χρόνια εργάστηκαν χωρίς καμία αμοιβή. Όλα αυτά αν και στα κρατικά ταμεία υπάρχουν ακόμα τα 13.000.000 από την παρακρατημένη κοινοβουλευτική χρηματοδότηση της Χ.Α. (2013 – 2024). Όλα αυτά φυσικά την ενθαρρύνουν και εμπνέουν τα θύματά της.

Πώς σχολιάζεις την αποφυλάκιση Κασιδιάρη και πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί η διακηρυγμένη “πολιτική επιστροφή” του;

Η αποφυλάκιση Κασιδιάρη εξαγγέλθηκε προκλητικά από τον ίδιο (όχι για πρώτη φορά) και αντιμετώπισε την πλήρη σιωπή του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη (Υπουργείου που εποπτεύει το σωφρονιστικό σύστημα) που όφειλε να τοποθετηθεί δημόσια για το αν όντως έχει εκτίσει την ποινή του. Μιλάμε πάντα για ευεργετικό υπολογισμό, καθώς ο χρόνος πραγματικής του παραμονής στη φυλακή δεν υπερβαίνει τα 7,5 χρόνια επί συνόλου ποινής 13 ετών. Προφανώς τα υπόλοιπα έχουν αναπληρωθεί από ημερομίσθια.

Θυμίζω κατ αρχήν ότι η ισχύουσα μετά την τροπολογία εκλογική νομοθεσία (άρθρο 32 Π.Δ. 26/2012, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα) προβλέπει αποκλεισμό των κομμάτων που μέλος της πραγματικής ηγεσίας (φανερής ή κρυφής) είναι πρόσωπο που έχει καταδικαστεί (μεταξύ άλλων) για εγκληματική οργάνωση σε ποινή κάθειρξης, αλλά και κόμματα που η δράση τους

δεν εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του πολιτεύματος και τέτοια θεωρούνται όσα έχουν υποψήφιους βουλευτές καταδικασμένους (μεταξύ άλλων) για εγκληματική οργάνωση. Αρμόδιο να αποφασίσει για αυτό είναι το Α1 τμήμα του Αρείου Πάγου. Αν αποφασίσει να του επιτρέψει την κάθοδο θα είναι το πρώτο που θα έχει παραβιάσει την απόφαση για τη Χ.Α.

Παρ όλα αυτά ο Κασιδιάρης εξαγγέλλει εκλογική κάθοδο και διεκδικεί την πολιτική συνέχεια της Χ.Α. Η κυβέρνηση παρά τις τροπολογίες, που πάντως καθιστούν αμφίβολη τη νομιμότητα της διακηρυσσόμενης εκλογικής του καθόδου, του έδωσε τη δυνατότητα να συντηρηθεί πολιτικά επιτρέποντάς του τη συμμετοχή στις δημοτικές εκλογές της Αθήνας το 2023. Δεν ψήφισε δηλαδή για τις αυτοδιοικητικές εκλογές παρόμοια τροπολογία. Αν και απέτυχε (πήρε τους μισούς ψήφους από όσους το 2019 και το 1/3 από όσους το 2014) επιμένει. Δεν είναι μόνος του όμως, προφανώς έχει πίσω του ισχυρούς οικονομικούς παράγοντες. Και πρέπει να διερευνηθεί ποιοι τον χρηματοδοτούν. Η στήριξη του Ιλντ Μάσκ είναι χαρακτηριστική. Ένα τμήμα της αστικής τάξης φαίνεται πως ετοιμάζεται να ρίξει ένα ακόμα αλγό στην πίστα της ακροδεξιάς. Η ανάγκη αντιμετώπισης της κοινωνικής αγανάκτησης τους γεννά αυτή την επιδίωξη. Δεν τους απασχολεί η ναζιστική και εγκληματική του δράση, μάλλον την θεωρούν προσόν. Και ίσως κάποιοι ίσως ονειρεύονται στο πρόσωπό του έναν Έλληνα Τράμπ, Ορμπαν, Πούτιν. Η δυνατότητα συμμετοχής του στις εκλογές, είτε ως αρχηγού, είτε ως υποψηφίου βουλευτή μπορεί να αποκλεισθεί αν ο Αρειος Πάγος εφαρμόσει την τροπολογία. Αλλά κριτήριο και για τις επιδιώξεις του και για το αντιφασιστικό κίνημα θα είναι η μάχη του δρόμου και της κοινωνίας και όχι η κάλπη.

Τι χρειάζεται να κάνει το αντιφασιστικό κίνημα για να τους φράξει ξανά το δρόμο;

Κατ αρχήν, αυτό που έκανε και το 2012 – 2013: Να μην τους αφήσει να αποκτήσουν χώρο στην κοινωνία. Αυτό που δυστυχώς δεν έκανε το κίνημα στη Γερμανία με την AfD. Να αντιπαλέψει τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την ισλαμοφοβία, όλες εκείνες τις ψεύτικες διαιρέσεις που υπάρχουν για να διασπούν την κοινωνία προς όφελος της εξουσίας. Να δείξει στην εργατική τάξη ότι ο δρόμος της για την κοινωνική απελευθέρωση περνάει από την Αριστερά και όχι από όσους παριστάνουν τους αντισυστημικούς για να την αποτρέψουν από τον αληθινό της δρόμο. Να δείξει ότι υπάρχει άλλη προοπτική και για την αντίσταση και για την ανατροπή. Με ενότητα, υπέρβαση, συγκρότηση, προτάσεις και διεκδικήσεις, όχι μόνο με διακηρύξεις και γενικότητες.

Ο Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α., μίλησε στη Λένα Βερδέ



7 Οκτώβρη 2020, Ημέρα καταδίκης της Χ.Α. Φωτό: Άγγελος Καθοδούκας



18/9/25, Αντιφασιστική διαδήλωση στο Κερατσίνι. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

«Συσπειρωνόμαστε στην Πακιστανική Κοινότητα»

Σε εκλογές προχωρά η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» την Κυριακή 27 Σεπτέμβρη. Μια βδομάδα νωρίτερα, την Κυριακή 20 Σεπτέμβρη, θα γίνει συνέλευση των μελών της στην Αθήνα, ενώ σε εξέλιξη είναι συγκεντρώσεις και περιοδείες ενημέρωσης και οργάνωσης των εκλογών σε δεκάδες μέρη σε όλη τη χώρα. Υποψήφιος πρόεδρος είναι ξανά ο Τζαβέντ Ασλάμ.

Ο Ασλίφ Αλί, μέλος της Κοινότητας, μας μίλησε για τη σημασία της εκλογικής διαδικασίας: «Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» είναι η πιο μεγάλη και η πιο οργανωμένη κοινότητα μεταναστών στην Ελλάδα με χιλιάδες μέλη σε όλη τη χώρα. Είναι επίσης η πιο μαχητική κοινότητα με μεγάλους αγώνες για τα δικαιώματα των μεταναστών και των προσφύγων, ενάντια στις κυβερνήσεις, ενάντια τον ρατσισμό και τους φασίστες.

Από το 2005 όταν έγιναν οι απαγωγές των Πακιστανών μέχρι σήμερα, με πρόεδρο τον Τζαβέντ Ασλάμ, η κοινότητα δίνει συνέχεια μάχες. Ιδιαίτερα ενάντια στη Χρυσή Αυγή, για να τιμωρηθούν οι ναζί δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, οργάνωσε και ήταν σε όλες τις κινητοποιήσεις. Ο Τζαβέντ ήταν πάντα μπροστά και γι' αυτό ήταν και μάρτυρας στη δίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης.

Ο Τζαβέντ παλεύει για μας νύχτα μέρα. Μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ τρέχει σε κάθε καταγγελία, σε νοσοκομεία, σε αστυνομικά τμήματα. Έχω προσωπική εμπειρία από όταν με χτύπησαν χρυσαυγίτες στη Νίκαια την περίοδο που έκαναν επιθέσεις παντού. Όλοι τον Τζαβέντ παίρνουν τηλέφωνο για βοήθεια, όχι μόνο οι Πακιστανοί αλλά και άλλοι μετανάστες. Η δράση του δίνει σε όλους την αυτοπεποίθηση να μιλήσουν.

Γι' αυτό θέλει τώρα ο Πλεύρης να τον διώξει και έκανε την προσπάθεια να πάρει πίσω το άσυλό του. Γιατί υψώνει τη φωνή του ενάντια σε κάθε επίθεση. Γιατί δεν είναι με την πακιστανική πρεσβεία. Γιατί τους υπερασπίζεται όλους, είτε είναι Πακιστανοί, είτε είναι Μπαγκλαντεσιανοί, είτε είναι Σομαλοί, είτε είναι Παλαιστίνιοι.

Γιατί βλέπει τους μετανάστες και τους πρόσφυγες ως εργατική τάξη και είναι υπέρ της ενότητας με τους ντόπιους εργάτες. Πάντα στις απεργίες και τις διαδηλώσεις. Ο Πλεύρης καταλαβαίνει ότι χτυπώντας τον Τζαβέντ θα φιμώσει όλη την κοινότητα και όλους τους μετανάστες. Δεν θα του περάσει.

Πριν τρεις μήνες ανακοινώσαμε τις εκλογές και καλέσαμε όποιος θέλει να κατέβει σαν υποψήφιος. Μέχρι που έληξε η προθεσμία δεν είχε δηλώσει κανένας άλλος. Ούτε η πρεσβεία κατάφερε να κατεβάσει υποψήφιο όπως παλιότερα. Δεν βρήκε κανέναν να κάνει αυτή τη δουλειά, να πάει κόντρα στον Τζαβέντ. Θα έχανε έτσι κι αλλιώς, αλλά κανείς δεν ήθελε κιάλας να κάνει κάτι τέτοιο για λογαριασμό της πρεσβείας.

Στις 20 Σεπτέμβρη έχουμε συνέλευση στην Αθήνα, στην οποία θα εκλέξουμε και εφορευτική επιτροπή. Και κάθε μέρα πάμε σε διαφορετικό μέρος. Το Σάββατο ήμασταν στη Σκάλα Λακωνίας, την Κυριακή πήγαμε στο Μενίδι.

Στην Σκάλα συγκεντρώθηκε πολύς κόσμος που μίλησε μαζί μας και δήλωσε τη στήριξή του στον Τζαβέντ. Γιατί κανείς εκεί δεν ξεχνά πώς είχε κινητοποιηθεί ο Τζαβέντ μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ πριν μερικά χρόνια ενάντια στην προσπάθεια να διώξουν όλους τους Πακιστανούς εργάτες από την περιοχή.

Το ίδιο στο Μενίδι, ήρθαν εκατοντάδες στη συγκέντρωση στην οποία μίλησε ο Τζαβέντ και άλλα μέλη της κοινότητας. Έχουμε επίσης ξεκινήσει μαθήματα για γυναίκες και παιδιά σε χώρο στο Περιστερι με εθελοντές δασκάλους τα σαββατοκύριακα.

Για μένα οι εκλογές είναι και μια ευκαιρία να οργανωθεί η κοινότητα ακόμα καλύτερα, με μεγαλύτερο δίκτυο, με συνδρομές για τα έξοδα που απαιτούν οι αγώνες όπως για αφίσες και άλλες ανάγκες, με δράσεις.

Για να οργανώσουμε τις επόμενες μάχες. Για καλύτερη ζωή για τους μετανάστες, για χαρτιά, άσυλο, νομιμοποίηση, δικαιώματα για όλους, για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, για να σταματήσουν τα ρατσιστικά εγκλήματα όπως της Πύλου.

Και βέβαια ενάντια στους φασίστες, όπως τώρα με την αποφυλάκιση Κασσιδιάρη που λέει ότι θα ανοίξει γραφεία πίσω από το Δημαρχείο της Αθήνας και ήδη τα παιδιά που ζουν και έχουν μαγαζιά εκεί ανησυχούν και λένε κάτι να κάνουμε. Η Πακιστανική Κοινότητα είναι στήριξη και δύναμη για όλους, συσπειρωνόμαστε γύρω της».

Α.Β.

Πάλη ενάντια στον ρατσισμό σε όλες τις πόλεις

Αντιρατσιστικά φεστιβάλ και εκδηλώσεις δίνουν συνέχεια στη μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες σε μια σειρά πόλεις, μετά τα συλλαλητήρια για τα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

• Το 2ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αλεξανδρούπολης θα γίνει στις 25 και 26 Σεπτέμβρη στο Πάρκο Ακαδημίας με τις εκδηλώσεις και τις δύο μέρες να ξεκινούν στις 6μμ.

Την πρώτη μέρα η συζήτηση έχει τίτλο «Στον καπιταλισμό είμαστε όλοι ξένοι: ο πόλεμος, το μεταναστευτικό και η γενοκτονία στην Παλαιστίνη» και ομιλητές είναι ο **Ιάσωνας Αποστολόπουλος**, διασώστης, ο **Νασίμ Αλατράς**, Παλαιστίνιος δημοσιογράφος, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Δημήτρης Μπίτουλας** από το March to Gaza. Η συζήτηση της δεύτερης μέρας έχει στο κέντρο τη μάχη για δημόσια Υγεία με ομιλητές αγωνιστές υγειονομικούς.

Μετά την επιτυχία του περσινού 1ου Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ Αλεξανδρούπολης που συσπείρωσε κόσμο από την ευρύτερη περιοχή, αλλά και τις φασιστικές προκλήσεις που σημειώθηκαν αυτό το καλοκαίρι σε κοινωνικό χώρο και γειτονίες της πόλης και απαντήθηκαν με μαζικές κινητοποιήσεις, η σημασία της φετινής διοργάνωσης είναι μεγάλη.

• Ανοιχτή εκδήλωση «Από τη Σαξωνία ως τη Σινική και την Πύλο, Stop στους φασίστες και το ρατσισμό» οργανώνει η **ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης** το Σάββατο 26 Σεπτέμβρη στο καφέ Κήπος στις 7.30μμ. Η επικαιρότητα της συζήτησης αναδείχτηκε και εκεί από τον προκλητικό φασιστικό βανδαλισμό τζαμιού της πόλης την Κυριακή 13/9.

Ομιλητές/ριες είναι η **Μαρία Λουκοπούλου**, πρόεδρος της ΕΛΜΕ Ξάνθης, ο **Γιάννης Πατζανακίδης**, δικηγόρος, ο **Μουσταφά Καμπούρ**, από τη μουσουλμανική κοινότητα Ξάνθης και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

• Το 18ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Ρεθύμνου θα γίνει στις 25 και 26 Σεπτέμβρη στην Πλατεία Μικρασιατών στις 6μμ. Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της διοργάνωσης: «Φέτος οι δύο κεντρικές θεματικές που επιλέξαμε να αναδείξουμε είναι το προσφυγικό/μεταναστευτικό ζήτημα και η προσπάθεια του φασιστικού ρεύματος να βγει ξανά στο προσκήνιο. Τρία χρόνια μετά το κρατικό έγκλημα της Πύλου που κόστισε τη ζωή σε πάνω από 650 μετανάστες/ριες, η κυβέρνηση ψηφίζει τον ένα αντιμεταναστευτικό νόμο μετά τον άλλο και στη Βουλή συζητούν ανοιχτά για το αν πρέπει να βυθίζονται οι βάρκες των προσφύγων.

Την ίδια στιγμή, η κρίση του συστήματος γεννά και ενισχύει ακροδεξιά και φασιστικά μορφώματα, με διάφορες μορφές, άλλες

25-26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΠΑΡΚΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

2ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ αλεξ/πολης 2026

18:00 • εκδήλωση •
Στον καπιταλισμό είμαστε όλοι ξένοι: ο πόλεμος, το μεταναστευτικό και η γενοκτονία στην Παλαιστίνη

• ομιλητές •
Ιάσωνας Αποστολόπουλος (διασώστης)
Νασίμ Αλάτρας (παλαιστίνιος δημοσιογράφος)
Πέτρος Κωνσταντίνου (συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ)
Δημήτρης Μπίτουλας (March to Gaza)

20:30 • micro theater •
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΣΥΝΕΠΙΒΑΤΕ
"Οι ξένοι"

21:00 • ρεμπέτικο γλέντι •
"Ο καρινάρας" Δημήτρης και Νικόλαος Οικονομίδης
Χρήστος Αλεξανδράκης
Γιώργος Γκουγκουλάρης
Νικόλαος Φαντερόπουλος

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/9 ΣΑΒΒΑΤΟ 26/9

18:00 • εκδήλωση •
Η δημόσια υγεία δεν ξεπουλιέται: η υποβάθμιση των νοσοκομείων και των δομών ψυχικής υγείας

• ομιλητές •
Χάρης Στάμος (παθολογοανατομικός ΠΓΝΑ)
Ανδρέας Κωστακιώτης (μετακινούμενος ψυχιατρικής ΠΓΝΑ)
Μάρκος Κλωνικάκης (ψυχίατρος)

21:00 • συναυλία •

high (ελαφρύ rock - ελληνικό)
THE WALLOPS (rock - rock)

ΜΕΘΥΣΙΜΑ ΕΡΤΙΚΑ (γιατί να είμαστε)
(rock - rock)

πιο «κοινοβουλευτικές» και άλλες δήθεν «αντισυστημικές», με πρόσφατη εξέλιξη στην Ελλάδα την επιχειρούμενη επιστροφή του καταδικασμένου ναζί Κασσιδιάρη. Έτσι, οι δύο θεματικές του φεστιβάλ είναι στην πραγματικότητα αλληλένδετες: ζούμε και παλεύουμε πλάι πλάι με τις μετανάστριες και τους πρόσφυγες, κόντρα σε όσους προπαγανδίζουν το μίσος για το διπλανό και την υποταγή στην πολιτική της φτώχειας και του πολέμου».

• Στις 25 και 26 Σεπτέμβρη γίνεται και το 20ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ – Γιορτή Κοινωνικής Αλληλεγγύης **Χανίων**. Από τις 5.30μμ και τις δύο ημέρες, το Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας των Λαών θα φιλοξενεί συζητήσεις, συναυλίες, εκθέσεις.

«Ζούμε σε μια εποχή όπου ο πόλεμος παύει να αποτελεί εξαίρεση και μετατρέπεται σε μια διαρκή συνθήκη. Από την Παλαιστίνη και τη συνεχιζόμενη γενοκτονία στη Γάζα μέχρι τους πολέμους και τις στρατιωτικές επεμβάσεις που απλώνονται στη Μέση Ανατολή, ολόκληρες κοινωνίες πληρώνουν με νεκρούς, εκτοπισμό, πείνα και καταστροφή. Την ίδια στιγμή, στην Ευρώπη και αλλού η ακροδεξιά δυναμώνει, ο ρατσισμός και ο εθνικισμός κανονικοποιούνται και οι στρατιωτικοί προϋπολογισμοί εκτοξεύονται», αναφέρει το κάλεσμα. Και καταλήγει:

«Απέναντι στον πόλεμο και τη γενοκτονία, στεκόμαστε με τους λαούς που αγωνίζονται για ζωή και ελευθερία. Απέναντι στον ρατσισμό και την ακροδεξιά, οργανώνουμε την αλληλεγγύη. Απέναντι στην πόλη-εμπόρευμα, διεκδικούμε την πόλη ως κοινό τόπο. Απέναντι στην απομόνωση, επιμένουμε στη συλλογικότητα».



5/9, Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας στη ΔΕΘ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Στην κοινή διακήρυξη της άτυπης τριμερούς συνάντησης Μητσοτάκη-Σίσι-Χριστοδουλίδη στην Αίγυπτο την περασμένη εβδομάδα (προηγήθηκε συνάντηση Μητσοτάκη Σίσι) οι τρεις αρχηγοί κρατών: «Επαναβεβαίωσαν» τη «συλλογική τους βούληση» για «την προάσπιση της ασφάλειας και της σταθερότητας στην περιοχή, καθώς και για την επίλυση των διαφορών και των κρίσεων με πολιτικά και διπλωματικά μέσα, και απορρίπτοντας «οποιοδήποτε ενέργειες που θα ενίσχυαν την ένταση και που θα υπονόμειαν την περιφερειακή σταθερότητα ή που θα απειλούσαν την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής».

Οι «χαμηλοί τόνοι» αφορούν βέβαια τον Τραμπ μετά το στραπάτσο του πολέμου με το Ιράν. Το τελευταίο πράγμα που θα ήθελε ο πρόεδρος των ΗΠΑ πηγαίνοντας προς τις ενδιάμεσες κάλπες του Νοεμβρίου, θα ήταν επιπλέον εντάσεις και «θερμά επεισόδια» ανάμεσα στις συμμάχους χώρες των ΗΠΑ στην Ανατολική Μεσόγειο.

Αλλά, η κρίση της αμερικανικής ηγεμονίας στη Μέση Ανατολή βαθαίνει τους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις περιφερειακές δυνάμεις που τρέχουν να καλύψουν το κενό με δικές τους πρωτοβουλίες, ποντάροντας στα ανταλλάγματα που μπορούν να κερδίσουν από τις ΗΠΑ εις βάρος των συμμάχων-ανταγωνιστών τους στην περιοχή.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο -όπως και η «Συμφωνία της Μέκκας» ανάμεσα στην Σαουδική Αραβία, την Τουρκία και το Πακιστάν- πρέπει να ιδωθεί και η επαναβεβαίωση της τριμερούς συνεργασίας Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου την περασμένη εβδομάδα στο Ελ Αλαμίν.

Υπουργοί της κυβέρνησης, φιλοκυβερνητικά μέσα και κάθε λογής ακροδεξιοί μπορεί να παίζουν τα χαρτιά της πολεμοκαπηλείας και της ισλαμοφοβίας με την προπαγάνδα περί «ισλαμικού NATO» και της «ανάγκης» ενός «αντι-ισλαμικού τόξου» της Ελλάδας με το Ισραήλ και την Ινδία, αλλά όπως δήλωσε ο ίδιος ο Μητσοτάκης, που σε λίγες μέρες αναμένεται να επισκεφθεί τη Σαουδική Αραβία: «Η εξωτερική πολιτική είναι πολύ πιο σύνθετη απ' αυτό. Δεν σημαίνει ότι, επειδή η συμφωνία της Μέκκας μπορεί να έφερε πιο κοντά, ενδεχομένως, τη Σαουδική Αραβία με την Τουρκία, ότι αυτόματα εμείς παίρνουμε αποστάσεις... Η πρόσφατη τριμερής συνάντηση στο Κάιρο επιβεβαιώνει ότι η Ελλάδα ασκεί ενεργητική εξωτερική πολιτική».

Όπως και με τη Σαουδική Αραβία έτσι και με την Αίγυπτο, με την τριμερή συνάντηση, ο Μητσοτάκης έτρεξε να δηλώσει το «παρών» στους ανταγωνισμούς για τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου, «διεκδικώντας» να κρατήσει τον Σίσι μακριά από την «αγκαλιά» του Ερντογάν.

Στην κοινή τους δήλωση οι αρχηγοί κρατών Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου επαναβεβαίωσαν την «προσήλωσή» τους «στην περαιτέρω ανάπτυξη του Μηχανισμού Τριμερούς Συνεργασίας» που θεσμοθετήθηκε στο Κάιρο τον Νοέμβριο του 2014 -και την οποία ακολούθησε η ανακήρυξη κοινών ΑΟΖ και επιχειρηματικών σχεδίων στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η ανακήρυξη κοινών ΑΟΖ Τουρκίας και Λιβύης με το τουρκολιβικό σύμφωνο οπότε έλασε στη συνέχεια βασικό παράγοντα παγώματος των σχέσεων Αιγύπτου-Τουρκίας, που ήταν ήδη ψυχρές καθώς ο Σίσι είναι ο δικτάτορας που ανάτρεψε τη Μουσουλμανική Αδελφότητα στην Αίγυπτο.



Χριστοδουλίδης, Σίσι και Μητσοτάκης. Φωτό: Eurokinissi

Βρόμικα παιχνίδια Μητσοτάκη-Σίσι

Αυτό άλλαξε την τελευταία τριετία με την επαναπροσέγγιση Αιγύπτου-Τουρκίας και τον Σίσι να παίζει σε διπλό ταμπλό:

Στην αρχή του 2026, η επαναπροσέγγιση Αιγύπτου-Τουρκίας συνοδεύτηκε από την υπογραφή 18 συμφωνιών που καλύπτουν τους τομείς της άμυνας, του τουρισμού, της υγείας και της γεωργίας με το διμερές εμπόριο ανάμεσα στις δύο χώρες να έχει φτάσει τα 9 δισ. με στόχο τα 15 δισ. δολάρια τα επόμενα χρόνια.

Τώρα, η επαναβεβαίωση της συνεργασίας Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου, συνοδεύτηκε στην κοινή τους διακήρυξη από «την προσδοκία τους να συνεχίσουν την ανάπτυξη έργων ηλεκτρικής διασύνδεσης, συμπεριλαμβανομένου του έργου διασύνδεσης GREGY» και να ενισχύσουν «τη συνεργασία τους στον τομέα του φυσικού αερίου σχετικά με τη σύνδεση των κοιτασμάτων φυσικού αερίου της Κύπρου με τις υποδομές και τις εγκαταστάσεις φυσικού αερίου της Αιγύπτου», δυσαρετώντας την Τουρκία.

Στη Λιβύη, όπου Αίγυπτος και Τουρκία είχαν βρεθεί την προηγούμενη δεκαετία αντιμέτωπες να υποστηρίζουν έμπρακτα στον εμφύλιο πόλεμο τις αντιμαχόμενες αυτόκλητες «κυβερνήσεις» (με τον Μητσοτάκη να υποστηρίζει ενεργά μαζί με τον Σίσι αυτήν του Χαφτάρ) υπάρχει στροφή: Ελλάδα, Κύπρος και Αίγυπτος, τώρα «υπογραμμίζουν τη στήριξη τους στην κυριαρχία, την εδαφική ακεραιότητα και την εθνική ενότητα της Λιβύης» όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην κοινή διακήρυξη!

Με την κυβέρνηση της Τρίπολης που υποστηριζόταν από την Τουρκία, να έχει το πάνω χέρι και τον «δικό» τους Χαφτάρ να έχει ρίξει επίσης τις γέφυρες με την Τουρκία, ο Μητσοτάκης και ο Σίσι, τρέχουν να μπουν στα νέα «ειρηνευτικά» σχέδια που διαμορφώνονται υπό την αιγίδα των ΗΠΑ, με στόχο την εξασφάλιση των συμφερόντων τους στην Ανατολική Μεσόγειο.

Είναι πρόκληση, οι ελληνικές κυβερνήσεις που την τελευταία δεκαετία εκπαίδευαν τις δυνάμεις του Χαφτάρ και έστειλαν έλληνες στρατιώτες να πεθάνουν στη Λιβύη να μιλάνε μαζί με την αιμοσταγή δικτατορία του Σίσι, για «εθνική ενότητα» στη Λιβύη, της οποίας ο λαός πληρώνει το μάρμαρο όλων αυτών των σχεδιασμών που γίνονται στην πλάτη του.

Ή να «υπογραμμίζουν» στην κοινή τους διακήρυξη «τη σημασία του σεβασμού της εθνικής κυριαρχίας, της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας των Κρατών» στην Ανατολική Μεσόγειο, χωρίς να καταγγέλλουν το κράτος του Ισραήλ, που έχει εισβάλει σε Συρία και

Λίβανο και συνεχίζει την εθνοκάθαρση/γενοκτονία στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη.

Τα περί «αταλάντευτης στήριξης στα νόμιμα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού, στη λύση Δύο Κρατών, στην ίδρυση κυρίαρχου παλαιστινιακού κράτους» αλλά και οι «ανησυχίες» για την «ανθρωπιστική κατάσταση στη Γάζα» και η «απόρριψη οποιασδήποτε προσπάθειας διαχωρισμού Δυτικής Όχθης και Γάζας», που αναφέρονται στην διακήρυξη, ήρθαν σαν αποτέλεσμα της αυξανόμενης εσωτερικής δυσανεξίας πάνω στις κυβερνήσεις. Αλλά είναι κούφια λόγια χωρίς πρακτικό αντίκρυσμα. Και σε κάθε περίπτωση στόχο έχουν να στηρίξουν το «ολοκληρωμένο Σχέδιο του Προέδρου Donald Trump για την Γάζα», όπως αναφέρουν.

Εξίσου υποκριτική είναι και η «σταθερή στήριξη στην εδαφική ακεραιότητα» και «η παύση όλων των επιθέσεων κατά του Λιβάνου» μιας και συνοδεύονται από την έκκληση στήριξης των «Ενόπλων Δυνάμεων του Λιβάνου, έτσι ώστε να είναι σε θέση να αναλάβουν τις ευθύνες τους επεκτείνοντας την πλήρη εξουσία και κυριαρχία του Κράτους σε ολόκληρη του την επικράτεια». Δηλαδή ανοίγοντας το δρόμο για ένα νέο εμφύλιο στη χώρα εναντίον της Χεζμπολάχ.

Φυσικά από τη διακήρυξη δεν θα μπορούσε να λείπει η συνέχιση της συνεργασίας για «να περιοριστούν οι παράνομες μεταναστευτικές ροές από τη Ανατολική Λιβύη προς την πατρίδα μου» όπως είπε ο Μητσοτάκης που συνεχάρη τον Σίσι «για την αποφασιστικότητα που δείχνει η Αίγυπτος για τη διαχείριση και αντιμετώπιση του προβλήματος της παράνομης μεταναστευσης». Οι δεκάδες, μπορεί και εκατοντάδες, νεκροί Αιγύπτιοι του ναυαγίου της Πύλου, οι «εννιά της Πύλου» που άδικα, όπως αποδείχθηκε, κατηγορήθηκαν από τον ίδιο τον Μητσοτάκη ως «διακινητές», ο παράνομος, απάνθρωπος εγκλεισμός Αιγυπτίων στη Σιντική, δεν κάνουν το αυτί του Σίσι να ιδρώσει. Όπως άλλωστε και οι δεκάδες χιλιάδες νεκροί και φυλακισμένοι της στυγεράς δικτατορίας του.

Η εργατική τάξη και η νεολαία δεν έχουν τίποτε να κερδίσουν από τις συμμαχίες του Μητσοτάκη είτε με το γενοκτόνο κράτος του Ισραήλ, είτε με τα βάρβαρα καθεστώτα του Σίσι στην Αίγυπτο και των σαουδαράβων πριγκίπων στην αραβική χερσόνησο. Δεν έχουν να κερδίσουν τίποτε από τον εξοπλιστικό πυρετό και τον ανταγωνισμό με την Τουρκία για τις ΑΟΖ και τα «εθνικά δίκαια» και «κυριαρχικά δικαιώματα» του ελληνικού καπιταλισμού που θέλουν να απλωθούν από την Ανατολική Μεσόγειο ως την Ερυθρά.

Γιώργος Πίπτας

Όχι στη συνεργασία Κύπρου-Ισραήλ

Σε μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας το περασμένο Σάββατο στο προεδρικό μέγαρο στη Λευκωσία, προχώρησαν αντιπολεμικές οργανώσεις και κινήσεις αλληλεγγύης ενάντια στην επίσκεψη του Ισραηλινού Προέδρου Χέρτζογκ στην Κύπρο. Όπως ανέφερε ανάμεσα σε άλλα το Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης:

«Η συνάντηση Χριστοδουλίδη-Χέρτζογκ συνιστά τεράστια πρόκληση, καθώς το Ισραήλ συνεχίζει την επιχείρηση γενοκτονίας σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού στη Γάζα και στη Δυτική Όχθη, ενώ κλιμακώνει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στο Λίβανο, στη Συρία και στο Ιράν. Ο κίνδυνος του περιφερειακού πολέμου στη Μέση Ανατολή είναι πιο ορατός από ποτέ. Την ίδια στιγμή, ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης επιλέγει προκλητικά να ενσωματώσει την Κύπρο και το λαό της στα πολεμοκάπηλα σχέδια και στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του Ισραήλ στην ευρύτερη περιοχή...».



11/9, ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Φωτό: Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑΣ

Κίνητρα για τα funds,
κοροϊδία για τους καταθέτες

Την περασμένη μια βδομάδα μια ομοβροντία άρθρων σε εφημερίδες και ηλεκτρονικά ΜΜΕ αναπαρήγαγαν την κυβερνητική θριαμβολογία για την έλευση hedge-funds με τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια τους. Το πρωτοσέλιδο άρθρο της Καθημερινής (10/9) είχε τίτλο «Hedge funds: Τα μυστικά της εξόδου από το Σίτι στην Αθήνα». Και στο κείμενο ο Καρατζάς, σύμβουλος του Πιερακάκη διαβεβαιώνει ότι «στόχος είναι 'να χτίσουμε νέες δουλειές και να φέρουμε εταιρείες που θα πληρώνουν στην Ελλάδα σημαντικούς φόρους'», επισημαίνοντας ότι η χώρα μας «σε καμία περίπτωση δεν θα γίνει φορολογικός παράδεισος».

Τι είναι όμως αυτό που «έρχεται»; Οι Financial Times, που έγραψαν για την ίδια υπόθεση στις 9/9, δίνουν τα μεγέθη. Ο υπεύθυνος φορολογικών και νομικών υπηρεσιών της PwC Ελλάδας, μιλώντας υπέρ του εγχειρήματος, το περιγράφει ως μετεγκατάσταση ενός σχετικά μικρού αριθμού πολύ υψηλά αμειβόμενων στελεχών, και το νούμερο που ο ίδιος χρησιμοποιεί είναι «δέκα πλούσιοι άνθρωποι». Η Rokos Capital Management αναμένεται να ξεκινήσει με σχετικά μικρή παρουσία στην Αθήνα, που ίσως κάποτε φτάσει τα πενήντα άτομα. Και το άρθρο κλείνει με το στέλεχος ενός μεγάλου fund του Λονδίνου, στο γραφείο του οποίου πήγαν εκπρόσωποι της ελληνικής κυβέρνησης να πουλήσουν το πακέτο: το εξέτασαν, λέει, αλλά προς το παρόν δεν υπάρχει κανείς ενδιαφερόμενος.

Τα 134 δισεκατομμύρια δολάρια που κυκλοφόρησαν στα ελληνικά πρωτοσέλιδα είναι απλή άθροιση των κεφαλαίων που διαχειρίζονται τρεις εταιρείες. Ούτε ένα δολάριο δεν έρχεται εδώ. Με διάταξη που πέρασε σε πολυνομοσχέδιο τον περασμένο Ιούνη, τα funds που εδρεύουν στο εξωτερικό συνεχίζουν να φορολογούνται εκεί ακόμη κι αν στελέχη τους δουλεύουν από την Αθήνα, και η διαχείριση κεφαλαίων από ελληνικό έδαφος δεν τους δημιουργεί ελληνική φορολογική έδρα. Αυτό δεν είναι παράλειψη, είναι ακόμα ένα δωράκι της κυβέρνησης της ΝΔ στους κερδοσκόπους. Σερβίριστηκε στους διαχειριστές των funds ως «φορολογική βεβαιότητα», και ψηφίστηκε αθόρυβα, αφού πρώτα η κυβέρνηση συμβουλευόταν τους ίδιους.

Το δώρο, λοιπόν, είναι στο μέτρο αυτών των ανθρώπων. Τα «αφεντικά» των funds δεν αμείβονται κυρίως με μισθό. Το μεγάλο μέρος των απολαβών τους είναι η αμοιβή επιτυχίας, το ποσοστό που κρατούν από τα κέρδη των κεφαλαίων που διαχειρίζονται, κατά κανόνα γύρω στο 20% των υπεραξιών (carried interest). Αυτό ακριβώς, μαζί με τα μπόνους, φορολογείται πλέον με 5% αντί 15%. Η Καθημερινή δίνει και το μέγεθος: μπόνους κορυφαίου στελέχους που «σε ορισμένες περιπτώσεις» ξεπερνά τα 10 εκατ. ευρώ. Μισό εκατομμύριο φόρος.

Δίπλα σε αυτό, το καθεστώς των «μη μονί-

μω» εγκατεστημένων» (non-dom): όποιος μεταφέρει τη φορολογική του κατοικία εδώ ενώ η περιουσία του μένει αλλού, πληρώνει 100.000 ευρώ κατ' αποκοπή τον χρόνο και ξεμπερδεύει με ολόκληρο το εισόδημά του από το εξωτερικό. Συν απαλλαγή από τον φόρο κληρονομιάς για την περιουσία εκτός Ελλάδας. Συν, όπως αποκαλύπτουν οι FT, 50% απαλλαγή φόρου επί επτά χρόνια για το εισόδημα των στελεχών που μετακομίζουν εδώ. Το αντάλλαγμα που ζητείται είναι τρία εκατομμύρια ευρώ ετήσιες δαπάνες στην Ελλάδα, ποσό που η ίδια η Καθημερινή χαρακτηρίζει «σχετικά περιορισμένο».

Την ίδια βδομάδα, στη ΔΕΘ, ο Μητσotάκης ανακοίνωνε τον «κουμπαρά για τη νέα γενιά». Εξήντα χιλιάδες ευρώ για κάθε παιδί στα δεκαοκτώ του. Στην εξειδίκευση απ' το ΥΠΟΙΚ, ο θησαυρός αποδείχτηκε άνθρακας. Βεβαιωμένες είναι μόνο οι καταθέσεις, 49.304 ευρώ, από τα οποία τα μισά ακριβώς τα βάζει ο γονιός. Τα υπόλοιπα είναι πρόβλεψη απόδοσης, γιατί τα

χρήματα επενδύονται υποχρεωτικά σε μετοχές, ομόλογα και αμοιβαία, με το ρίσκο να το σηκώνει η οικογένεια. Και είναι ευρώ του 2044: με τον πληθωρισμό να τρέχει σήμερα με 3,7%, μιλάμε για κάτι κοντά στις 35.000 σημερινά ευρώ.

Το κρίσιμο όμως είναι ότι το κράτος βάζει ευρώ μόνο αφού βάλει πρώτος ο γονιός. Εκάτο ευρώ τον μήνα, κάθε μήνα, επί δεκαοκτώ χρόνια. Πόσοι μπορούν; Το ίδιο το κοστολόγιο του υπουργείου υπολογίζει 23.000 βρέφη τον χρόνο, το ένα τρίτο των γεννήσεων. Η κυβέρνηση έχει προϋπολογίσει ότι τα δύο τρίτα των οικογενειών δεν θα μπορούν να συμμετάσχουν.

Και τα δύο μέτρα δείχνουν στην ίδια κατεύθυνση. Η κρατική συνεισφορά στον κουμπαρά θα περάσει υποχρεωτικά από τράπεζες, ασφαλιστικές και χρηματιστηριακές, που θα κόβουν προμήθεια επί δεκαοκτώ χρόνια, εγγυημένα, είτε το προϊόν αποδώσει είτε χάσει. Και θα καταλήξει στις ίδιες αγορές που ετοιμάζονται να υποδεχθούν τον Ρόκο και τους ομοίους του. Εκείνοι με φόρο 5% στα κέρδη τους, ο γονιός με τα εκατό ευρώ τον μήνα και το ρίσκο στην πλάτη του. Οι τράπεζες βγάζουν από τη μύγα ξύγκι, που λέει κι η παροιμία, και εδώ η μύγα είναι τα εκατό ευρώ.

Τα δώρα άλλωστε δεν σταματούν στη φορολογία. Οι FT καταγράφουν ως εμπόδιο στην άφιξη των στελεχών την έλλειψη κατάλληλων κατοικιών και θέσεων σε διεθνή σχολεία. Το κενό το καλύπτει η αγορά: όμιλος ιδιωτικών σχολείων με παρουσία σε όλο τον κόσμο μπήκε στην ελληνική εκπαίδευση τον Σεπτέμβρη του 2024 αγοράζοντας τα σχολεία Μωραϊτή και Κωστέα-Γεϊτόνα, και χτίζει τρίτο, 1.300 θέσεων, στο Ελληνικό το άλλο μεγάλο σκάνδαλο ιδιωτικοποίησης και κερδοσκοπίας στη γη και τα ακίνητα. Τα νοίκια στην Αθήνα έχουν γίνει εφιάλτης για την εργατική τάξη και τη νεολαία, με τις τιμές να έχουν ξεπεράσει ακόμα και τα προ κρίσης επίπεδα. Για την κυβέρνηση όμως η στεγαστική κρίση είναι πρόβλημα μόνο όταν δυσκολεύει τη μετακόμιση ενός τραπεζίτη.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Από τα
Προσφυγικά
στην Κυψέλη
και στην
Κοκκινιά

Η πρόσφατη νίκη του αγώνα ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για εκτοπισμό 400 κατοίκων των Προσφυγικών στην Αλεξάνδρας και η απεργία πείνας του Αριστοτέλη Χαντζή και της Suzon Dorragné, οι αγώνες των κατοίκων της Κυψέλης για την αποκατάσταση των σπιτιών τους από τις καταστροφές του μετροπόντικα, έχουν φέρει στο κέντρο της πολιτικής μάχης ένα τεράστιο κοινωνικό ζήτημα. Το δικαίωμα στην καθολική πρόσβαση στη στέγαση.

Στην πόλη της Νίκαιας υπάρχει μία πλούσια παράδοση αγώνων για την υπεράσπιση της κατοικίας, που έδωσαν οι δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες του 1922, αναγκάζοντας την τότε κυβέρνηση να δώσει κονδύλια για τη στέγασή τους.

Σε μια περίοδο που συνδυάζει την κερδοσκοπία των ενοικίων και την ολοένα και μεγαλύτερη παράδοση των κτιρίων των πόλεων σε ξένα funds, όπου τα κέρδη των air bnb και των μεγάλων ξενοδοχείων, μπαίνουν πάνω από το δικαίωμα στη στέγαση, οι αγώνες χρειάζεται να κλιμακωθούν ενωτικά και να συνδεθούν με την εργατική τάξη και τη νεολαία και όλες τις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ, απαιτώντας αντικαπιταλιστικές λύσεις για να μπουν οι κοινωνικές ανάγκες πάνω από τα κέρδη τους.

ΚΥΨΕΛΗ

ΔΕΝ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ!

Ο μετροπόντικας της γραμμής 4 από τον Ιανουάριο μέχρι τον Μάιο του 2026 βένιωσε την υπόγεια πορεία του μέσα από την Κυψέλη προκαλώντας μεγάλες καταστροφές στα σπίτια και τις ζωές μας. Έξι μήνες μετά, οι κάτοικοι ακόμα δεν έχουν λάβει τις αποζημιώσεις που αξίζουν καθώς η Ελληνική Μετρό αρνείται να αναλάβει τις ευθύνες της για τις ζημιές που έχει προκαλέσει.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 3/10 ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΥΨΕΛΗΣ (αρχή Φωκίωνος Νέγρη)
17.00

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΠΟΝΤΙΚΑ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ.

ΖΗΤΑΜΕ
- ΠΛΗΡΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΕΛΕΤΕΣ, ΤΙΣ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
- ΠΛΗΡΕΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΤΙΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΘΙΣΤΗΣΗΣ
- ΑΝΕΞΗ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΩΣΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΕΣ

protovoulla-kipsell.gr



ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Καφέ Φράου (Φειδίου), 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Τα αδιέξοδα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού
Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας
ΚΥΨΕΛΗ
Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Τα αδιέξοδα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΠΑΤΗΣΙΑ

σινέ Ατενέ, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΓΑΛΑΤΣΙ

Καφέ Sawadee (Πασώβ και Ταυέτου), 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Τί φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Πλατεία Μερκούρη 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
13 χρόνια Παύλος Φύσσας. Από τη Σαξονία ως την Σιντική και την Πύλο, καμία ανοχή στο ρατσισμό και τους φασίστες.
Ομιλητές/τριες: Αλέκος Κοροβέσης, Δέσποινα Ζουλία

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Καφέ Ζάτοπεκ, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
13 χρόνια Παύλος Φύσσας. Από τη Σαξονία ως την Σιντική και την Πύλο, καμία ανοχή στο ρατσισμό και τους φασίστες.
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
13 χρόνια Παύλος Φύσσας. Από τη Σαξονία ως την Σιντική και την Πύλο, καμία ανοχή στο ρατσισμό και τους φασίστες.
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψυρή

ΓΚΥΖΗ

καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Δεν θα πληρώσουμε εμείς τον δικό τους πόλεμο
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Η μάχη της Παιδείας
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Καφέ Τρίκυκλο, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
13 χρόνια Παύλος Φύσσας. Από τη Σαξονία ως την Σιντική και την Πύλο, καμία ανοχή στο ρατσισμό και τους φασίστες.
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΘΗΣΕΙΟ

Συνεργατικό καφενείο, Περιβολάκι, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 17/9
13 χρόνια Παύλος Φύσσας. Από τη Σαξονία ως την Σιντική και την Πύλο, καμία ανοχή στο ρατσισμό και τους φασίστες.
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Καφέ LAB (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 17/9
Δεν θα πληρώσουμε εμείς τον δικό τους πόλεμο
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Δεν θα πληρώσουμε εμείς τον δικό τους πόλεμο
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ

Φίφτου Γαστροκαφέ, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η πάλη ενάντια στην φασιστική απειλή
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Σύλλογος Ιμβρίων, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η πάλη ενάντια στην φασιστική απειλή
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Sloth cafe, 8.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Το Ενιαίο Μέτωπο
Ομιλήτρια: Νεφέλη Κариώτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Sweet Home, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η πάλη ενάντια στην φασιστική απειλή
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη

ΙΛΙΟΝ

Ίλιο, Πλατεία Γεννηματάς, καφέ Family 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η μάχη ενάντια στην φασιστική απειλή. Οργανώνουμε την 18 Σεπτέμβρη
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Καφέ Κουλουράδες, πλατεία Ηρώ, 7.30μμ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9

Η μάχη ενάντια στην φασιστική απειλή. Οργανώνουμε την 18 Σεπτέμβρη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
ΑΙΓΑΛΕΩ
Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η μάχη ενάντια στην φασιστική απειλή. Οργανώνουμε την 18 Σεπτέμβρη
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πλατεία Δημαρχείου, πέταλο, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η μάχη ενάντια στην φασιστική απειλή. Οργανώνουμε την 18 Σεπτέμβρη
Ομιλητής: Παντελής Γαβριλίδης

ΜΑΡΟΥΣΙ

Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Αντίσταση στην Κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Πάνος Λουκιάς
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Ανταγωνισμός Ελλάδας-Τουρκίας: ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς;
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Νισύρου και Πάτμου, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30 μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 17/9
Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη
Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη
● ΠΕΜΠΤΗ 24/9
Ανταγωνισμός Ελλάδας-Τουρκίας: ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς;
Ομιλήτρια: Μαρία Μητρονικά

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τζιμανη (Ζωσιμάδων 42), 7μμ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9

Εκλογές στην Σαξονία. Να τσακίσουμε την φασιστική απειλή παντού
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Αδριανού
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Να οργανώσουμε το απεργιακό κύμα για να διώξουμε τους δολοφόνους
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ-ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Εκλογές στην Σαξονία. Να τσακίσουμε την φασιστική απειλή παντού
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Να οργανώσουμε το απεργιακό κύμα για να διώξουμε τους δολοφόνους
Ομιλητής: Σπύρος Παπακωστας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 24/9
Να οργανώσουμε το απεργιακό κύμα για να διώξουμε τους δολοφόνους
Ομιλήτρια: Άνυσία Τζονιού

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9, αιθ. ΕΒΕ, Αράτου 21, 1ος όροφος, 7μμ
Από την Σαξονία ως τη Σιντική και την Πύλο, STOP στους φασίστες, και τον ρατσισμό
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9, καφέ Aberto Ρ.Φεραίου 48, 7μμ
Για την αριστερά που ξέρει τι θέλει και πως μπορεί να το πετύχει
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΡΕΘΥΜΝΟ

Δημοτικός Κήπος, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9
Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες – οργανώνουμε τις 18 Σεπτέμβρη
Ομιλήτρια: Βάσω Λίππα

ΧΑΝΙΑ

Καφέ Μίνωος, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 17/9
Αντίσταση στην Κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΠΑΝΝΕΝΑ

Καφέ Νέον, τζαμί Καλούτσιανη, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 17/9
Ανταγωνισμός Ελλάδας Τουρκίας. Ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς.

Ομιλήτρια: Αθηνά Σιαφάκα

ΒΟΛΟΣ

Θόλος, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 17/9
Εκλογές στην Σαξονία. Να τσακίσουμε την φασιστική απειλή παντού
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου
ΞΑΝΘΗ
καφέ Φιλοιστρον, 7μμ
● ΣΑΒΒΑΤΟ 19/9
Τα αδιέξοδα του αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιατζήμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Σταυρούπολη, Καφέ Πέτρος, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Η μάχη της Παιδείας
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Καφέ Poeta, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Η μάχη της Παιδείας
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΚΑΜΑΡΑ

Καφέ Γιάφκα, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Η μάχη της Παιδείας
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Καφέ Μικρό, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Η μάχη της Παιδείας
Ομιλήτρια: Τζένη Δερμιτζίδου

ΤΟΥΜΠΑ

Καφέ Teddy Boys, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 24/9
Η μάχη της Παιδείας
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ, 7μμ
«Από τη Σαξονία ως τη Σιντική και την Πύλο. ΣΤΟΠ στους φασίστες και το Ρατσισμό»
Ομιλητές/τριες: Μαρία Τοπαλίδου, Σύλλογος Εθελοντών Μακεδονίας Albartos, Ηρακλής Πεκιαρίδης, δικηγόρος εξεγερμένων Σιντικής. Αφροδίτη Σταμπουλή, γιατρός, πρώην βουλευτρια, Κώστα Τορπουζίδης, ΚΕΕΡΦΑ, Συντονίζει: Απόστολος Λυκεσάς Δημοσιογράφος

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/9

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 17/9

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πάρκο Λιπασμάτων 7μμ
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 7.30μμ
ΑΡΤΑ Αγ. Δημήτριος 8μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19/9

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος, “Κελάρι” 12μες
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Πλ.Γεννηματάς 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Πλ. Γαρδένιας 12μες
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν. Σμύρνης 10.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 11πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Β, Πλ. Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενιτης, Ιασωνίδου 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτιάκη και Θησέως 11.30πμ
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 11.30πμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μες
Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μες
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βείκου 12μες
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκούζη 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη με Σβώλου 11πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Σβώλου με Ναυαρίνου 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 11πμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 12μες
ΧΑΝΙΑ Πλ.Αγοράς 11πμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 5.30μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφάνης 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com, **τηλ.:** 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856



ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για

το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

«**Α**υτή η απεργία γράφει ιστορία - Μόνο νικητές θα μπορούμε στα σχολεία» φώναζαν οι δάσκαλοι/ες στην μεγάλη απεργία διαρκείας των 6 εβδομάδων που ξεκίνησε τέτοια εποχή πριν από 20 χρόνια. Καθώς οι ΣΕΠΕ όλης της χώρας συζητάνε το απεργιακό τους πρόγραμμα στις συνελεύσεις τους, δίνεται η καλύτερη αφορμή να θυμηθούμε αυτή την ιστορική απεργία.

Επίθεση στη δημόσια Παιδεία, πολεμική εμπλοκή, ρατσισμός και καταστολή ήταν αυτά που χαρακτήριζαν την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τότε. Η κυβέρνηση του **Καραμανλή** προσπαθούσε να ανοίξει το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων με την αναθεώρηση του άρθρου 16 και ένα νέο Νόμο Πλαίσιο.

Ετοίμαζε τη συμμετοχή της με φρεγάτες στην πολυεθνική δύναμη κατοχής του Λιβάνου, μετά την αποτυχημένη εισβολή του Ισραήλ. Προετοίμαζε την εκδικητική φυλάκιση του Τζαβέντ Ασλάμ μετά τη θύελλα που είχαν προκαλέσει οι αποκαλύψεις της Πακιστανικής Κοινότητας για τις απαγωγές Πακιστανών από τη συνεργασία των ελληνικών αρχών με τις μυστικές υπηρεσίες των ιμπεριαλιστών. Η καταστολή, το αιματηρό χτύπημα των διαδηλώσεων και η τρομοκρατία ήταν ο τρόπος με τον οποίο προσπαθούσε να προχωρήσει τις επιθέσεις της.

Η αντίσταση είχε φουντώσει από την άλλη μεριά. Η ιστορία είχε ξεκινήσει να γράφεται από την άνοιξη του 2006, με το μεγάλο φοιτητικό κίνημα καταλήψεων που είχε σαρώσει τα πανεπιστήμια όλης της χώρας και μαζί με την απεργία των πανεπιστημιακών υποχρέωσαν την κυβέρνηση σε υποχώρηση τον Ιούνιο. Ταυτόχρονα στις τάξεις των δημοτικών σχολείων, είχε μπει μια νέα γενιά δασκάλων, γεμάτη αυτοπεποίθηση. Ο κόσμος της εκπαίδευσης είχε παίξει κρίσιμο ρόλο στην αλυσίδα αγώνων που ξεκίνησε από το αντικαπιταλιστικό κίνημα της «Πράγας και της Γένοβας», φούντωσε στο κίνημα ενάντια στους πολέμους σε Αφγανιστάν και Ιράκ, συντονίστηκε διεθνώς μέσα από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ (τον Απρίλη του 2006 είχε γίνει στην Αθήνα) κι έφτασε στη σύγκρουση με τη Γιαννάκου και τον Καραμανλή σε σχολές και σχολεία.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, στο συνέδριο της ΔΟΕ στο τέλος του Ιούνη, οι δάσκαλοι/ες αποφάσισαν να πάρουν τη σκυτάλη του αγώνα από τους φοιτητές/ριες. Μετά από πρόταση των Παρεμβάσεων αποφασίστηκε 5θήμερη απεργία με το άνοιγμα των σχολείων τον Σεπτέμβρη, η συνέχεια της οποίας θα καθοριζόταν σε νέες γενικές συνελεύσεις.

Από την πρώτη μέρα της απεργίας φάνηκε ότι ξεκίνησε μια ιστορική εργατική μάχη. «Με πρωτοφανή ποσοστά συμμετοχής ξεκίνησε τη Δευτέρα 18 Σεπτέμβρη η πενήνήμερη απεργία των δασκάλων. Στο Λεκανοπέδιο η συμμετοχή άγγιξε το 95%, στην Κρήτη



20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ

11/10/2006, Απεργιακό συλλαλητήριο δασκάλων. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

Μια απεργία που έγραψε ιστορία

το 98%, στη Θεσσαλονίκη 85% και στην υπόλοιπη Ελλάδα το 80%» ξεκίνησε το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης. Το μέγεθος των συλλαλητηρίων που έγιναν εκείνη την ημέρα επιβεβαίωνε την τεράστια συμμετοχή και τον ενθουσιασμό των απεργών. Ο χώρος για τη σύσκεψη των απεργιακών επιτροπών, αμέσως μετά, «αποδείχτηκε μικρός για να χωρέσει τους εκπροσώπους 17 απεργιακών επιτροπών από την Αθήνα και τον Πειραιά. Οι εικόνες που έμπαιναν μαρτυρούσαν ότι πρόκειται για μια τεράστια έκρηξη από τα κάτω».

Συνελεύσεις

Στις συνελεύσεις που ακολούθησαν η απόφαση για συνέχιση με νέα 5θήμερη απεργία ήταν σαρωτική. Το ίδιο θα επαναλαμβανόταν και τις επόμενες εβδομάδες, με τα ποσοστά της απεργίας να παραμένουν σε πρωτοφανή επίπεδα. Τα συλλαλητήρια κάθε εβδομάδα ξεπερνούσαν τους 70.000 στην Αθήνα με ανάλογη μαζικότητα και στις άλλες πόλεις. Χαρακτηριστικό το σύνθημα «και μια και δυο και δέκα εβδομάδες, εμείς θα απεργούμε μέχρι το τρεις χιλιάδες».

«Η εξέλιξη της απεργίας δεν ήταν δεδομένη. Αυτό που τη μετέτρεψε σε μια από τις σκληρότερες μάχες του εργατικού κινήματος ήταν η «εισβολή» στο προσκήνιο της βάσης. Ο χώρος που κάνουμε τις συνελεύσεις στο σύλλογό μου χωράει 250 περίπου άτομα. Στην πορεία της απεργίας οι συνάδελφοι παρακολουθούσαν τις εβδομαδι-

αίες συνελεύσεις καθισμένοι στο πάτωμα ή έξω από τα παράθυρα» θυμάται σε μια μεταγενέστερη συνέντευξή του ο **Σεραφείμ Ρίζος**, μέλος του Συλλόγου Δασκάλων στα Χανιά εκείνη την εποχή, σήμερα του ΣΕΠΕ «Αθηνά».

«Στην ηγεσία της ΔΟΕ και όχι μόνο, ελάχιστοι πίστευαν ότι αυτή η απεργία θα κρατούσε παραπάνω από μια βδομάδα. Αλλά τα γεγονότα τους διέψευσαν» σημειώνει στην ίδια συνέντευξη η **Χριστίνα Λαδά**, πρόεδρος του ΣΕΠΕ Καλαμάτας. «Οι γενικές συνελεύσεις του ΣΕΠΕ «Αριστοτέλης», του συλλόγου που ανήκα τότε, γίνονταν σε σινεμά, προκειμένου να χωρέσουν όλοι. Σε αρκετούς συλλόγους λειτουργούσαν μαζικές απεργιακές επιτροπές που συνεδρίαζαν και οργάνωναν τις κινητοποιήσεις, τις απεργιακές φρουρές. Στο δικό μου σύλλογο έβγαιναν τέσσερα μεγάλα κλιμάκια που πήγαιναν στα σχολεία».

Σε πολλές συνελεύσεις αμέσως μετά την εισήγηση έπαιρναν το λόγο φοιτητές/ριες μεταδίδοντας την εμπειρία από το πρόσφατο κίνημα των καταλήψεων. «Η συνέλευση του Συλλόγου Δασκάλων στο **Ρέθυμνο** είχε για πρώτη φορά καταστατική απαρτία» μετέφερε η ανταπόκριση από την πόλη της Κρήτης. «Τη συνέλευση άνοιξε ο πρόεδρος του Συλλόγου λέγοντας ότι πρέπει να συνεχίσουν την απεργία και τόνισε την ανάγκη πανεκπαιδευτικού μετώπου. Τότε έδωσε το λόγο στον σύντροφο από την Πρωτοβουλία ΓΕ-NOBA Φοιτητών που θύμισε τον τρόπο που νίκησαν οι φοιτητές με καταλή-

ψεις διαρκείας το καλοκαίρι και τόνισε ότι αυτός πρέπει να είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουν οι δάσκαλοι».

Συμπαράσταση

Οι προσπάθειες της κυβέρνησης να συκοφαντήσει, να απομονώσει τους απεργούς και να τους επιτεθεί με τα ΜΑΤ είχαν το αντίθετο αποτέλεσμα. Η απεργία κέρδισε τη συμπαράσταση όλων. Ακόμη και τα επίσημα γκάλοπ της κοινής γνώμης έδειχναν ποσοστά υποστήριξης που ξεπερνούσαν το 70%. Η συμμετοχή στα συλλαλητήρια περιλάμβανε χιλιάδες συμπαραστάτες, και πρώτα από όλα την ίδια την εκπαιδευτική κοινότητα: Οι φοιτητές/ριες, οι καθηγητές/ριες της τριτοβάθμιας, οι μαθητές/ριες γυμνασίων και λυκείων που ξεκίνησαν καταλήψεις, οι καθηγητές -που ανάγκασαν την ΟΛΜΕ να μπει με καθυστέρηση δύο εβδομάδων στη μάχη με 48ωρες απεργίες. Η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ και η ΟΤΟΕ κήρυσαν απεργίες συμπαραστάσης τις ημέρες των συλλαλητηρίων.

Μεγάλος υποστηρικτής της απεργίας ήταν οι γονείς. «Στη **Δραπετσώνα** οι γονείς πήραν απόφαση να μη στέλνουν τα παιδιά τους σε απεργοσπαστες δασκάλους» έγραφε μια ανταπόκριση στην Εργατική Αλληλεγγύη την τρίτη εβδομάδα της απεργίας. «Οργανώσαμε τη συμμετοχή στις πορείες από κοινού με τους συλλόγους γονέων που κατέβαιναν με τους μαθητές. Φτιάχτηκαν και τοπικές επιτροπές με

τη συμμετοχή σωματείων από άλλους χώρους. Ένας από τους βασικούς λόγους που ξεδιπλώθηκε αυτή η δυναμική ήταν η απόφαση για απεργία διαρκείας. Όλοι οι συνάδελφοι κατάλαβαν ότι εδώ πρόκειται για κάτι σοβαρό, έναν πραγματικό αγώνα που αξίζει κανείς να τον στηρίξει. Οι δάσκαλοι θεωρήσαν δικό τους αυτόν τον αγώνα και τον πήραν πάνω τους, ασχέτως με τις διαθέσεις τις ηγεσίας που δεν ήθελε κλιμάκωση» τονίζει η Χριστίνα Λαδά.

Την έκτη εβδομάδα η συνδικαλιστική ηγεσία κατάφερε να οδηγήσει την απεργία σε αποκλιμάκωση. Στις 25 Οκτώβρη το ΔΣ της ΔΟΕ αποφάσισε αναστολή της απεργίας διαρκείας και συνέχεια με δυο 24ωρες το πρώτο δεκαήμερο του Νοέμβρη. Ο Καραμανλής είχε αναγκαστεί την προηγούμενη ημέρα να συναντήσει τις ηγεσίες ΔΟΕ και ΟΛΜΕ και να υποσχεθεί επίδομα 105 ευρώ στους δασκάλους.

Ωστόσο την ίδια μέρα που η ηγεσία της ΔΟΕ έπαιρνε αυτή την απόφαση, λάμβανε χώρα το μεγαλύτερο ίσως πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο εκείνων των εβδομάδων, δείχνοντας ποια είναι η δυναμική. Την ίδια ημέρα επρόκειτο να ξεκινήσει η συζήτηση για την αναθεώρηση του άρθρου 16 στη Βουλή. Κάτω από τις πιέσεις της πανεκπαιδευτικής έκρηξης η κυβέρνηση αποδέχτηκε την πρόταση του ΠΑΣΟΚ για αναβολή της συζήτησης για το Γενάρη. Μια σημαντική νίκη που θα έδινε ώθηση για τη νέα αναμέτρηση των φοιτητικών καταλήψεων με την κυβέρνηση τους πρώτους μήνες του 2007, που επίσης θα αποδεικνυόταν νικηφόρα.

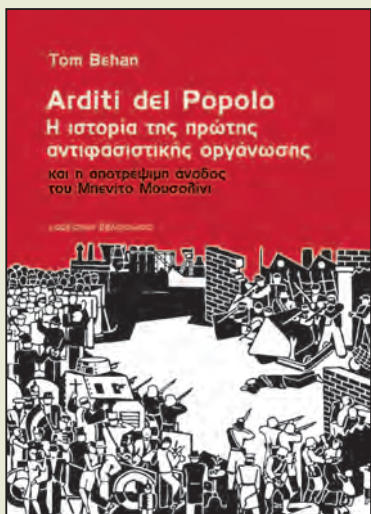
«Τα βήματα που έκανε η απεργία μπορούσαν να οδηγήσουν την απεργία στην τελική νίκη. Να αναγκάσουν την κυβέρνηση του Καραμανλή σε υποχώρηση και να στείλουν το μήνυμα σε όλους τους εργαζόμενους ότι με τον ίδιο τρόπο μπορούν να ξεμπερδέψουν οριστικά και με την κυβέρνηση της ΝΔ και με τη λιτότητα και τις ιδιωτικοποιήσεις. Το επόμενο βήμα ήταν να πάρουν οι απεργοί την οργάνωση της απεργίας κάτω από το δικό τους έλεγχο, για να μην αφήνουν την ηγεσία να αποφασίζει εκείνη το μέλλον αυτής της μάχης» σχολίαζε εκείνη την εβδομάδα η Εργατική Αλληλεγγύη.

«Το μεγαλύτερο επίτευγμα της απεργίας ήταν ότι αποτέλεσε το συνδεδεμένο ιστό ανάμεσα στο φοιτητικό και το εργατικό κίνημα που υπεράσπισε με το πιο αποφασιστικό τρόπο αυτό που λέμε δημόσια εκπαίδευση. Αν έχουμε ακόμη τη δυνατότητα να πάμε τα παιδιά μας σε δημόσιο, δωρεάν σχολείο, έστω και αν αυτή η έννοια έχει περιοριστεί, σε μεγάλο βαθμό οφείλεται σε αυτή την απεργία» θα έγραφε αργότερα ο Σεραφείμ Ρίζος.

Όπως αποδείχτηκε, η μεγάλη απεργία των δασκάλων του 2006 αποτέλεσε ένα τεράστιο κεφάλαιο στην αλυσίδα των αγώνων μέχρι σήμερα στη μάχη της Παιδείας.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Πλούτος συζητήσεων στην Έκθεση Βιβλίου



Τι θα είχε συμβεί αν η ελληνική Αριστερά είχε ακολουθήσει διαφορετική πορεία στα κρίσιμα χρόνια που ακολούθησαν την Απελευθέρωση; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα που διατρέχει το βιβλίο του Λεάνδρου Μπόλαρης Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Ελλάδα: Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949. Ένα ερώτημα που μετακινεί τη συζήτηση για τον Εμφύλιο από τις βεβαιότητες της αναπόφευκτης ήττας και την απλή παράθεση στρατιωτικών συσχετισμών προς το πεδίο των πολιτικών επιλογών και των ιστορικών δυνατοτήτων.

Ο Μπόλαρης εντάσσει την ελληνική περίπτωση σε ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό τοπίο. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος δεν τελείωσε απλώς με την ήττα του φασισμού. Άφησε πίσω του κοινωνίες βαθιά ριζοσπαστικοποιημένες, εργατικά κινήματα ενισχυμένα και μια έντονη αμφισβήτηση των παλιών πολιτικών και κοινωνικών ισορροπιών. Από την Ιταλία και τη Γαλλία μέχρι την Ελλάδα, η μεταπολεμική Ευρώπη βρέθηκε αντιμέτωπη με το ερώτημα ποια θα ήταν η νέα κοινωνική και πολιτική τάξη πραγμάτων.

Στην Ελλάδα, η δύναμη που είχε αποκτήσει το ΕΑΜικό κίνημα και ιδιαίτερα η εργατική τάξη κατά την Κατοχή δημιούργησαν μια πραγματική συνθήκη κοινωνικής και πολιτικής ρευστότητας. Η Απελευθέρωση άφησε ανοιχτό το ζήτημα της εξουσίας, ενώ τα Δεκεμβριανά αποτέλεσαν την πιο δραματική έκφραση αυτής της σύγκρουσης. Η Βάρκιζα έφερε τον αφοπλισμό της Αριστεράς, όμως δεν έλυσε τις κοινωνικές αντιθέσεις. Ακολούθησαν η Λευκή Τρομοκρατία, οι διώξεις και μια νέα μεγάλη κινητοποίηση του εργατικού κινήματος, με απεργίες και διεκδικήσεις που έδειχναν ότι η κοινωνική σύγκρουση παρέμενε ανοιχτή.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον διαμορφώθηκε σταδιακά η πορεία προς τον Εμφύλιο. Η συγκρότηση του Δημοκρατικού Στρατού δεν υπήρξε, σύμφωνα με τον συγγραφέα, ένα απομονωμένο στρατιωτικό εγχείρημα, αλλά μέρος μιας ευρύτερης διαδικασίας. Το κρίσιμο ερώτημα ήταν πώς θα συνδεόταν ο ένοπλος αγώνας με το ισχυρό κοινωνικό και πολιτικό κίνημα των προηγούμενων χρόνων. Εδώ ο Μπόλαρης εντοπίζει τις μεγάλες στρατηγικές αντιφάσεις της περιόδου: η ένοπλη σύγκρουση προχώρησε σε μια στιγμή κατά την οποία η δυνατότητα μαζικής πολιτικής κινητοποίησης είχε ήδη περιοριστεί σημαντικά.

Παράλληλα, η Ελλάδα βρέθηκε στο επίκεντρο των μεταβαλλόμενων διεθνών συσχετισμών. Η βρετανική παρουσία, η αμερικανική επέμβαση, το Δόγμα Τρούμαν και το Σχέδιο Μάρσαλ διαμόρφωσαν ένα ολοένα πιο ασφυκτικό περιβάλλον για την Αριστερά. Η ελληνική σύγκρουση συνδέθηκε έτσι με την απαρχή του Ψυχρού Πολέμου, χωρίς ωστόσο να μπορεί να εξηγηθεί αποκλειστικά ως μια σύγκρουση ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις.

Αυτό είναι ίσως και το σημαντικότερο επιχείρημα του βιβλίου: η ήττα του 1949 δεν παρουσιάζεται ως ιστορική νομοτέλεια. Ούτε ως αποτέλεσμα αποκλειστικά των διεθνών συσχετισμών ούτε ως μια στρατιωτική αναμέτρηση με προδιαγεγραμμένο τέλος. Ο Μπόλαρης αναζητά τις επιλογές, τις αντιφάσεις και τις χαμένες δυνατότητες μιας ολόκληρης εποχής. Ο Εμφύλιος δεν εξετάζεται μόνο ως ιστορία μιας ήττας. Εξετάζεται ως ιστορία μιας δυνατότητας που υπήρξε, συγκροτήθηκε με ισχυρές αντιπαλές δυνάμεις, περιορίστηκε από τις διεθνείς συνθήκες και τις πολιτικές επιλογές της εποχής και τελικά χάθηκε.

Βασιλική Λάζου,
ιστορικός, διδάσκουσα
τμήμ. Πολιτικών Επιστημών ΑΠΘ

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο Στο 54^ο Φεστιβάλ Βιβλίου Πεδίο Άρεως

Εκδήλωση-Παρουσίαση

Λεάνδρος Μπόλαρης

**Επανάσταση και
Αντεπανάσταση
στην Ελλάδα**

**Ο Εμφύλιος
Πόλεμος
1946-1949**



ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

18/9

9.30μμ

**Σκηνή
«Μαλάλα
Γιουσαφζάι»**

ΟΜΙΛΗΤΕΣ/ΡΙΕΣ

- **Προκόπης Παπαστράτης**, ιστορικός, ομότιμος καθηγητής Πάντειο
- **Βασιλική Λάζου**, ιστορικός, διδάσκουσα τμήμ. Πολιτικών Επιστημών ΑΠΘ
- **Λεάνδρος Μπόλαρης**, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

4-20 Σεπτέμβρη
θα μας βρείτε στο
**Περίπτερο
50**

**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14-16 Αθήνα,
πίσω από Τετάνια-Ρεξ
Τ 210 5247584
www.marxistiko.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΛΙΣ: Περίπτερο 96-97

54^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΒΙΒΛΙΟΥ

4-20 Σεπτέμβρη
θα μας βρείτε στο

**ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ | 18.30**

στο 54^ο Φεστιβάλ Βιβλίου
στο Πεδίο του Άρεως,
στη σκηνή
«Αρχιμήδης»



Με τους συγγραφείς
θα συζητήσουν οι:

**ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΑΜΠΑΓΙΑΝΝΗΣ**
**ΚΛΕΙΩ
ΠΑΠΑΠΑΝΤΟΛΕΩΝ**

ΑΚΡΙΤΑ ΚΑΪΔΑΤΖΗ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΟΥΡΟΥΝΔΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Με αφορμή την ομότιτλη έκδοσή μας «Υπεράσπιση της ποίησης του Πέρι Μπας Σέλλεϋ» σας προσκαλούμε σε μια συζήτηση για την ποίηση και για τις ποιητικές συλλογές του Ειρηνάου Μάρκη: «Όλα είναι όπλα», «Φωνές ελευθερίας»

την **ΤΡΙΤΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026**
στις 21:30 στη σκηνή «Αρχιμήδης»
στο 54^ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο του Άρεως

θα μιλήσουν: ο Γιώργος Βαβίτσας, μεταφραστής,
ο Ειρηνάιος Μάρκης, ποιητής και ο
Κωνσταντίνος Καραγιαννόπουλος, κριτικός λογοτεχνίας.

54^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΒΙΒΛΙΟΥ

ατέχνως

Ανήμερα της επετείου της επίθεσης της 11ης Σεπτεμβρίου, που σε όλα τα συστημικά ΜΜΕ η ισλαμοφοβία είχε την τιμητική της, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, στα πλαίσια του 54ου Φεστιβάλ Βιβλίου, διοργάνωσε μια πολύ ενδιαφέρουσα παρουσίαση της τρίτης έκδοσης του βιβλίου “Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία - Ο Προφήτης και το Προλεταριάτο”.

Στην εκδήλωση που συντόνισε η **Κατερίνα Θωίδου**, πρώτη πήρε τον λόγο η **Αρίμπα Νουρ**, από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, φοιτήτρια Φιλοσοφικής λέγοντας πως το βιβλίο την βοήθησε να απαντήσει στο ερώτημα με το οποίο είχε έρθει αντιμετώπιση ως μαθήτρια στην Ελλάδα “γιατί το αφήγημα πως στο Ισλάμ οι γυναίκες καταπιέζονται και θεωρούνται κατώτερες αναπαράγεται συνεχώς με τόση επιμονή και ποιους πραγματικά εξυπηρετεί αυτό;”.

“Η ισλαμοφοβία είναι μια από τις κυριότερες μορφές του ρατσισμού στην εποχή μας και εξυπηρετεί τέσσερις συγκεκριμένους σκοπούς”, ανέφερε. “Πρώτον, λειτουργεί ως το πιο ισχυρό ιδεολογικό προκάλυμμα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Υπό το πρόσχημα της απελευθέρωσης των γυναικών, εισέβαλαν στο Αφγανιστάν, ενώ εξυπηρετούσαν ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και πετρελαϊκά συμφέροντα και βομβάρδισαν ένα σχολείο στο Ιράν, σκοτώνοντας 150 μαθήτριες. Υπό το πρόσχημα της αυτοάμυνας, διαπράττουν τη μεγαλύτερη γενοκτονία της εποχής μας στην Παλαιστίνη (...) Η Ισλαμοφοβία γίνεται εργαλείο κανονικοποίησης εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας”.

“Δεύτερον”, συνέχισε, “η Ισλαμοφοβία αποτελεί το εργαλείο της ακροδεξιότητας αλλά και ευρύτερα της πολιτικής εξουσίας για την κατασκευή αποδιοπομπαίων τράγων. Σε περιόδους κρίσης, η κοινωνική δυσaráσκεια εντείνεται εξαιτίας της ακρίβειας, της στεγαστικής κρίσης, της διαφθοράς, της ανεργίας. Η πολιτική εξουσία επιχειρεί να μετατοπίσει την ευθύνη προς τον πιο αδύναμο και λιγότερο προστατευμένο κοινωνικό κρίκο”.

“Τρίτον”, τόνισε, “η Ισλαμοφοβία στοχεύει στη διάσπαση της εργατικής τάξης. (...) Ο μουσουλμάνος εργάτης, ο μετανάστης εργάτης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εργατικής τάξης. (...) Όταν μας πείθουν ότι ο ένας αποτελεί απειλή για τον άλλον, προπαθούν να εμποδίσουν τη συλλογική δύναμη που μπορεί να κερδίσει καλύτερες συνθήκες ζωής και εργασίας. Όταν η κυβέρνηση χρησιμοποιεί ρατσιστική ρητορική, ανοίγει τον δρόμο για τη ρατσιστική και φασιστική βία”.

“Και αυτός είναι ο τέταρτος στόχος της ισλαμοφοβίας, η κανονικοποίηση της φασιστικής βίας”, συμπλήρωσε, θυμίζοντας τις πρόσφατες φασιστικές επιθέσεις σε Πατήσια, Βουλιαγμένη και Πειραιά. Έκλεισε, τονίζοντας πως το βιβλίο “μας θυμίζει ότι η μάχη ενάν-



Ένα δυνατό όπλο για το αντιπολεμικό και το αντιφασιστικό κίνημα

τια στην ισλαμοφοβία, δεν είναι κάτι που αφορά μόνο τους μουσουλμάνους. Είναι μια μάχη για τη δικαιοσύνη, για την αλληλεγγύη και για την ειρήνη. Και απέναντι στον φασισμό, τον ρατσισμό και τον ιμπεριαλισμό, η απάντησή μας είναι η κοινή δράση ντόπιων, μεταναστών, μουσουλμάνων, χριστιανών”.

Στη συνέχεια ο **Γιώργος Τσιάρας**, δημοσιογράφος της Εφημερίδας των Συντακτών, ξεκινώντας από τα πρόσφατα αποτελέσματα των κρατιδιακών εκλογών στη Γερμανία, και την επιτυχία του ακροδεξιού κόμματος AfD, τόνισε πως έχει σημασία η Αριστερά να σκύψει πάνω στις ευθύνες που έχει η ίδια διεθνώς και ιστορικά.

Αναφερόμενος στο κεφάλαιο του βιβλίου “Ο Προφήτης και το Προλεταριάτο” εξήγησε πως “ο ρατσισμός, από εκεί που στόχευε τελειώς άλλες ομάδες, μειονότητες κτλ., στράφηκε ιδίως από τη δεκαετία του ‘80 και μετά, ενάντια στο Ισλάμ”. “Για μένα”, είπε, “είναι μια εντελώς κατευθυνόμενη κατάσταση. Δεν μπορεί να εξηγηθεί με πολιτισμικούς όρους όπως προπαθούν διάφοροι και πιστεύω ότι σε μεγάλο βαθμό καλλιεργήθηκε και καλλιεργείται από τα ΜΜΕ” αναφέροντας τα παραδείγματα της γερμανικής Μπιλντ και της Αυστριακής Κρόνε που “δαιμονοποιούν το Ισλάμ”.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι ΗΠΑ, όπως εξήγησε “δαιμονοποιούν μέχρι και σήμερα τα μουσουλμανικά κράτη, με τελευταίο παράδειγμα το Ιράν, ένα λαό 90 εκατομμύριων ανθρώπων, με καταπληκτικό πολιτισμό. Θα έπρεπε εμείς να θυμόμαστε αυτή τη σπουδαία, παράλληλη με τον δικό μας, πολιτισμική ανάπτυξη του Ιράν”. Η προσπάθεια να παρουσιαστεί το Ιράν ως

ένα “βάρβαρο κράτος”, “σπόνσορας της τρομοκρατίας” κτλ. δεν μπορεί σύμφωνα με τον Τσιάρα “να κρύψει το βαθιά αντιαποικιοκρατικό χαρακτήρα της σύγκρουσης, κάτι το οποίο ισχύει και για ακόμα πιο σκληρές περιπτώσεις, όπως είναι το Αφγανιστάν και η Υεμένη”.

«Σκοτεινή Ήπειρος»

Μίλησε για την Ευρώπη ως “μία σκοτεινή Ήπειρο, με δημογραφικό πρόβλημα, που καλλιεργεί συνεχώς πολέμους στο εξωτερικό, κλέβει πόρους, προκαλεί οικολογικές καταστροφές παντού, και ωθεί τους απελπισμένους να σκυλοπνίγονται, να περνάνε με κάθε τρόπο τα τείχη ώστε να βρουν μια δουλειά να ζήσουν, και εδώ τους κυνηγά και τους λέει να γυρίσουν πίσω”. Απέναντι σε αυτή την εικόνα, πρόσθεσε, “είναι ένα καλό πρότυπο να δούμε και τι γίνεται στην Αμερική, όπου βλέπουμε πρόσωπα όπως ο Μαμντάνι, ή ο Ελ Σαγέντ στο Ντιτρόιτ, να βγαίνουν μπροστά, να κερδίζουν και την ψήφο λευκών χριστιανών, όχι μόνο των δικών τους ανθρώπων, και κυρίως να εκφράζουν με επιτυχία όχι μόνο την αγανάκτηση της εργατικής τάξης που νιώθει προδομένη και παρατημένη από τους πολιτικούς, αλλά και την ελπίδα για κάτι καλύτερο”. “Είναι για μένα πολύ αισιόδοξο και πολύ ελπιδοφόρο” είπε τελειώνοντας “και θα ήθελα να δω τέτοιου είδους προσεγγίσεις στην πολιτική και στα μέρη μας”.

Ο **Πάνος Γκαργκάνας**, εκ των συγγραφέων του βιβλίου, ξεκίνησε αναφερόμενος στη Συμφωνία της Μέκκας ανάμεσα σε Σαουδική Αραβία, Τουρκία και Πακιστάν που “προσπαθούν να καλύψουν τα κενά της αμερικάνικης

επέμβασης κατά του Ιράν”, όπως είπε, και η οποία “εν ριπή οφθαλμού βαφτίστηκε Ισλαμικό ΝΑΤΟ”.

“Δεν είναι Ισλαμικό ΝΑΤΟ με κανέναν τρόπο”, συνέχισε, “είναι όλοι σύμμαχοι του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. (...) Αλλά η προπαγάνδα έτρεξε να πει ότι είναι Ισλαμική Συμμαχία και επομένως είναι εχθρική και άρα δικαιολογείται η συνεργασία της κυβέρνησης με το Ισραήλ”. Πρόκειται, όπως εξήγησε για μια τεράστια επίθεση ενάντια στους “εκατοντάδες χιλιάδες που έχουν διαδηλώσει υπέρ της Παλαιστίνης” καθώς “μας λένε είναι ότι δεν μπορείτε να τα κάνετε αυτά διότι ενισχύεται το Ισλαμικό ΝΑΤΟ που είναι κίνδυνος για το Ισραήλ, την Ελλάδα και την Κύπρο”.

Συνέχισε λέγοντας πως το βιβλίο μας δίνει τα επιχειρήματα για να απαντήσουμε στα “ψέματα αυτής της εκστρατείας που ζωγραφίζει το Ισλάμ με μελανά χρώματα”. “Η προσπάθεια να εμφανίσουν το Ισλάμ σκοταδιστικό αντιφάσκει με την ίδια την ιστορία”, εξήγησε. “Σε περιόδους που η χριστιανική εκκλησία ήταν σκοταδιστική, όταν σκότωναν τον Γαλιλαίο και έριχναν κόσμο στην πυρά, στις μουσουλμανικές χώρες υπήρχε μια ολόκληρη επιστημονική αναγέννηση (...), το Ισλάμ λειτουργούσε σαν γέφυρα ανάμεσα στις κατακτήσεις της επιστήμης των ελληνιστικών χρόνων και την αναγέννηση που ήρθε αργότερα στην Ευρώπη”.

Θύμισε πως “...τεχνητή νοημοσύνη χωρίς τα μαθηματικά και την άλγεβρα δεν θα μπορούσε να υπάρξει. Και την άλγεβρα την χρωστάμε εκεί που σηματοδοτεί το πρόθεμα αλ, στις μουσουλμανικές χώρες. Είναι πολύ σημαντικό κρατούμενο να σπάσουμε τα

στερεότυπα ότι το Ισλάμ είναι σκοταδιστικό και η χριστιανική Δύση είναι προοδευτική”.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη σημασία “να μην αντιμετωπίζουμε τους λαούς αυτών των χωρών σαν να είναι ενιαίοι” καθώς οι εργάτες “σε όλες αυτές τις χώρες, δίνουν καθημερινά αγώνες και έχουν μια τεράστια ιστορία πίσω τους. “Το ότι όσοι είναι μουσουλμάνοι είναι καθυστερημένοι”, υποστήριξε “διαψεύδεται από τους αγώνες που έχουν δώσει αυτοί οι λαοί”. Αναφερόμενος “μόνο στον προηγούμενο αιώνα”, θύμισε τις “εξεγέρσεις στη Συρία και την Παλαιστίνη το 1936, στο Ιράκ και στην Αίγυπτο αργότερα. Ένας ατέλειωτος κατάλογος που φτάνει μέχρι το 2011 που όλοι μιλούσαν για την Αραβική Άνοιξη και την παρομοίαζαν με την περίοδο που πέρασε η Ευρώπη το 1848”.

Τέλος, θύμισε πως η λαθμενής στάση των ρεφορμιστικών κομμάτων ιστορικά έπαιξε καθοριστικό ρόλο “για να υπάρξουν οργανώσεις που αναφέρονται στο Ισλάμ” καθώς ο κόσμος αυτών των χωρών “δεν μπορούσε να ελπίζει στην Αριστερά”. “Όμως”, τόνισε “αν γυρίσουμε στη Ρωσική Επανάσταση, στην επαναστατική παράδοση της Αριστεράς, βρίσκουμε το αντίθετο. Βρίσκουμε τους Μπολσεβίκους μετά τη νίκη της επανάστασης να οργανώνουν στο Μπακού τη συνάντηση των λαών της Ανατολής, με μουσουλμανικούς πληθυσμούς μέσα στη Σοβιετική Ένωση. Αυτό είναι το αντίδοτο, το πώς πρέπει να αντιμετωπίζεις τους ανθρώπους οι οποίοι ακουμπούσαν πάνω στη θρησκεία για να αντιμετωπίσουν τα δεινά της ζωής, όπως συμβαίνει με όλες τις θρησκείες. Δεν ξεχνάμε ότι ο Μαρξ είπε ότι η θρησκεία είναι ‘το όπιο’ αλλά ταυτόχρονα είναι και ‘η ανάσα’ για τον καταπιεσμένο. Αυτό τον ρόλο παίζει πάντοτε. Οι Μπολσεβίκοι το αντιμετώπισαν έτσι και βοήθησαν ολόκληρα κομμάτια κόσμου να στραφούν προς την Αριστερά και την επανάσταση”.

“Με αυτή την παράδοση ουσιαστικά μπορούμε να παλέψουμε”, είπε κλείνοντας “και γι’ αυτό πιστεύω ότι το βιβλίο που την τονίζει είναι ένα όπλο το οποίο πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε πάρα πολύ στις μάχες που έχουμε μπροστά μας”.

Στη συνέχεια της εκδήλωσης, όσοι και όσες πήραν τον λόγο από το κοινό, τόνισαν το πόσο λανθασμένα δαιμονοποιείται το Ισλάμ αλλά και πόσο χυδαία εργαλειοποιείται από την ελληνική κυβέρνηση για να δικαιολογούνται οι μαζικές δολοφονίες προσφύγων στη Μεσόγειο καθώς και τον ιδιαίτερο ρόλο που παίζει η ισλαμοφοβία στην άνοδο της ακροδεξιότητας στην Ευρώπη. Παράλληλα τόνισαν την ανάγκη η Αριστερά να συνδέσει άμεσα τους εργατικούς αγώνες σήμερα με τα αιτήματα του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Με μαζικές διαδηλώσεις σε μικρές και μεγάλες πόλεις απάντησε η Γερμανία στην ανατριχιαστική εκλογική επιτυχία του AfD στο κρατίδιο της Σαξονίας-Άνχαλτ. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της εφημερίδας taz τουλάχιστον 192 χιλιάδες άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους μέσα στις επόμενες μέρες για να ενώσουν τη φωνή τους ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς, την ρατσιστική ρητορική και την φασιστική απειλή.

Στις 6 Σεπτέμβρη – την ημέρα των εκλογών στη Σαξονία-Άνχαλτ εκατοντάδες διαδηλωτές ξεχύθηκαν, σχεδόν αυθόρμητα, στους δρόμους του Μαγδεμβούργου, της πρωτεύουσας του κρατιδίου, με συνθήματα ενάντια στην πολιτική του μίσους του AfD, ενώ μεγάλες διαδηλώσεις ξέσπασαν στην Φρανκφούρτη (3000) και το Αμβούργο (τουλάχιστον 1500).

Την Τρίτη 7 Σεπτέμβρη η σκυτάλη πέρασε στο Βερολίνο (14 χιλιάδες σύμφωνα με τους οργανωτές), το Άαχεν (1300) το Ρόστοκ (την πόλη όπου εκδηλώθηκε το 1992 η χειρότερη ρατσιστική επίθεση στην ιστορία της μεταπολεμικής Γερμανίας), το Λούντβιχσχαφεν (το ιστορικό λιμάνι του Ρήνου από όπου ξεκίνησε η Γερμανική Επανάσταση του 1918), την Δρέσδη (την πόλη που ισοπέδωσαν οι «Σύμμαχοι» στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου), την Χάλε, τη δεύτερη μεγαλύτερη της Σαξονία-Άνχαλτ και τουλάχιστον 20 ακόμα μικρότερες πόλεις.

Η κορύφωση ήρθε το περασμένο Σάββατο με διαδηλώσεις σε πάνω από τριάντα πόλεις: 32 χιλιάδες στο Βερολίνο, 25 χιλιάδες στο Αμβούργο, 20 χιλιάδες στο Ντίσελντορφ, 16 χιλιάδες στο Μόναχο, χιλιάδες στο Ανόβερο, την Στουτγάρδη, την Χαϊδελβέργη, το Ρόστοκ, το Μαγδεμβούργο, τη Βρέμη, το Κίελο και τη Δρέσδη.

«Σήμερα μπορούμε να μάθουμε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε στη θέση των παππούδων μας» έγραφε ένα πανό στη μεγάλη διαδήλωση του Ντίσελντορφ, μια αναφορά στη σχέση ανάμεσα στο AfD και το ναζισμό. «Ποτέ ξανά είναι τώρα» ένα αυτοσχέδιο πλακάτ στο Σβέριν.

Η επιτυχία του AfD στις εκλογές της 6ης Σεπτέμβρη στη Σαξονία-Άνχαλτ ήταν αναμενόμενη. Αλλά αυτό δεν έκανε ούτε κατά ένα χιλιοστό μικρότερο το σοκ που αισθάνθηκε ο κόσμος – όχι μόνο στην ίδια τη Γερμανία αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το AfD δεν είναι απλά ένα ακροδεξιό κόμμα –σαν την «Εθνική Συσπείρωση» (πρώην «Εθνικό Μέτωπο») της Μαρίν Λεπέν στη Γαλλία ή το «Κόμμα Μεταρρύθμισης» του Νάιτζελ Φάρτζ στη Βρετανία: είναι ένα ακροδεξιό κόμμα με έναν δυνατό νεοναζιστικό πυρήνα στο εσωτερικό του. Ο «αρχηγός» αυτού του νεοναζιστικού πυρήνα, που έχει το παρατσούκλι «η



ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ AfD

Έκρηξη αντιναζιστικής οργής στους δρόμους

πτέρυγα», είναι ο **Μπιγιόρν Χέκε**, ο ηγέτης του AfD της Θουριγγίας. Ο Χέκε φροντίζει ο ίδιος με κάθε ευκαιρία να προβάλλει τον θαυμασμό του για τον Χίτλερ και τους ναζί –με έμμεσο συνήθως τρόπο μιας και αυτό είναι παράνομο στον Γερμανία. Το 2017 χαρακτήρισε το «Μνημείο του Ολοκαυτώματος» στο Βερολίνο «Μνημείο Ντροπής». Η Γερμανία, λέει, έχει μια χιλιόχρονη ένδοξη ιστορία και ένα εξίσου χιλιόχρονο ένδοξο μέλλον. Η περίοδος 1933-45 είναι προφανώς, σύμφωνα με τη ρητορική του, κομμάτι αυτού του ένδοξου παρελθόντος. Η ηγεσία του AfD είχε προσπαθήσει να τον διαγράψει (όχι από κάποια πραγματική δημοκρατική ευαισθησία αλλά από τον φόβο που προκαλούσε η ανοιχτή ταύτιση στα μάτια της κοινής γνώμης με τους ναζί) –αλλά η «εσωτερική επιτροπή διαιτησίας» της Θουριγγίας ακύρωσε την απόφαση.

«Τελική λύση»

Ο **Ούλριχ Ζίγκμουντ**, ο επικεφαλής της εκλογικής λίστας του AfD στη Σαξονία-Άνχαλτ είναι στενά συνδεδεμένος με τον Χέκε, την «πτέρυγα» και τις φασιστικές συμμορίες στους δρόμους. Ο Ζίγκμουντ συμμετείχε το 2023 στη διαβόητη «Μυστική Συνάντηση του Πότονταμ» όπου συζητήθηκε, με τη συμμετοχή ανάμεσα σε άλλους και του καταζητούμενου αυστριακού αρχιναζί Μάρτιν Σέλλνερ, η «τελική λύση» για το μεταναστευτικό –η «επαναμετανάστευση», όπως ονό-

μασε το συνέδριο την μαζική απέλαση όλων των μεταναστών από τη χώρα.

Το AfD ιδρύθηκε το 2013 από μια ακροδεξιά διάσπαση του CDU, του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος, της παραδοσιακής δεξιάς της Γερμανίας. Ο τίτλος του, «Εναλλακτική για τη Γερμανία» ήταν μια απάντηση στο σλόγκαν της Άνγκελα Μέρκελ, της τότε Καγκελαρίου της Γερμανίας (και αρχηγού του CDU) «δεν υπάρχουν εναλλακτική». Την εποχή εκείνη η κρίση που είχε ξεσπάσει το 2008/9 ήταν στο φόρτε της –μαζί με τα ρατσιστικά σχόλια ενάντια στους «τεμπέληδες Έλληνες» που «κάνουν διακοπές 360 ημέρες το χρόνο με τα λεφτά των σκληρά εργαζόμενων Γερμανών». Το AfD διακήρυξε ότι η Ευρώπη δεν έπρεπε να σπεύσει να σώσει την Ελλάδα και τις άλλες χώρες του νότου με τα μνημόνια αλλά να τις αφήσει να χρεωκοπήσουν. Μέχρι το 2015 το AfD ήταν ένα συντηρητικό αλλά νεοφιλελεύθερο κόμμα της «λαϊκής» ακροδεξιάς.

Αυτό άλλαξε με την «προσφυγική κρίση». Τον Σεπτέμβρη του 2015 ο κόσμος ολόκληρος σοκαρίστηκε από τις φωτογραφίες του ξεβρασμένου στα τουρκικά παράλια νεκρού σώματος του Αλάν Κουρντί, ενός τριήχρονου αγοριού που πνίγηκε στην προσπάθεια της οικογένειάς του να μεταναστεύσει «λαθραία» στην Ευρώπη για να ξεφύγει από τον εμφύλιο πόλεμο της Συρίας. Και λίγους μήνες αργότερα ακολούθησε ένα δεύτερο

σοκ όταν ανακαλύφθηκε, εγκαταλελειμμένο σε ένα πάρκινγκ της Αυστρίας, ένα φορτηγό ψυγείο με 71 νεκρούς πρόσφυγες, πεθαμένους από ασφυξία κλεισμένους ερμητικά στον χώρο των κατεψυγμένων προϊόντων.

Το άμεσο αποτέλεσμα αυτών των εγκλημάτων της «Ευρώπης Φρούριο» ήταν ένα συγκινητικό κύμα αλληλεγγύης απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες –στο Μόναχο χιλιάδες άνθρωποι υποδέχονταν τους πρόσφυγες με λουλούδια, τρόφιμα, ρούχα, χρήματα και παιχνίδια για τα παιδιά – που ανάγκασε τους ηγέτες της Ευρώπης σε μια (πρόσκαιρη και λεκτική στην πραγματικότητα) στροφή 180 μοιρών. «Είμαστε όλοι συντριμμένοι» δήλωσε μετά την ανακάλυψη του ψυγείου στην Αυστρία η **Άνγκελα Μέρκελ**. «Πρέπει να δημιουργήσουμε νόμιμες διόδους μεταναστευσης για να σταματήσουμε αυτές τις τραγωδίες», συμπλήρωσε η τότε υπουργός Εσωτερικών της Αυστρίας. Το AfD αποφάσισε ότι είχε τώρα να προσφέρει μια άλλη «εναλλακτική» στη Γερμανία: έναν ακραίο ρατσισμό απέναντι στην «υποχωρητικότητα» των κυβερνήσεων.

Το 2016 ο ρατσισμός και η ισλαμοφοβία έγιναν τα κεντρικά συνθήματα του AfD. Η παλιά ηγεσία παραιτήθηκε ή εκδιώχθηκε. Και το AfD έσπευσε να συνδεθεί όχι μόνο με τα άλλα ακροδεξιά κόμματα της Ευρώπης αλλά και με το «ρατσιστικό πεζοδρόμιο» της Γερμανίας –το διαβόητο Pegida-

τις νεοναζιστικές συμμορίες και τα φασιστικά αποβράσματα σαν τον Χέκε και τον Ζίγκμουντ.

Το αποτέλεσμα των εκλογών στη Σαξονία – Άνχαλτ, όπου το AfD αναδείχτηκε με ένα 44% σε πρώτο κόμμα, δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Το AfD δυναμώνει σε ολόκληρη τη Γερμανία –και ιδιαίτερα στα ανατολικά κρατίδια, τα κρατίδια που ανήκαν μέχρι την «επανένωση» του 1991 στη «Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας». Η Σαξονία-Άνχαλτ είναι το πιο ανατολικό από τα ανατολικά κρατίδια της σημερινής Γερμανίας.

Και το πιο φτωχό. Υπάρχουν πολλές και διάφορες ερμηνείες για την άνοδο της ακροδεξιάς. Η φτώχεια, όμως, παίζει καταλυτικό ρόλο. Το AfD αυτοπαρουσιάζεται σαν «αντισυστημικό» – σαν ένα κόμμα που έχει να προσφέρει κάτι άλλο από τη λιτότητα και τις περικοπές των παραδοσιακών κομμάτων της εξουσίας. Ο **Μερτς**, ο καγκελάριος της Γερμανίας υποσχόταν στις προηγούμενες εκλογές να κόψει τα ποσοστά του AfD στο μισό – υιοθετώντας ο ίδιος την ρατσιστική του ατζέντα. Το μόνο που κατάφερε, όμως, ήταν να το νομιμοποιήσει: στην Σαξονία-Άνχαλτ το CDU έχασε τη μισή του δύναμη και το AfD διπλασίασε την δική του.

Η άρχουσα τάξη και τα κόμματα της έχουν τεράστιες ευθύνες για την άνοδο της ακροδεξιάς. Αλλά το πραγματικό πρόβλημα είναι η Αριστερά. Όχι γιατί έχει τις ίδιες ευθύνες – δεν τις έχει. Αλλά γιατί είχε (και έχει) τη δυνατότητα να την σταματήσει. Και δεν το κάνει. Εδώ στην Ελλάδα είχαμε την πιο σκληρή, ανοιχτά φασιστική ακροδεξιά στην Ευρώπη, τη Χρυσή Αυγή. Και την χώσαμε στη φυλακή. Το ίδιο θα μπορούσε να κάνει και η Αριστερά στη Γερμανία. Αλλά δεν το κάνει.

Αντί να στηρίξει και να στηριχτεί στο κίνημα η **Die Linke**, το αριστερό κόμμα της Γερμανίας, προσπαθεί να φρενάρει το AfD με κοινοβουλευτικά τεχνίτσια. Η ηγέτης της Die Linke στη Σαξονία-Άνχαλτ δήλωσε ότι θα ήταν πρόθυμη να στηρίξει ακόμα και μια κυβέρνηση μειοψηφίας του CDU προκειμένου να αποτρέψει την ανάληψη της εξουσίας από το AfD – με κάποια συνεργασία με το CDU φυσικά. Όποιος υποστηρίζει, όμως, ότι μπορεί να σώσει τη δημοκρατία με αντιδημοκρατικά κόλπα δεν είναι απλά ψεύτης –είναι επικίνδυνος απατεώνας.

Για αυτό έχουν τόσο μεγάλη σημασία οι κινητοποιήσεις των περασμένων ημερών. Αυτός που μπορεί να σταματήσει το AfD είναι ο απλός κόσμος, η εργατική τάξη, με τους αγώνες της –όχι μόνο ενάντια στην ίδια την ακροδεξιά αλλά και ενάντια στους παράγοντες που την τρέφουν, τη φτώχεια, τον ρατσισμό, τους εξοπλισμούς, τον πόλεμο.

Σωτήρης Κοντογιάννης